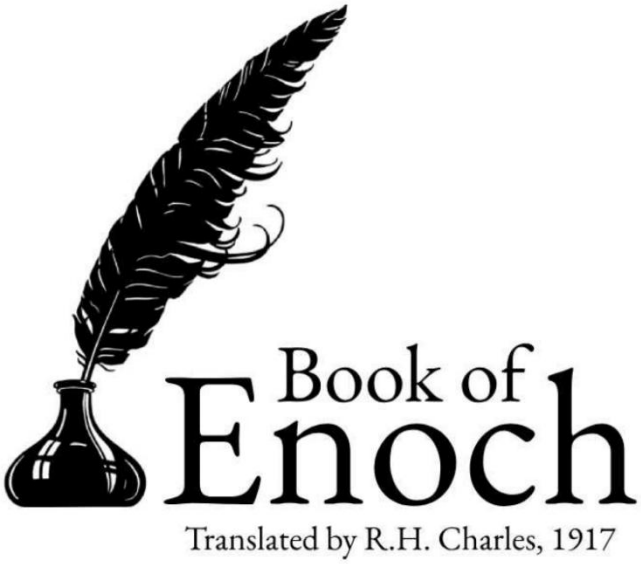

Cartea lui Enoh

CAPITOLUL 1

1. Cuvintele binecuvântării lui Enoh, cu care i-a binecuvântat pe cei aleși și drepți, care vor trăi în ziua necazului, când toți cei răi și fără de Dumnezeu vor fi înlăturați.
2. Și a luat parabola sa și a zis: „Enoh, un om drept, ai cărui ochi au fost deschiși de Dumnezeu, a văzut vedenia Celui Sfânt în ceruri, pe care mi-au arătat-o îngerii și de la ei am auzit toate și de la ei am înțeles ce am văzut, dar nu pentru această generație, ci pentru una îndepărtată, care va veni."
3. Despre cei aleși am spus și am început pilda mea despre ei: Sfântul și Marele Cel va ieși din locuința Sa,
4. Dumnezeul cel veșnic va păși pe pământ, pe Muntele Sinai, Se va arăta din tabăra Lui și Se va arăta în toată puterea Lui, din cerurile cerurilor.
5. Și toți vor fi cuprinși de frică, iar Veghetorii vor cutremura, și o mare frică și cutremur îi vor cuprinde până la marginile pământului.
6. Munții cei înalți se vor clătina, dealurile cele înalte se vor apleca și se vor topi ca ceara înaintea flăcării,
7. Și pământul se va sfâșia în întregime și tot ce este pe pământ va pieri și va fi o judecată asupra tuturor oamenilor.
8. Dar cu cei drepți El va face pace. Și îi va ocroti pe aleși și mila va fi peste ei. Și toți vor fi ai lui Dumnezeu și vor prospera și toți vor fi binecuvântați. Și El îi va ajuta pe toți și lumina li se va arăta și El va face pace cu ei.
9. Și iată! El vine cu zeci de mii de sfinți ai Săi, ca să facă judecata împotriva tuturor și să nimicească pe toți cei nelegiuiți și să condamne orice făptură pentru toate faptele nelegiuirii lor, pe care le-au săvârșit în nelegiuire, și pentru toate cuvintele de ocară pe care le-au rostit împotriva Lui păcătoșii nelegiuiți.

CAPITOLUL 2

1. Observați tot ce se întâmplă în cer, cum nu-și schimbă orbitele, și luminatorii care sunt în cer, cum răsar și apun toți în ordine, fiecare la timpul său, și nu încalcă ordinea lor stabilită.
2. Priviți pământul și luați aminte la lucrurile care se întâmplă pe el de la început până la sfârșit, cât de statornice sunt, cum nimic din lucrurile de pe pământ nu se schimbă, ci toate lucrările lui Dumnezeu vi se arată.
3. Iată vara și iarna, cum tot pământul este plin de apă și nori, rouă și ploaie stăteau peste el.

CAPITOLUL 3

Observă și vezi cum iarna toți copacii par ca și cum s-ar fi ofilit și și-ar fi pierdut toate frunzele, cu excepția a paisprezece copaci, care nu-și pierd frunzișul, ci păstrează frunzișul vechi timp de doi-trei ani, până când apare cel nou.

CAPITOLUL 4

Și din nou, observați zilele de vară cum soarele este deasupra pământului, în fața lui. Și căutați umbră și adăpost din cauza căldurii soarelui, iar pământul arde și el de căldură crescândă și astfel nu puteți călca pe pământ sau pe o stâncă din cauza căldurii sale.

CAPITOLUL 5

1. Observați cum pomii se acoperă cu frunze verzi și dau roade: de aceea, luați aminte și cunoașteți toate lucrările Sale și recunoașteți cum Cel ce trăiește în veci i-a făcut așa.
2. Și toate lucrările Sale continuă astfel, an de an, pentru totdeauna, și toate sarcinile pe care le îndeplinesc pentru El, și sarcinile lor nu se schimbă, ci așa cum a rânduit Dumnezeu, așa se face.
3. Și iată cum marea și râurile îndeplinesc în același fel și nu se abat de la poruncile Sale.
4. Dar voi n-ați fost statornici și n-ați împlinit poruncile Domnului, ci v-ați întors și ați rostit cuvinte mândre și aspre cu gurile voastre necurate împotriva măreției Lui. O, voi cei cu inima împietrită, nu veți găsi pace.
5. De aceea vă veți blestema zilele și anii vieții voastre vor pieri și anii pieirii voastre se vor înmulți într-o veșnică blestemare și nu veți găsi milă.
6. În zilele acelea, vă veți face numele o blestem veșnică pentru toți cei drepți și, prin voi, toți cei ce blestemă vor blestema și toți păcătoșii și cei fără de Dumnezeu vor blestema prin voi și, pentru voi, cei fără de Dumnezeu, va fi un blestem. Și toți... se vor bucura și va fi iertarea păcatelor și orice îndurare, pace și îndelungă îndelungă îndurare. Va fi mântuire pentru ei, o lumină frumoasă. Și pentru voi, toți păcătoșii, nu va fi mântuire, ci peste voi toți va rămâne un blestem.
7. Dar pentru cei aleși va fi lumină, bucurie și pace și vor moșteni pământul.
8 Și atunci înțelepciunea celor aleși va fi dăruită și toți vor trăi și nu vor mai păcătui niciodată, Fie prin nelegiuire, fie prin mândrie: Dar cei înțelepți vor fi smeriți.

9 Și nu vor mai păcătui, nici nu vor mai păcătui în toate zilele vieții lor, nici nu vor muri de mânia sau urgia lui Dumnezeu, ci își vor împlini numărul zilelor vieții. Și viața lor se va mări în pace și anii bucuriei lor se vor înmulți, în bucurie și pace veșnică, în toate zilele vieții lor.

CAPITOLUL 6

1. Și s-a întâmplat că, atunci când copiii oamenilor s-au înmulțit, în acele zile li s-au născut fiice frumoase și frumoase.
2. Și îngerii, copiii cerului, i-au văzut și i-au poftit și au zis unul altuia: „Veniți, să ne alegem soții dintre copiii oamenilor și să ne facem copii.”
3. Și Semjâzâ, care era conducătorul lor, le-a spus: „Mă tem că nu veți fi de acord să faceți această faptă și că eu singur voi fi nevoit să plătesc pedeapsa unui mare păcat.”
4. Și toți i-au răspuns și au zis: „Să jurăm cu toții și să ne legăm cu toții prin blesteme reciproce să nu abandonăm acest plan, ci să facem acest lucru.”
5. Apoi au jurat cu toții împreună și s-au legat prin blesteme reciproce asupra lui.
6. Și erau în total două sute; care au coborât în zilele lui Iared pe vârful Muntelui Hermon și l-au numit Muntele Hermon, pentru că juraseră și se legaseră prin blesteme reciproce pe el.
7. Și acestea sunt numele conducătorilor lor: Sêmîazâz, conducătorul lor, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêlêl êlêlêlêlêlêlêlêle Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Aceștia sunt șefii lor de zeci.

CAPITOLUL 7

1. Și toți ceilalți împreună cu ei și-au luat de soții și fiecare și-a ales una, și au început să intre la ele și să se pângărească cu ele, iar ei i-au învățat farmece și vrăji și tăierea rădăcinilor și i-au familiarizat cu plantele.
2. Și au rămas însărcinate și au născut niște uriași mari, a căror înălțime era de trei mii de coți.
3. Care a mistuit toate dobândirile oamenilor. Și când oamenii nu le-au mai putut întreține,
4. Giganții s-au întors împotriva lor și au devorat omenirea.
5. Și au început să păcătuiască împotriva păsărilor, a fiarelor, a reptilelor și a peștilor și să-și mănânce carnea unii altora și să bea sângele.
6. Atunci pământul a adus acuzații împotriva celor fără de lege.

CAPITOLUL 8

1. Și Azâzêl i-a învățat pe oameni să facă săbii, cuțite, scuturi și platoșe și le-a făcut cunoscute metalele pământului și arta prelucrării lor, brățări și ornamente, folosirea antimoniului și înfrumusețarea pleoapelor și tot felul de pietre prețioase și toate tincturile de colorare.
2. Și s-a ivit multă nelegiuire și au comis curvie și au fost rătăciți și s-au corupt în toate căile lor. Semjâzâ a învățat descântece și tăieri de rădăcini, Armârôs rezolvarea descântecelor, Barâqîjâl a învățat astrologia, Kôkabêl constelațiile, Ezêqêêl cunoașterea norilor, Araqiêl semnele pământului, Shamsiêl semnele soarelui și Sariêl mersul lunii. Și pe măsură ce oamenii piereau, ei strigau, iar strigătul lor se înălța până la cer...

CAPITOLUL 9

1. Și atunci Mihail, Uriel, Rafael și Gabriel au privit în jos din cer și au văzut mult sânge vărsat pe pământ și toată fărădelegea săvârșindu-se pe pământ.
2. Și au zis unul către altul: „Pământul, făcut fără locuitori, strigă glasul strigătului lor până la porțile cerului.”
3. Și acum, vouă, sfinților cerurilor, sufletele oamenilor își cer cererea, spunând: „Aduceți cauza noastră înaintea Celui Preaînalt”.
4. Și au zis Domnului veacurilor: „Doamne al domnilor, Dumnezeul zeilor, Împăratul împăraților și Dumnezeul veacurilor, tronul slavei Tale stă în toate neamurile veacurilor și numele Tău este sfânt și slăvit și binecuvântat în toate veacurile!”
5. Tu ai făcut toate lucrurile și Tu ai putere peste toate lucrurile; și toate lucrurile sunt goale și descoperite înaintea Ta și Tu vezi toate lucrurile și nimic nu se poate ascunde de Tine.
6. Vezi ce a făcut Azâzêl, care a propovăduit toată nedreptatea de pe pământ și a revelat secretele veșnice care erau păstrate în ceruri, pe care oamenii se străduiau să le învețe:
7. Și Semjâzâ, căruia i-ai dat autoritatea de a domni asupra asociaților săi.
8. Și s-au dus la fiicele oamenilor de pe pământ și s-au culcat cu femeile și s-au spurcat și le-au descoperit tot felul de păcate.
9. Și femeile au născut uriași, și astfel întregul pământ a fost umplut de sânge și nedreptate.
10. Și acum, iată, sufletele celor care au murit plâng și se adresează porților raiului, iar vaietele lor s-au înălțat: și nu pot înceta din cauza faptelor fărădelegii care se săvârșesc pe pământ.
11. Și Tu știi toate lucrurile înainte ca ele să se întâmple și Tu vezi aceste lucruri și le tolerezi și nu ne spui ce trebuie să le facem în legătură cu acestea.”

CAPITOLUL 10

1. Atunci a zis Cel Preaînalt, Cel Sfânt și Marele, și l-a trimis pe Uriel la fiul lui Lameh și i-a zis:
2. Du-te la Noe și spune-i în numele Meu: „Ascunde-te!” și descoperă-i sfârșitul care se apropie: că tot pământul va fi nimicit și un potop este pe cale să vină peste tot pământul și va distruge tot ce este pe el.
3. Și acum poruncește-i să scape și sămânța lui să fie păstrată pentru toate generațiile lumii.
4. Și din nou Domnul i-a zis lui Rafael: „Leagă-l pe Azâzêl de mâini și de picioare și aruncă-l în întuneric; și fă o deschizătură în pustiul care este în Dûdâêl și aruncă-l în el.”
5. Pune peste el pietre aspre și zimțate și acoperă-l cu întuneric și lasă-l să rămână acolo pentru totdeauna și acoperă-i fața ca să nu vadă lumina.
6. Și în ziua marii judecăți, el va fi aruncat în foc. Și va vindeca pământul pe care îngerii l-au corupt și va vesti

vindecarea pământului, pentru ca ei să vindece ciuma și pentru ca toți copiii oamenilor să nu piară din cauza tuturor lucrurilor secrete pe care Veghetorii le-au dezvăluit și le-au învățat pe fiii lor.
8. Și întregul pământ a fost corupt prin faptele care au fost învățate de Azâzêl: atribuiți-i tot păcatul.
9. Și lui Gabriel i-a zis Domnul: „Înainte, împotriva nelegiuitilor și a celor desfrânați și împotriva copiilor desfrânării, distruge-i pe copiii desfrânării și pe copiii Veghetorilor dintre oameni și fă-i să iasă. Trimite-i unul împotriva celuilalt, ca să se distrugă unii pe alții în luptă, căci nu vor avea zile lungi."
10. Și nicio cerere pe care ți-o fac părinții lor nu va fi împlinită părinților lor în numele lor; căci ei nădăjduiesc să trăiască o viață veșnică și că fiecare dintre ei va trăi cinci sute de ani.
11. Și Domnul i-a zis lui Mihail: „Du-te și leagă-l pe Semjâzâ și pe tovarășii lui care s-au unit cu femei, pângărindu-se cu ele în toată necurăția lor."
12. Și când fiii lor se vor fi ucis unii pe alții și vor vedea nimicirea celor iubiți ai lor, legați-i strâns timp de șaptezeci de generații în văile pământului, până în ziua judecății lor și a împlinirii lor, până când se va împlini judecata care este pentru totdeauna și pentru totdeauna.
13. În zilele acelea, vor fi duși în abisul de foc și în chinuri și în închisoare, în care vor fi închiși pe vecie.
14. Și oricine va fi condamnat și distrus va fi de atunci înainte legat împreună cu ei până la sfârșitul tuturor generațiilor.
15. Și distruge toate spiritele celor nelegiuiți și pe copiii Veghetorilor, pentru că au nedreptățit omenirea.
16. Șterge toată nelegiuirea de pe fața pământului și orice faptă rea să sfârșească! Să se va arăta săditorul dreptății și adevărului, care va fi o binecuvântare; faptele dreptății și adevărului vor fi sădite în adevăr și bucurie pentru totdeauna.
17 Și atunci toți cei drepți vor scăpa și vor trăi până când vor avea mii de copii și își vor împlini în pace toate zilele tinereții și bătrâneții lor.
18 Și atunci tot pământul va fi arat în dreptate și va fi plantat cu copaci și plin de binecuvântări.
19. Se vor sădi pe el tot felul de pomi plăcuți și se vor sădi pe el viță de vie; vița pe care o vor sădi pe el va da must din belșug; fiecare măsură de măsline va da o mie de tone, și fiecare măsură de măsline va da zece teascuri de untdelemn.
20. Curăță pământul de orice asuprire și de orice nedreptate și de orice păcat și de orice necinste și nimicește de pe pământ toată necurăția care se săvârșește pe pământ.
21. Și toți copiii oamenilor vor deveni drepți și toate neamurile se vor închina și Mă vor lăuda și toți Mă vor închina. Și pământul va fi curățit de orice întinăciune, de orice păcat, de orice pedeapsă și de orice chin și nu-i voi mai trimite niciodată pe el din generație în generație și pentru totdeauna.

CAPITOLUL 11

1. Și în acele zile voi deschide cămările binecuvântării care sunt în ceruri, ca să le trimit pe pământ peste munca și osteneala copiilor oamenilor.
2. Și adevărul și pacea vor fi asociate împreună de-a lungul tuturor zilelor lumii și de-a lungul tuturor generațiilor de oameni.

CAPITOLUL 12

1. Înainte de aceste lucruri, Enoh era ascuns și niciunul dintre copiii oamenilor nu știa unde era ascuns, unde locuia și ce se întâmplase cu el.
2. Și activitățile sale aveau legătură cu Veghetorii, iar zilele sale erau cu cei sfinți.
3. Și eu, Enoh, Îl binecuvântam pe Domnul maiestății și Regele veacurilor și iată! Veghetorii m-au numit Enoh, scribul, și mi-au spus:
4. Enoh, cărturar al dreptății, du-te și vestește Veghetorilor cerului, care au părăsit cerul cel înalt, locul sfânt și veșnic, și s-au pângărit cu femei și au făcut ca fiii pământului și și-au luat soții: «Ați provocat o mare distrugere pe pământ.
5. Și nu veți avea pace, nici iertare de păcate; și, întrucât își găsesc plăcerea în copiii lor,
6. „Vor vedea uciderea celor dragi și vor jeli distrugerea copiilor lor și se vor ruga în veșnicie, dar nu veți ajunge la milă și pace."

CAPITOLUL 13

1. Și Enoh s-a dus și a zis: „Azazêl, nu vei avea pace; o sentință aspră a pornit împotriva ta ca să te pună în lanțuri.
2. Și nu ți se va da îngăduință, nici cerere, din cauza nedreptății pe care ai propovăduit-o și din cauza tuturor faptelor de necinste, nedreptate și păcat pe care le-ai arătat oamenilor.
3. Atunci m-am dus și le-am vorbit tuturor împreună, și toți s-au înspăimântat și i-au cuprins frica și tremurul.
4. Și m-au rugat să le întocmesc o cerere, ca să primească iertare, și să le citesc cererea în prezența Domnului cerurilor.
5. Căci de atunci înainte n-au mai putut vorbi cu El, nici să-și ridice ochii spre cer, de rușinea păcatelor lor pentru care fuseseră condamnați.
6. Apoi am scris cererea lor și rugăciunea cu privire la sufletele și faptele lor individuale și cu privire la cererile lor pentru iertare și lungime de zile.
7. Și m-am dus și m-am așezat la apele lui Dan, în țara lui Dan, la miazăzi de vest de Hermon; am citit cererea lor până am adormit.
8. Și iată că am avut un vis și am avut vedenii despre pedeapsă și o voce mi-a poruncit să le spun fiilor cerului și să-i mustru.
9. Și când m-am trezit, am venit la ei, și toți ședeau adunați laolaltă, plângând în Abelsjâîl, care este între Liban și Sênêsêr, cu fețele acoperite.
10. Și le-am povestit toate viziunile pe care le avusesem în somn și am început să rostesc cuvinte drepte și să-i mustru pe Veghetorii cerești.

CAPITOLUL 14

1. Cartea cuvintelor dreptății și a mustrării Veghetorilor veșnici, în conformitate cu porunca Sfântului Mare din acea viziune.

2. Am văzut în somn ceea ce voi spune acum cu o limbă de carne și cu suflarea gurii mele: pe care Cel Mare le-a dat oamenilor să vorbească cu ea și să înțeleagă cu inima.
3. Așa cum El a creat și i-a dat omului puterea de a înțelege cuvântul înțelepciunii, tot așa m-a creat și pe mine și mi-a dat puterea de a-i mustra pe Veghetori, copiii cerului.
4. Am scris cererea ta și în viziunea mea mi s-a părut astfel: cererea ta nu-ți va fi îndeplinită în toate zilele veșniciei și că judecata a fost pronunțată în cele din urmă asupra ta: da, cererea ta nu-ți va fi îndeplinită.
5. Și de acum înainte nu te vei mai înălța în ceruri în veșnicie, iar în lanțurile pământului a ieșit porunca să te lege pentru toate zilele lumii.
6. Și că mai devreme vei fi văzut nimicirea fiilor tăi iubiți și nu vei avea nicio plăcere în ei, ci vor cădea înaintea ta uciși de sabie.
7. Cererea ta pentru ei nu va fi ascultată, nici pentru tine, chiar dacă ai plânge și te-ai ruga și ai rosti toate cuvintele din scrierea pe care am scris-o.
8. Și viziunea mi-a fost arătată astfel: Iată, în viziune norii m-au invitat și o ceață m-a chemat, iar cursul stelelor și fulgerele m-au grăbit și m-au împins, iar vânturile din viziune m-au făcut să zbor și m-au ridicat în sus și m-au dus în cer.
9. Și am intrat până când m-am apropiat de un zid construit din cristale și înconjurat de limbi de foc: și a început să mă înspăimânte.
10. Și am intrat în limbi de foc și m-am apropiat de o casă mare, construită din cristale. Pereții casei erau ca o podea moschetată din cristale, iar temelia ei era din cristal.
11. Tavanul lui era ca drumul stelelor și al fulgerelor, iar între ele erau heruvimi de foc, iar cerul lor era limpede ca apa.
12. Un foc arzător înconjura zidurile, iar porțile lor ardeau de flăcări.
13. Și am intrat în casa aceea, și era fierbinte ca focul și rece ca gheața; nu erau în ea desfătări ale vieții; m-a cuprins frica și m-a cuprins tremurul.
14. Și tremurând și tremurând, am căzut cu fața la pământ.
15. Și am avut o viziune: și iată! era o a doua casă, mai mare decât prima, și întreaga poartă stătea deschisă înaintea mea și era construită din flăcări de foc.
16. Și în toate privințele a excelat atât de mult în splendoare, măreție și întindere, încât nu vă pot descrie splendoarea și întinderea sa.
17. Podeaua ei era de foc, iar deasupra ei erau fulgere și calea stelelor, iar tavanul ei era, de asemenea, o flacără de foc.
18. Și m-am uitat și am văzut în el un tron înalt; înfățișarea lui era ca cristalul, iar roțile lui ca strălucirea soarelui. Și acolo era ca niște heruvimi.
19. Și de sub tron ieșeau râuri de foc ca niște flăcări, așa că nu puteam să mă uit la ele.
20. Și Marea Glorie ședea pe el, iar veșmintele Lui străluceau mai puternic decât soarele și erau mai albe decât orice zăpadă.
21. Niciunul dintre îngeri nu putea intra și nu putea vedea fața Lui, datorită măreției și gloriei Lui, și nicio carne nu-L putea vedea.
22. Un foc flăcător era împrejurul Lui și un foc mare stătea înaintea Lui și nimeni de jur împrejur nu se putea apropia de El. De zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui, dar El n-a avut nevoie de sfetnic.
23. Și cei preasfinți care erau aproape de El nu s-au îndepărtat nici noaptea de El.
24. Și până atunci stătusem cu fața la pământ, tremurând: iar Domnul m-a chemat cu gura Lui și mi-a zis: „Vino aici, Enoh, și ascultă cuvântul meu.”
25. Și unul dintre sfinți a venit la mine și m-a trezit și m-a făcut să mă ridic și să mă apropii de ușă; și mi-am plecat fața în jos.

CAPITOLUL 15

1. El mi-a răspuns și mi-a zis, și am auzit glasul Lui: „Nu te teme, Enoh, om drept și cărturar al dreptății: apropie-te și ascultă glasul meu.”
2. Du-te și spune-le Veghetorilor cerurilor, care te-au trimis să mijlocești pentru ei: „Mijlociți pentru oameni, nu pentru voi, pentru oameni.”
3. De ce ați părăsit cerul cel înalt, sfânt și veșnic și v-ați culcat cu femei, v-ați pângărit cu fiicele oamenilor și v-ați luat de neveste și ați făcut ca fiii pământului și ați născut uriași ca fiii voștri?
4. Și chiar dacă ați fost sfinți, spirituali, trăind viața veșnică, v-ați pângărit cu sângele femeilor și ați născut copii cu sângele cărnii și, ca și copiii oamenilor, ați poftit după carne și sânge, așa cum fac și cei ce mor și pier.
5. De aceea le-am dat și soții, ca să le lase însărcinate și să aibă copii prin ele, pentru ca astfel să nu le lipsească nimic pe pământ.
6. Dar voi erați mai înainte spirituali, trăind viața veșnică și nemuritori pentru toate generațiile lumii.
7. De aceea nu v-am rânduit soții, căci locuința celor spirituali din ceruri este în ceruri.
8. Și acum, uriașii, care sunt produși din duhuri și carne, vor fi numiți duhuri rele pe pământ, iar pe pământ va fi locuința lor.
9. Spiritele rele au ieșit din trupurile lor; pentru că sunt născuți din oameni, iar începutul și originea lor primordială provin din sfinții Veghetori; ele vor fi spirite rele pe pământ și vor fi numite spirite rele.
10. Cât despre spiritele cerului, în cer va fi locuința lor, dar despre spiritele pământului care s-au născut pe pământ, pe pământ va fi locuința lor.
11. Și spiritele uriașilor chinuie, asupresc, distrug, atacă, se luptă și produc distrugeri pe pământ și provoacă necazuri: nu mănâncă nimic, dar totuși sunt flămânzi și sete și provoacă nenorociri. Și aceste spirite se vor ridica împotriva copiilor oamenilor și împotriva femeilor, pentru că ele au ieșit din ei.

CAPITOLUL 16

1. Din zilele măcelului, distrugerii și morții uriașilor, din sufletele cărora spiritele, ieșind, le vor distruge fără a suferi judecata - astfel vor distruge până în ziua împlinirii, marea judecată în care epoca se va sfârși, peste Veghetori și cei fără de Dumnezeu, da, se va sfârși pe deplin.
2. Și acum, cât despre Veghetorii care te-au trimis să mijlocești pentru ei, care au fost odinioară în ceruri, spune-le:

3. „Ai fost în rai, dar toate tainele nu ți-au fost încă revelate și cunoșteai unele fără valoare, iar acestea, în împietrirea inimilor tale, le-ai făcut cunoscute femeilor și prin aceste taine, femeile și bărbații săvârșesc mult rău pe pământ.”
4. Spune-le deci: „N-aveți pace!”

CAPITOLUL 17

1. Și m-au luat și m-au dus într-un loc în care cei care erau acolo erau ca niște flăcări de foc și, când doreau, se arătau ca niște oameni.
2. Și m-au dus într-un loc întunecat, la un munte al cărui vârf atingea cerul.
3. Și am văzut locurile unde se aflau luminatorii și comorile stelelor și ale tunetelor, și în adâncurile pământului, unde se aflau un arc de foc și săgeți, tolba lor de foc, o sabie de foc și toate fulgerele.
4. Și m-au dus la apele vii și la focul de la apus, care primește fiecare apus de soare.
5. Și am ajuns la un râu de foc în care focul curgea ca apa și se vărsa în marea cea mare, spre vest.
6. Am văzut râurile mari și am ajuns la râul cel mare și la întunericul cel mare și m-am dus în locul unde niciun trup nu umblă.
7. Am văzut munții întunericului iernii și locul de unde curg toate apele adâncului.
8. Am văzut gurile tuturor râurilor pământului și gura adâncului.

CAPITOLUL 18

1. Am văzut comorile tuturor vânturilor: am văzut cum El a înzestrat cu ele întreaga creație și temeliile solide ale pământului.
2. Și am văzut piatra de temelie a pământului: am văzut cele patru vânturi care poartă pământul și întinderea cerului.
3. Și am văzut cum vânturile întind bolțile cerurilor și își au locul între cer și pământ: aceștia sunt stâlpii cerului.
4. Am văzut vânturile cerului care se întorc și aduc circumferința soarelui și toate stelele la apusul lor.
5. Am văzut vânturile pe pământ purtând norii: am văzut cărările îngerilor. Am văzut la capătul pământului întinderea cerului de sus.
6. Și am pornit și am văzut un loc care arde zi și noapte, unde sunt șapte munți de pietre magnifice, trei spre est și trei spre sud.
7. Cât despre cele dinspre est, una era din piatră colorată, una din perlă și una din jacintă, iar cele dinspre sud din piatră roșie.
8. Dar cel din mijloc se întindea spre cer ca un tron al lui Dumnezeu, din alabastru, iar vârful tronului era de safir.
9. Și am văzut o flacără de foc. Și dincolo de acești munți este o regiune, capătul pământului cel mare: acolo cerurile erau desăvârșite.
10. Și am văzut un abis adânc, cu coloane de foc ceresc, și printre ele am văzut coloane de foc căzând, care erau fără măsură la fel spre înălțime și spre adâncime.
11. Și dincolo de abis am văzut un loc care nu avea nici întinderea cerului deasupra, nici pământ solid sub el; nu era apă pe el, nici păsări, ci era un loc pustiu și oribil.
12. Am văzut acolo șapte stele ca niște munți mari și arzători, și când am întrebat despre ele,
13. Îngerul a zis: „Acest loc este capătul cerului și al pământului: acesta a devenit o închisoare pentru stele și oștirea cerului.”
14. Iar stelele care se rostogolesc peste foc sunt cele care au încălcat porunca Domnului la începutul răsăritului lor, pentru că nu au apărut la vremurile lor hotărâte.
15. Și S-a mâniat pe ei și i-a legat până la vremea când vina lor avea să se împlinească, chiar și pentru zece mii de ani.”

CAPITOLUL 19

1. Și Uriel mi-a spus: „Aici vor sta îngerii care s-au unit cu femeile, iar spiritele lor, luând multe forme diferite, pângărind omenirea și rătăcindu-i să sacrifice demonilor ca zei; aici vor sta ei până în ziua marii judecăți, în care vor fi judecați până când le va fi sfârșit.”
2. Și femeile îngerilor care s-au rătăcit se vor preface în sirene.”
3. Și eu, Enoh, am văzut singur viziunea, sfârșitul tuturor lucrurilor: și nimeni nu va vedea așa cum am văzut eu.

CAPITOLUL 20

1. Și acestea sunt numele sfinților îngeri care veghează.
2. Uriel, unul dintre sfinții îngeri, care este peste lume și peste Tartar.
3. Rafael, unul dintre sfinții îngeri, care este peste spiritele oamenilor.
4. Raguel, unul dintre sfinții îngeri care se răzbună pe lumea luminarilor.
5. Mihail, unul dintre sfinții îngeri, adică cel care este pus peste cea mai bună parte a omenirii și peste haos.
6. Saraqâêl, unul dintre sfinții îngeri, care este pus peste spiritele care păcătuiesc în spirit.
7. Gabriel, unul dintre sfinții îngeri, care este peste Paradis, șerpi și heruvimi.
8. Remiel, unul dintre sfinții îngeri, pe care Dumnezeu l-a pus peste cei ce se înviază.

CAPITOLUL 21

1. Și am mers acolo unde lucrurile erau haotice.
2. Și am văzut acolo ceva oribil: nu am văzut nici cer deasupra, nici pământ solid întemeiat, ci un loc haotic și oribil.
3. Și am văzut acolo șapte stele legate în cer, ca niște munți mari, ardeau de foc.
4. Atunci am spus: „Pentru ce păcat sunt ei legați și din ce motiv au fost aruncați aici?”
5. Atunci Uriel, unul dintre sfinții îngeri, care era cu mine și era conducătorul lor, a zis: „Enoh, de ce întrebi și de ce ești dornic de adevăr?”
6. Aceștia sunt din numărul stelelor cerului, care au încălcat porunca Domnului și sunt legați aici până când se vor împlini zece mii de ani, timpul pe care l-au necesitat păcatele lor.
7. Și de acolo m-am dus într-un alt loc, care era și mai oribil decât cel precedent, și am văzut un lucru oribil: un foc mare acolo care ardea și ardea, iar locul era crăpat până

la abis, fiind plin de coloane mari de foc care coborau: nici întinderea sau magnitudinea lui nu am putut să-i văd și nici nu am putut să-i ghicesc.
8. Atunci am zis: „Cât de înfricoșător este locul acesta și cât de cumplit la privit!”
9. Atunci mi-a răspuns Uriel, unul dintre sfinții îngeri care erau cu mine, și mi-a zis: „Enoh, de ce ți-e atâta frică și îngrozire?” Iar eu am răspuns: „Din cauza acestui loc înfricoșător și din cauza spectacolului durerii.”
10. Și mi-a zis: „Acest loc este închisoarea îngerilor și aici vor fi închiși pentru totdeauna.”

CAPITOLUL 22

1. Și de acolo m-am dus într-un alt loc, iar el mi-a arătat la vest un alt munte mare și înalt, din stâncă dură.
2. Și erau în ea patru scobituri, adânci, late și foarte netede. Cât de netede sunt scobiturile, adânci și întunecate la vedere!
3. Atunci Rafael, unul dintre sfinții îngeri care erau cu mine, mi-a răspuns și mi-a zis:
4. „Aceste locuri goale au fost create chiar în acest scop, pentru ca spiritele sufletelor morților să se adune acolo, da, pentru ca toate sufletele copiilor oamenilor să se adune aici. Și aceste locuri au fost făcute pentru a-i primi până în ziua judecății lor și până la perioada hotărâtă, până la perioada hotărâtă, până când marea judecată va veni asupra lor.”
5. Am văzut spiritele copiilor oamenilor care erau morți, iar glasul lor s-a întins spre cer și a făcut cerere.
6. Apoi l-am întrebat pe Rafael, îngerul care era cu mine, și i-am spus: „Acest spirit - al cui este a cărui voce iese și cere?”
7. Și mi-a răspuns zicând: „Acesta este duhul care a ieșit din Abel, pe care fratele său Cain l-a ucis, și el se plânge împotriva lui până când sămânța lui va fi nimicită de pe fața pământului și sămânța lui va fi nimicită din mijlocul sămânței oamenilor.”
8. Apoi am întrebat cu privire la aceasta și cu privire la toate locurile goale: „De ce s-a separat unul de celălalt?”
9. Și el mi-a răspuns și mi-a zis: „Aceste trei au fost făcute pentru ca spiritele morților să poată fi separate. Și o astfel de împărțire a fost făcută pentru spiritele celor drepți, în care există ca un izvor strălucitor de apă.”
10. Și astfel s-a făcut pentru păcătoși când mor și sunt îngropați în pământ și judecata nu a fost executată asupra lor în timpul vieții lor.
11. Aici, sufletele lor vor fi puse deoparte în această mare durere, până la marea zi a judecății, a pedepsei și a chinului veșnic pentru cei care blestemă și a răsplătirii pentru sufletele lor. Acolo, El îi va lega pe vecie.
12. Și o astfel de împărțire a fost făcută pentru spiritele celor care își fac cererea, care fac dezvăluiri despre distrugerea lor, când au fost uciși în zilele păcătoșilor.
13. Așa s-a făcut pentru duhurile oamenilor care nu erau drepți, ci păcătoși, care erau desăvârșiți în fărădelegi și ale călcătorilor de lege. Ei vor fi tovarăși: dar duhurile lor nu vor fi ucise în ziua judecății și nici nu vor fi înviate de acolo.
14. Atunci L-am binecuvântat pe Domnul slavei și am zis: „Binecuvântat fie Domnul meu, Domnul dreptății, care domnește în veci!”

CAPITOLUL 23

1. De acolo m-am dus într-un alt loc la vest de marginile pământului.
2. Și am văzut un foc arzător care mergea fără oprire și nu se oprea din cursul său nici ziua, nici noaptea, ci mergea neîncetat.
3. Și am întrebat, zicând: „Ce este aceasta, care nu se odihnește?”
4. Atunci Raguel, unul dintre sfinții îngeri care era cu mine, mi-a răspuns și mi-a zis: „Acest foc pe care l-ai văzut este focul din apus care urmărește toate luminile cerului.”

CAPITOLUL 24

1. Și de acolo m-am dus într-un alt loc al pământului, iar el mi-a arătat un lanț muntos de foc care ardea zi și noapte.
2. Și am trecut dincolo de el și am văzut șapte munți magnifici, toți deosebiți unul de celălalt, iar pietrele lor erau magnifice și frumoase, magnifice în ansamblu, cu o înfățișare glorioasă și un exterior frumos: trei spre est, unul așezat peste altul, și trei spre sud, unul peste altul, și râpe adânci și accidentate, dintre care niciuna nu se unea cu alta.
3. Și al șaptelea munte era în mijlocul acestora și îi întrecea în înălțime, ca un scaun de tron; și copaci mirositoare înconjurau tronul.
4. Și printre ei era un pom cum nu mai mirosisem niciodată, nici printre ei nu era vreunul asemenea lui; avea o mireasmă mai presus de orice mireasmă, iar frunzele, florile și lemnul lui nu se ofilesc pentru totdeauna; iar roadele lui sunt frumoase și seamănă cu curmalele unui palmier.
5. Atunci am zis: „Ce frumos și parfumat este acest copac, frunzele lui sunt frumoase și florile lui sunt foarte încântătoare la aspect!”
6. Atunci a răspuns Mihail, unul dintre sfinții și cinstiții îngeri care era cu mine și era conducătorul lor.

CAPITOLUL 25

1. Și mi-a zis: „Enoh, de ce mă întrebi despre mireasma copacului și de ce vrei să afli adevărul?”
2. Atunci i-am răspuns spunând: „Aș vrea să știu despre toate, dar mai ales despre acest copac.”
3. Și el a răspuns zicând: „Acest munte înalt pe care l-ai văzut, al cărui vârf este ca tronul lui Dumnezeu, este tronul Lui, unde va ședea Cel Sfânt și Marele, Domnul Gloriei, Regele Veșnic, când va coborî să viziteze pământul cu bunătate.”
4. Și cât despre acest pom parfumat, niciunui muritor nu i se va permite să se atingă de el până la marea judecată, când El se va răzbuna pe toți și va aduce totul la desăvârșire pentru totdeauna. Atunci va fi dat celor drepți și sfinți.
5. Roada lui va fi hrana celor aleși, va fi răsdită în locul sfânt, în templul Domnului, al Împăratului veșnic.
6 Atunci se vor bucura și se vor veseli și vor intra în locul sfânt; și mireasma lui va fi în oasele lor și vor trăi o viață lungă pe pământ, așa cum au trăit părinții tăi; și în zilele lor nu-i va atinge nici întristarea, nici urgia, nici chinul, nici nenorocirea.”

7. Atunci L-am binecuvântat pe Dumnezeul Gloriei, Regele Veșnic, care a pregătit astfel de lucruri pentru cei drepți și le-a creat și le-a făgăduit să le dea.

CAPITOLUL 26

1. Și am plecat de acolo în mijlocul pământului și am văzut un loc binecuvântat în care erau copaci cu ramuri care dădeau naștere și înfloreau ca ale unui copac dezmembrat.
2. Și acolo am văzut un munte sfânt, iar sub muntele acesta, la răsărit, era un pârâu care curgea spre miazăzi.
3. Și am văzut spre răsărit un alt munte mai înalt decât acesta și între ele o râpă adâncă și îngustă; în ea curgea și un pârâu pe sub munte.
4. La apusul muntelui era un alt munte, mai scund decât cel dintâi și puțin ridicat, și între ei se afla o râpă adâncă și uscată. O altă râpă adâncă și uscată se afla la capătul celor trei munți.
5. Și toate râpele erau adânci și înguste, fiind formate din stâncă dură, și nu erau plantați copaci pe ele.
6. Și m-am minunat de stânci și m-am minunat de râpă, da, m-am minunat foarte mult.

CAPITOLUL 27

1. Atunci am spus: „Ce rost are acest pământ binecuvântat, care este în întregime plin de copaci, și această vale blestemată între ele?”
2. Atunci Uriel, unul dintre sfinții îngeri care era cu mine, a răspuns și a zis: „Această vale blestemată este pentru cei blestemați pe vecie: Aici se vor aduna toți blestemații care rostesc cu buzele lor cuvinte necuviincioase împotriva Domnului și vorbesc aspru despre slava Lui. Aici se vor aduna ei și aici va fi locul lor de judecată.”
3. În zilele de pe urmă va fi peste ei priveliștea judecății drepte în prezența celor drepți pentru totdeauna: aici cei milostivi Îl vor binecuvânta pe Domnul slavei, Împăratul Veșnic.
4. În zilele judecății asupra celor dintâi, ei Îl vor binecuvânta pentru mila după care le-a dat soarta.
5. Apoi L-am binecuvântat pe Domnul Gloriei, I-am arătat slava și L-am lăudat cu slavă.

CAPITOLUL 28

1. Și de acolo m-am îndreptat spre est, în mijlocul lanțului muntos al deșertului și am văzut o pustietate pustie, plină de copaci și plante.
2. Și apă a țâșnit de sus.
3. Revărsându-se ca un curs de apă abundent care curgea spre nord-vest, făcea să se înalțe nori și rouă din toate părțile.

CAPITOLUL 29

1. Și de acolo m-am dus într-un alt loc în deșert și m-am apropiat la est de acest lanț muntos.
2. Și acolo am văzut copaci aromatici care izvorau o aromă de tămâie și smirnă, iar copacii erau, de asemenea, asemenea migdalului.

CAPITOLUL 30

1. Și dincolo de acestea, am mers departe spre est și am văzut un alt loc, o vale plină de apă.
2. Și acolo era un copac, de culoarea copacilor parfumați, cum ar fi masticul.
3. Și pe malurile acelor văi am văzut scorțișoară parfumată. Și dincolo de acestea am înaintat spre est.

CAPITOLUL 31

1. Și am văzut alți munți, iar printre ei erau crânguri de copaci, și din ei curgea nectar, care se numește sarara și galbanum.
2. Și dincolo de acești munți am văzut un alt munte, la est de marginile pământului, pe care erau aloe, și toți copacii erau plini de stacte, fiind ca migdalii.
3. Și când cineva îl ardea, mirosea mai dulce decât orice miros parfumat.

CAPITOLUL 32

1. Și după aceste miresme înmiresmate, privind spre nord peste munți, am văzut șapte munți plini de nard ales și copaci parfumați, scorțișoară și piper.
2. Și de acolo am trecut peste vârfurile tuturor acestor munți, departe spre estul pământului, și am trecut deasupra mării Eritreene și m-am îndepărtat de ea și am trecut peste îngerul Zotîêl.
3. Și am ajuns în Grădina Dreptății și am văzut dincolo de acei copaci mulți copaci mari crescând acolo și cu o mireasmă plăcută, mari, foarte frumoși și glorioși, și pomul înțelepciunii din care mănâncă și cunosc o mare înțelepciune.
4. Pomul acela era ca bradul în înălțime, iar frunzele lui erau ca cele ale roșcovului; rodul lui era ca ciorchinii de viță, foarte frumos; și mireasma pomului se întindea până departe.
5. Atunci am zis: „Ce frumos este copacul și ce atrăgător este aspectul lui!”
6. Atunci Rafael, îngerul sfânt, care era cu mine, mi-a răspuns și a zis: „Acesta este pomul înțelepciunii, din care au mâncat tatăl tău, cel bătrân în ani, și mama ta, cea în vârstă, care au fost înaintea ta și au învățat înțelepciunea, li s-au deschis ochii și au știut că sunt goi și au fost izgoniți din grădină.”

CAPITOLUL 33

1. Și de acolo m-am dus până la marginile pământului și am văzut acolo fiare mari, fiecare diferită de cealaltă; și am văzut și păsări diferite în înfățișare, frumusețe și glas, unele deosebindu-se de altele.
2. Și la răsăritul acelor fiare am văzut marginile pământului pe care se află cerul și porțile cerului deschise.
3. Și am văzut cum ies stelele cerului și am numărat porțile prin care ies și am scris toate ieșirile lor, pentru fiecare stea în parte, după numărul și numele lor, cursurile și pozițiile lor, și timpurile și lunile lor, așa cum mi-a arătat Uriel, îngerul sfânt care era cu mine.

4. Mi-a arătat toate lucrurile și mi le-a scris: mi-a scris și numele lor, legile lor și cetele lor.

CAPITOLUL 34

1. Și de acolo m-am dus spre nord, până la marginile pământului, și acolo am văzut un plan măreț și glorios la marginile întregului pământ.
2. Și am văzut trei uși ale cerului deschise în cer: prin fiecare dintre ele ies vânturi de nord: când bat acestea, este frig, grindină, brumă, zăpadă, rouă și ploaie.
3. Și dintr-o poartă suflă spre bine: dar când suflă prin celelalte două porți, este cu violență și necaz pe pământ și suflă cu violență.

CAPITOLUL 35

1. Și de acolo m-am dus spre apus până la marginile pământului și am văzut acolo trei porți ale cerului deschise, așa cum văzusem în est, tot atâtea porți și tot atâtea ieșiri.

CAPITOLUL 36

1. Și de acolo m-am dus spre miazăzi, până la marginile pământului, și am văzut acolo trei uși deschise ale cerului: și de acolo vine rouă, ploaie și vânt.
2. Și de acolo m-am dus spre est, până la marginile cerului, și am văzut aici cele trei porți răsăritene ale cerului deschise și porți mici deasupra lor.
3. Prin fiecare dintre aceste mici portaluri trec stelele cerului și își urmează cursul spre vest pe calea care le este arătată.
4. Și ori de câte ori am văzut, L-am binecuvântat pe Domnul Gloriei și am continuat să-L binecuvântez pe Domnul Gloriei, care a făcut minuni mari și glorioase, pentru a arăta măreția lucrării Sale îngerilor, spiritelor și oamenilor, pentru ca ei să-I laude lucrarea și toată creația Sa: pentru ca ei să vadă lucrarea puterii Sale și să laude marea lucrare a mâinilor Sale și să-L binecuvânteze în veci.

CAPITOLUL 37

1. A doua viziune pe care a avut-o, viziunea înțelepciunii – pe care a avut-o Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Mahalalel, fiul lui Cainan, fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam.
2. Și acesta este începutul cuvintelor de înțelepciune pe care mi-am ridicat glasul ca să le spun celor care locuiesc pe pământ: Ascultați, oameni din vremurile vechi, și vedeți, voi, cei care veniți după voi, cuvintele Celui Sfânt pe care le voi rosti înaintea Domnului Spiritelor.
3. Ar fi mai bine să le spunem doar oamenilor din vechime, dar nici măcar celor care vor veni după noi nu le vom ascunde începutul înțelepciunii.
4. Până în ziua de azi, Domnul Spiritelor nu a dat niciodată o asemenea înțelepciune pe care am primit-o eu conform înțelegerii mele, conform bunei plăceri a Domnului Spiritelor, prin care mi-a fost dată soarta vieții veșnice.
5. Mi-au fost date trei pilde și mi-am ridicat glasul și le-am povestit locuitorilor pământului.

CAPITOLUL 38

1. Prima pildă. Când se va arăta adunarea celor drepți, și păcătoșii vor fi judecați pentru păcatele lor și vor fi izgoniți de pe fața pământului:
2. Și când Cel Drept se va arăta înaintea ochilor celor drepți, ale căror lucrări alese atârnă de Domnul Spiritelor, și lumina se va arăta celor drepți și aleși care locuiesc pe pământ, unde va fi atunci locuința păcătoșilor și unde va fi locul de odihnă al celor care L-au tăgăduit pe Domnul Spiritelor? Ar fi fost mai bine pentru ei dacă nu s-ar fi născut.
3. Când secretele celor drepți vor fi descoperite și păcătoșii vor fi judecați, iar cei fără de Dumnezeu vor fi alungați din fața celor drepți și aleși,
4. Din acel moment, cei care stăpânesc pământul nu vor mai fi puternici și înălțați: Și nu vor mai putea vedea fața sfinților, căci Domnul spiritelor a făcut ca lumina Sa să apară peste fața sfinților, drepților și aleșilor.
5. Atunci vor pieri regii și cei puternici și vor fi dați în mâinile celor drepți și sfinți.
6. Și de acum înainte nimeni nu va mai căuta milă de la Domnul Spiritelor, căci viața lui este la sfârșit.

CAPITOLUL 39

1. Și se va întâmpla în acele zile că fii aleși și sfinți vor coborî din cerul cel înalt, iar sămânța lor se va uni cu fiii oamenilor.
2. Și în acele zile, Enoh a primit cărți ale zelului și mâniei și cărți ale neliniștii și ale alungării. Și nu li se va acorda milă, spune Domnul Spiritelor.
3. Și în zilele acelea m-a luat o vârtej de vânt de pe pământ și m-a așezat la capătul cerurilor.
4. Și acolo am avut o altă vedenie: locuințele sfinților și locurile de odihnă ale drepților.
5. Aici, ochii mei au văzut locuințele lor cu îngerii Săi drepți și locurile lor de odihnă cu cei sfinți. Și au cerut, au mijlocit și s-au rugat pentru copiii oamenilor, iar dreptatea a curs înaintea lor ca apa și mila ca roua pe pământ: așa este printre ei în veci de veci.
6a. Și în acel loc ochii mei L-au văzut pe Alesul dreptății și al credinței,
7a. Și am văzut locuința lui sub aripile Domnului Spiritelor.
6b. Și dreptatea va triumfa în zilele Lui, și cei drepți și aleși vor fi fără număr înaintea Lui, în veci de veci.
7b. Și toți cei drepți și aleși înaintea Lui vor fi puternici ca niște lumini de foc, și gura lor va fi plină de binecuvântare, și buzele lor vor preaslăvi numele Domnului Spiritelor, și dreptatea înaintea Lui nu va lipsi niciodată și neprihănirea nu va lipsi niciodată înaintea Lui.
8. Acolo am vrut să locuiesc, Și duhul meu tânjea după acel loc: Și acolo a fost partea mea până acum, Căci așa a fost hotărât cu privire la mine înaintea Domnului Spiritelor.
9. În acele zile am lăudat și am preamărit numele Domnului Spiritelor cu binecuvântări și laude, pentru că El m-a destinat binecuvântării și gloriei, după bunăvoința Domnului Spiritelor.
10. Multă vreme ochii mei au privit locul acela și L-am binecuvântat și L-am lăudat, zicând: „Binecuvântat fie El și fie El binecuvântat dintotdeauna și în veac!”

11. Și înaintea Lui nu este încetare. El știe mai înainte de crearea lumii ce este veșnic și ce va fi din generație în generație.
12. Cei ce nu dorm Te binecuvântează: stau înaintea slavei Tale și binecuvântează, laudă și preamăresc, zicând: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul duhurilor: El umple pământul cu duhuri!”
13. Și iată că ochii mei i-au văzut pe toți cei ce nu dorm: stau înaintea Lui și binecuvântează și zic: „Binecuvântat fii Tu și binecuvântat fie numele Domnului în veci de veci.”
14. Și fața mea s-a schimbat, căci nu mai puteam privi.

CAPITOLUL 40

1. Și după aceea am văzut mii de mii și zece mii de ori zece mii, am văzut o mulțime nenumărată și nesocotită, care stăteau înaintea Domnului Spiritelor.
2. Și pe cele patru laturi ale Domnului Spiritelor am văzut patru prezențe, diferite de cele care nu dorm, și le-am învățat numele: căci îngerul care mergea cu mine mi-a făcut cunoscute numele lor și mi-a arătat toate lucrurile ascunse.
3. Și am auzit vocile acelor patru prezențe în timp ce rosteau laude înaintea Domnului slavei.
4. Prima voce Îl binecuvântează pe Domnul Spiritelor în vecii vecilor.
5. Și am auzit a doua voce binecuvântând pe Cel Ales și pe cei aleși care atârnă de Domnul Spiritelor.
6. Și a treia voce am auzit-o rugându-se și mijlocind pentru cei care locuiesc pe pământ și implorând în numele Domnului Spiritelor.
7. Și am auzit a patra voce care îi respingea pe Satani și le interzicea să vină înaintea Domnului Spiritelor ca să-i acuze pe cei ce locuiesc pe pământ.
8. După aceea l-am întrebat pe îngerul păcii care mergea cu mine, care mi-a arătat tot ce este ascuns: „Cine sunt aceste patru prezențe pe care le-am văzut și ale căror cuvinte le-am auzit și le-am scris?”
9. Și mi-a zis: „Primul este Mihail, cel milostiv și îndelung răbdător; al doilea, care este pus peste toate bolile și toate rănile fiilor oamenilor, este Rafael; al treilea, care este pus peste toate puterile, este Gabriel; și al patrulea, care este pus peste pocăința spre nădejdea celor ce moștenesc viața veșnică, se numește Fanuel.” Și aceștia sunt cei patru îngeri ai Domnului Spiritelor și cele patru glasuri pe care le-am auzit în zilele acelea.

CAPITOLUL 41

1. Și după aceea am văzut toate tainele cerurilor și cum este împărțită împărăția și cum sunt cântărite faptele oamenilor în balanță.
2. Și acolo am văzut locașurile aleșilor și locașurile sfinților, și ochii mei i-au văzut acolo pe toți păcătoșii alungați de acolo, care tăgăduiau numele Domnului Spiritelor și fiind târâți: și nu au putut rezista din cauza pedepsei care vine de la Domnul Spiritelor.
3. Și acolo ochii mei au văzut secretele fulgerului și ale tunetului și secretele vânturilor, cum sunt împărțite pentru a sufla peste pământ și secretele norilor și rouei și acolo am văzut de unde vin în acel loc și de unde saturează pământul prăfuit.
4. Și acolo am văzut camere închise din care sunt împărțite vânturile, camera grindinei și a vânturilor, camera ceții și a norilor, iar norul acesteia plutește deasupra pământului de la începutul lumii.
5. Și am văzut camerele soarelui și ale lunii, de unde pornesc și încotro se întorc, și întoarcerea lor glorioasă, și cum unul este superior celuilalt, și orbita lor impunătoare, și cum nu își părăsesc orbita și nu adaugă nimic la orbita lor și nu iau nimic din ea, și își păstrează credința unul față de celălalt, conform jurământului prin care sunt legați împreună.
6. Și mai întâi soarele răsare și își parcurge calea după porunca Domnului Spiritelor, iar puternic este numele Lui în vecii vecilor.
7. Și după aceea am văzut calea ascunsă și cea vizibilă a lunii, și ea își îndeplinește cursul drumului ei în acel loc, ziua și noaptea - una ocupând o poziție opusă celeilalte înaintea Domnului Spiritelor. Și ei aduc mulțumiri și laudă și nu se odihnesc; căci lor le este odihna mulțumirii.
8. Căci soarele se schimbă adesea spre binecuvântare sau spre blestem, iar drumul lunii este lumină pentru cei drepți și întuneric pentru cei păcătoși, în numele Domnului, care a despărțit lumină de întuneric și a despărțit duhurile oamenilor și a întărit duhurile celor drepți, în numele dreptății Sale.
9. Căci niciun înger nu împiedică și nicio putere nu poate împiedica, căci El rânduiește un judecător pentru toți și îi judecă pe toți înaintea Lui.

CAPITOLUL 42

1. Înțelepciunea n-a găsit un loc unde să locuiască; atunci i-a fost dat un loc în ceruri.
2. Înțelepciunea a ieșit să locuiască printre fiii oamenilor și n-a găsit loc. Înțelepciunea s-a întors la locul ei și a așezat printre îngeri.
3. Și nedreptatea a ieșit din cămările ei, a găsit pe cei pe care nu-i căuta și a locuit printre ei, ca ploaia într-un pustiu și roua într-un pământ însetat.

CAPITOLUL 43

1. Și am văzut alte fulgere și stelele cerului și am văzut cum El le-a chemat pe toate pe nume și ele L-au ascultat.
2. Și am văzut cum sunt cântăriți într-o balanță dreaptă, după proporțiile luminii lor; am văzut lățimea spațiilor lor și ziua arătării lor și cum rotirea lor produce fulgere; și am văzut rotirea lor după numărul îngerilor și cum își păstrează credința unii față de alții.
3. Și l-am întrebat pe îngerul care mergea cu mine și care mi-a arătat ce era ascuns: „Ce sunt acestea?”
4. Și mi-a zis: „Domnul Spiritelor ți-a arătat semnificația lor parabolică: acestea sunt numele sfinților care locuiesc pe pământ și cred în numele Domnului Spiritelor pentru totdeauna.”

CAPITOLUL 44

De asemenea, un alt fenomen pe care l-am observat în legătură cu fulgerele: cum unele stele apar și devin fulgere și nu se pot despărți de noua lor formă.

CAPITOLUL 45

1. Și aceasta este a doua parabolă despre cei care neagă numele locuinței sfinților și pe Domnul Spiritelor.
2. Și nu se vor sui în cer și nu vor veni pe pământ. Aceasta va fi soarta păcătoșilor care au lepădat numele Domnului spiritelor și care sunt astfel păstrați pentru ziua suferinței și a necazului.
3. În ziua aceea, Alesul Meu va ședea pe tronul gloriei și le va încerca lucrările, iar locurile lor de odihnă vor fi nenumărate. Și sufletele lor se vor întări în ei când îi vor vedea pe Aleșii Mei și pe cei care au chemat numele Meu glorios:
4. Atunci Îl voi face pe Alesul Meu să locuiască printre ei. Voi transforma cerul și îl voi face o binecuvântare și o lumină veșnică.
5. Voi schimba pământul și îl voi face o binecuvântare și îi voi face pe aleșii Mei să locuiască pe el, dar păcătoșii și cei răi nu vor călca pe el.
6. Căci i-am îngrijit și i-am săturat cu pace pe cei drepți ai Mei și i-am făcut să locuiască înaintea Mea; dar judecata este aproape de Mine pentru cei păcătoși, ca să-i nimicesc de pe fața pământului.

CAPITOLUL 46

1. Și acolo am văzut pe Unul care avea o înfățișare a zilelor, iar capul Lui era alb ca lâna, și cu El era o altă ființă a cărei înfățișare avea înfățișarea unui om și fața Lui era plină de har, ca a unuia dintre sfinții îngeri.
2. Și l-am întrebat pe îngerul care a mers cu mine și mi-a arătat toate lucrurile ascunse, despre acel Fiu al Omului, cine era el, de unde era și de ce a mers cu Înaintarea Zilelor? Și el mi-a răspuns și mi-a zis: Acesta este Fiul Omului care are dreptatea, cu care locuiește dreptatea și care descoperă toate comorile a ceea ce este ascuns.
3. Pentru că Domnul spiritelor l-a ales și a cărui soartă are întâietatea înaintea Domnului spiritelor, în neprihănire, pentru totdeauna.
4. Și acest Fiu al Omului, pe care l-ai văzut, va ridica pe împărați și pe cei puternici de pe scaunele lor și pe cei puternici de pe tronurile lor; va slăbi frâiele celor puternici și va zdrobi dinții păcătoșilor.
5. El va da jos pe împărați de pe tronurile și din împărățiile lor, pentru că nu-L preamăresc și nu-L laudă și nu recunosc cu smerenie de unde le-a fost dată împărăția.
6. El va înjosi chipul celor puternici și îi va umple de rușine. Întunericul le va fi locuința și viermii le vor fi culcușul și nu vor mai avea nicio speranță să se ridice din paturile lor, pentru că nu preaslăvesc Numele Domnului Spiritelor.
7. Și aceștia sunt cei care judecă stelele cerului și își ridică mâinile împotriva Celui Preaînalt și calcă pe pământ și locuiesc pe el. Și toate faptele lor văd nedreptatea, iar puterea lor se bazează pe bogățiile lor și credința lor este în zeii pe care i-au făcut cu mâinile lor și ei neagă numele Domnului Spiritelor.
8. Și ei prigonesc casele adunărilor Sale și pe credincioșii care se bizuie pe numele Domnului Spiritelor.

CAPITOLUL 47

1. Și în acele zile, rugăciunea celor drepți se va înălța și sângele celor drepți se va revărsa de pe pământ înaintea Domnului spiritelor.
2. În acele zile, sfinții care locuiesc sus în ceruri se vor uni într-un glas și vor implora, se vor ruga și vor lăuda, vor mulțumi și vor binecuvânta numele Domnului Spiritelor, pentru sângele celor drepți care a fost vărsat, și pentru ca rugăciunea celor drepți să nu fie în zadar înaintea Domnului Spiritelor, pentru ca judecata să li se facă și pentru ca ei să nu fie nevoiți să sufere veșnic.
3. În zilele acelea, am văzut Cel dintâi în zile, când a șezut pe tronul slavei Sale. Cărțile celor vii au fost deschise înaintea Lui. Toată oștirea Lui, care este sus în ceruri, și sfetnicii Lui stăteau înaintea Lui.
4. Și inimile sfinților s-au umplut de bucurie, pentru că numărul drepților fusese adus, și rugăciunea drepților fusese ascultată, și sângele drepților fusese cerut Domnului duhurilor.

CAPITOLUL 48

1. Și în locul acela am văzut fântâna dreptății, care era nesecată: Și în jurul ei erau multe fântâni de înțelepciune; Și toți cei însetați au băut din ele și s-au umplut de înțelepciune, Și locuința lor a fost cu cei drepți, sfinți și aleși.
2. Și în ceasul acela, Fiul Omului a fost numit în prezența Domnului Spiritelor și numele său în fața Primului Zile.
3. Da, înainte ca soarele și semnele să fie create, înainte ca stelele cerului să fie făcute, Numele Lui a fost numit înaintea Domnului Spiritelor.
4. El va fi un toiag pentru cei drepți, pe care să se sprijine și să nu cadă; El va fi lumina neamurilor și nădejdea celor cu inima tulburată.
5. Toți cei ce locuiesc pe pământ se vor prosterna și se vor închina înaintea Lui și Îl vor lăuda, Îl vor binecuvânta și Îl vor celebra cu cântece pe Domnul Spiritelor.
6. Și din acest motiv a fost el ales și ascuns înaintea Lui, Înainte de crearea lumii și pentru totdeauna.
7. Și înțelepciunea Domnului Duhurilor L-a descoperit celor sfinți și drepți; căci El a păstrat soarta celor drepți, pentru că ei au urât și au disprețuit această lume a nedreptății și au urât toate faptele și căile ei în numele Domnului Duhurilor; căci în numele Lui sunt mântuiți și după bunăvoința Lui s-a făcut cu privire la viața lor.
8. În zilele acestea, împărații pământului vor fi smeriți la față și cei puternici care stăpânesc țara, din cauza lucrărilor mâinilor lor, căci în ziua necazului și a necazului lor nu vor putea să se mântuiască singuri.
9. Și îi voi da în mâinile aleșilor Mei: ca paiele în foc, așa vor arde înaintea feței sfinților; ca plumbul în apă se vor scufunda înaintea feței celor drepți și nu se va mai găsi nicio urmă a lor.

10. În ziua necazului lor, va fi odihnă pe pământ. Înaintea lor vor cădea și nu se vor mai ridica. Și nu va fi nimeni care să-i apuce de mâini și să-i ridice, căci L-au tăgăduit pe Domnul duhurilor și pe Unsul Său. Binecuvântat fie numele Domnului duhurilor.

CAPITOLUL 49

1. Căci înțelepciunea se varsă ca apa și slava nu se termină niciodată înaintea Lui.
2. Căci El este puternic în toate tainele dreptății, și nedreptatea va dispărea ca o umbră și nu va mai avea durată, pentru că Cel Ales stă înaintea Domnului Duhurilor, și slava Lui este în veci de veci și puterea Lui din neam în neam.
3. Și în El locuiește duhul înțelepciunii și duhul priceperii, duhul priceperii și al puterii și duhul celor ce au adormit în dreptate.
4. El va judeca lucrurile ascunse și nimeni nu va putea rosti un cuvânt mincinos înaintea Lui, căci El este Alesul înaintea Domnului Duhurilor, după bunăvoința Lui.

CAPITOLUL 50

1. Și în acele zile va avea loc o schimbare pentru sfinți și aleși, și lumina zilelor va rămâne peste ei, și slava și cinstea se vor întoarce asupra celor sfinți,
2. În ziua necazului, în care răul va fi adunat împotriva păcătoșilor, cei drepți vor fi victorioși în numele Domnului Spiritelor. El îi va face pe ceilalți să fie martori la aceasta, pentru ca ei să se pocăiască și să uite faptele mâinilor lor.
3. Nu vor fi onorați prin Numele Domnului Spiritelor, dar prin Numele Lui vor fi mântuiți. Domnul Spiritelor va avea milă de ei, căci mare este mila Lui.
4. Și El este drept și în judecata Sa și nedreptatea nu se va ține înaintea slavei Sale: La judecata Sa, cei nepocăiți vor pieri dinaintea Lui.
5. Și de acum înainte nu voi mai avea milă de ei, zice Domnul Spiritelor.

CAPITOLUL 51

1. Și în acele zile, pământul va da înapoi ceea ce i-a fost încredințat, și Șeolul va da înapoi ceea ce a primit, iar iadul va da înapoi ceea ce datorează.
2. El va alege dintre ei pe cei drepți și sfinți, căci s-a apropiat ziua mântuirii lor.
3. Și Cel Ales va ședea în acele zile pe tronul Meu și gura Lui va vărsa toate secretele înțelepciunii și ale sfatului, căci Domnul Spiritelor i le-a dat și L-a glorificat.
4. În zilele acelea, munții vor sări ca berbecii și dealurile vor sări ca mieii sătui cu lapte și fețele tuturor îngerilor din ceruri se vor lumina de bucurie.
5. Căci în zilele acelea se va scula Cel Ales, pământul se va bucura, cei drepți vor locui pe el și cei aleși vor umbla pe el.

CAPITOLUL 52

1. Și după acele zile, în locul acela unde am avut toate viziunile despre ceea ce este ascuns - căci am fost luat într-un vârtej și m-au purtat spre vest.
2. Acolo ochii mei au văzut toate lucrurile tainice ale cerului care vor fi: un munte de fier, un munte de aramă, un munte de argint, un munte de aur, un munte de metal moale și un munte de plumb.
3. Și l-am întrebat pe îngerul care mergea cu mine, zicând: „Ce sunt lucrurile acestea pe care le-am văzut în taină?”
4. Și mi-a zis: „Toate aceste lucruri pe care le-ai văzut vor sluji stăpânirii Unsului Său, ca El să fie puternic și puternic pe pământ.”
5. Și îngerul păcii mi-a răspuns, zicându-mi: „Așteaptă puțin și ți se vor revela toate lucrurile secrete care Îl înconjoară pe Domnul Spiritelor.”
6. Și acești munți pe care i-au văzut ochii tăi, muntele de fier și muntele de aramă și muntele de argint și muntele de aur și muntele de metal moale și muntele de plumb, toți aceștia vor fi în prezența Celui Ales ca ceara: înaintea focului și ca apa care se revarsă de sus peste acei munți și vor deveni neputincioși înaintea picioarelor Lui.
7. În zilele acelea, nimeni nu va fi mântuit, nici prin aur, nici prin argint, și nimeni nu va putea scăpa.
8. Fierul nu va fi pentru război și nimeni nu se va îmbrăca cu pieptar. Arama nu va fi de niciun folos, cositorul nu va fi de niciun folos și nu va fi prețuit și plumbul nu va fi dorit.
9. Și toate aceste lucruri vor fi negate și distruse de pe suprafața pământului, când Cel Ales se va înfățișa înaintea feței Domnului Spiritelor.

CAPITOLUL 53

1. Acolo, ochii mei au văzut o vale adâncă cu guri deschise, și toți cei care locuiesc pe pământ, pe mare și pe insule îi vor aduce daruri, daruri și semne de omagiu, dar valea aceea adâncă nu se va umple.
2. Și mâinile lor săvârșesc fapte fărădelegi, iar păcătoșii îi devorează pe toți cei pe care îi asupresc fărădelegi. Totuși, păcătoșii vor fi nimiciți dinaintea feței Domnului Spiritelor și vor fi izgoniți de pe fața pământului Său și vor pieri pentru totdeauna.
3. Căci i-am văzut pe toți îngerii pedepsei locuind acolo și pregătind toate instrumentele lui Satan.
4. Și l-am întrebat pe îngerul păcii care mergea cu mine: „Pentru cine pregătesc aceste instrumente?”
5. Și mi-a zis: „Ele pregătesc acestea pentru regii și cei puternici ai acestui pământ, ca să fie astfel distruși.”
6. Și după aceasta, Cel Drept și Ales va face să apară casa adunării Sale: de acum înainte nu vor mai fi împiedicați în numele Domnului Spiritelor.
7. Și munții aceștia nu vor rezista ca pământul înaintea dreptății Lui, ci dealurile vor fi ca niște izvoare de apă și cei drepți se vor odihni de asuprirea păcătoșilor.

CAPITOLUL 54

1. Și m-am uitat și m-am întors spre o altă parte a pământului și am văzut acolo o vale adâncă cu foc arzător.
2. Și i-au adus pe regi și pe cei puternici și au început să-i arunce în această vale adâncă.
3. Și acolo ochii mei au văzut cum își făceau aceste instrumente, lanțuri de fier de o greutate incomensurabilă.
4. Și l-am întrebat pe îngerul păcii care mergea cu mine, zicând: „Pentru cine sunt pregătite aceste lanțuri?”

5. Și mi-a spus: „Acestea sunt pregătite pentru oștirile lui Azâzêl, astfel încât să le poată lua și să le arunce în abisul condamnării complete și să le acopere fălcile cu pietre aspre, așa cum a poruncit Domnul Spiritelor.”
6. Și Mihail, Gabriel, Rafael și Fanuel îi vor apuca în ziua aceea cea mare și îi vor arunca în cuptorul aprins, pentru ca Domnul Duhurilor să se răzbune pe ei pentru nelegiuirea lor, supunându-se Satanei și rătăcindu-i pe cei ce locuiesc pe pământ.”
7. „Și în acele zile va veni pedeapsa de la Domnul Spiritelor și El va deschide toate cămările apelor care sunt deasupra cerurilor și fântânile care sunt sub pământ.”
8. Și toate apele se vor uni cu apele: ceea ce este deasupra cerului este masculinitatea, iar apa care este sub pământ este femininitatea.
9. Și îi vor nimici pe toți cei ce locuiesc pe pământ și pe cei ce locuiesc sub marginile cerurilor.
10. Și când își vor fi recunoscut nedreptatea pe care au săvârșit-o pe pământ, atunci din cauza acestora vor pieri.

CAPITOLUL 55

1. Și după aceea, Capul Zilelor s-a pocăit și a zis: „În zadar i-am nimicit pe toți cei care locuiesc pe pământ.”
2. Și a jurat pe numele Său cel mare: „De acum înainte nu voi mai face așa tuturor celor ce locuiesc pe pământ și voi pune un semn în cer: și acesta va fi o chemare de bună credință între Mine și ei pentru totdeauna, atâta timp cât cerul va fi deasupra pământului. Și aceasta este în conformitate cu porunca Mea.”
3. Când voi fi dorit să-i prind prin mâna îngerilor în ziua necazului și a durerii din cauza aceasta, voi face ca pedeapsa și mânia Mea să rămână asupra lor, spune Dumnezeu, Domnul Spiritelor.
4. Voi, regi puternici care locuiți pe pământ, veți fi nevoiți să-L priviți pe Alesul Meu, cum stă pe tronul gloriei și judecă pe Azâzêl și pe toți asociații săi și toate oștirile sale în numele Domnului Spiritelor.

CAPITOLUL 56

1. Și am văzut acolo oștirile îngerilor pedepsei mergând, ținând biciuri și lanțuri de fier și de aramă.
2. Și l-am întrebat pe îngerul păcii care mergea cu mine, zicând: „La cine se duc aceștia care țin biciuirile?”
3. Și mi-a zis: „Către aleșii și iubiții lor, ca să fie aruncați în prăpastia văii.”
4. Și atunci acea vale va fi plină de aleșii și iubiții lor, Și zilele vieții lor se vor sfârși, Și zilele rătăcirii lor nu vor mai fi socotite de atunci înainte.
5. Și în zilele acelea, îngerii se vor întoarce și se vor arunca spre răsărit asupra parților și mezilor. Îi vor întări pe regi, astfel încât un duh de neliniște va veni peste ei și îi vor da jos de pe tronurile lor, ca să izbucnească ca leii din bârlogurile lor și ca lupii flămânzi printre turmele lor.
6. Ei se vor sui și vor călca în picioare țara aleșilor Lui, iar țara aleșilor Lui va fi înaintea lor o arie și un drum mare.
7. Dar cetatea celor drepți ai Mei va fi o piedică pentru caii lor. Și vor începe să se lupte între ei și mâna lor dreaptă se va întări împotriva lor. Și nimeni nu-și va mai cunoaște fratele, nici fiul pe tatăl său sau pe mama sa, până când nu se va mai număra cadavrele din cauza măcelului lor și pedeapsa lor nu va fi zadarnică.
8. În zilele acelea, Șeolul își va deschide fălcile și vor fi înghițiți în el și nimicirea lor va avea sfârșit; Șeolul îi va mânca pe păcătoși înaintea celor aleși.

CAPITOLUL 57

1. Și s-a întâmplat după aceasta că am văzut o altă ceată de care și oameni călare pe ele, venind în vânturile dinspre est și dinspre vest spre sud.
2. Și s-a auzit zgomotul carelor lor, iar când a avut loc această tulburare, sfinții din ceruri au observat-o, iar stâlpii pământului s-au mutat din locul lor, iar sunetul lui s-a auzit de la un capăt al cerului până la celălalt, într-o singură zi.
3. Și toți se vor prăbuși la pământ și se vor închina Domnului Spiritelor. Și acesta este sfârșitul celei de-a doua pilde.

CAPITOLUL 58

1. Și am început să spun a treia pildă despre cei drepți și aleși.
2. Fericiți sunteți voi, drepții și aleșii, căci slăvită va fi soarta voastră.
3. Și cei drepți vor fi în lumina soarelui, iar cei aleși în lumina vieții veșnice. Zilele vieții lor vor fi fără sfârșit, și zilele sfinților fără număr.
4. Și vor căuta lumina și vor găsi dreptatea la Domnul Spiritelor: Pace va fi pentru cei drepți în numele Domnului Veșnic.
5. Și după aceasta li se va spune sfinților din ceruri: „Să caute tainele dreptății, moștenirea credinței! Căci s-a făcut strălucitor ca soarele pe pământ și întunericul a trecut.”
6. Și va fi o lumină care nu se va sfârși niciodată și nu va veni până la un hotar de zile, căci întunericul va fi mai întâi nimicit și lumina va fi așezată înaintea Domnului spiritelor și lumina dreptății va fi așezată pentru totdeauna înaintea Domnului spiritelor.

CAPITOLUL 59

1. În acele zile, ochii mei au văzut secretele fulgerelor și ale luminilor și judecățile pe care le execută, fulgerele lor fiind o binecuvântare sau un blestem, după cum voiește Domnul Spiritelor.
2. Și acolo am văzut secretele tunetului și cum, atunci când acesta răsună sus în cer, se aude sunetul lui, și m-a făcut să văd judecățile executate pe pământ, fie că erau spre bine și binecuvântare, fie spre blestem, conform cuvântului Domnului Spiritelor.
3. Și după aceea mi-au fost arătate toate secretele luminilor și fulgerelor, iar ele strălucesc spre binecuvântare și spre satisfacție.

CAPITOLUL 60

1. În anul cinci sute, în luna a șaptea, în ziua a paisprezecea a lunii, în viața lui Enoh, am văzut în pilda aceea cum un cutremur puternic a făcut să se cutremure cerurile cerurilor

și oștirea Celui Preaînalt și îngerii, o mie de mii și de zece mii de ori zece mii, erau tulburați de o mare tulburare.
2. Și Cel dintâi a șezut pe tronul slavei Sale, iar îngerii și cei drepți au stat în jurul Lui.
3. M-a cuprins un mare tremur, m-a cuprins frica, mi s-au zdruncinat coapsele, mi s-au zdrobit hrănile și am căzut cu fața la pământ.
4. Și Mihail a trimis un alt înger dintre sfinți și m-a înălțat, iar când m-a înălțat, duhul meu s-a întors; căci nu am putut suporta privirea acestei oștiri, frământarea și cutremurul cerului. Și Mihail mi-a zis: „De ce ești tulburat de o astfel de viziune? Până în această zi a durat ziua îndurării Sale; și El a fost milostiv și îndelung răbdător față de cei care locuiesc pe pământ."
5. Și când va veni ziua, puterea, pedeapsa și judecata, pe care Domnul Spiritelor le-a pregătit pentru cei ce nu se închină legii drepte și pentru cei ce tăgăduiesc judecata dreaptă și pentru cei ce iau Numele Lui în deșert, acea zi va fi pregătită: pentru cei aleși un legământ, iar pentru păcătoși o anchetă.
6. Când pedeapsa Domnului Spiritelor se va abate asupra lor, ea se va abate pentru ca pedeapsa Domnului Spiritelor să nu vină în zadar și să-i ucidă pe copii împreună cu mamele lor și pe copii împreună cu tații lor. După aceea, judecata se va face conform milei și răbdării Sale.
7. Și în ziua aceea s-au despărțit doi monștri, un monstru feminin pe nume Leviatan, ca să locuiască în abisurile oceanului, deasupra izvoarelor apelor.
8. Dar masculul se numește Behemot, care a ocupat cu pieptul său un pustiu numit Dûidâin, la est de grădină, unde locuiesc aleșii și drepții, unde a fost luat bunicul meu, al șaptelea de la Adam, primul om pe care l-a creat Domnul Spiritelor.
9. Și l-am rugat pe celălalt înger să-mi arate puterea acelor monștri, cum au fost despărțiți într-o singură zi și aruncați, unul în abisurile mării, iar celălalt în uscatul pustiu.
10. Și mi-a zis: „Fiul omului, aici cauți să știi ce este ascuns."
11. Și celălalt înger care a mers cu mine și mi-a arătat ce este ascuns mi-a spus ce este cel dintâi și ce este cel de pe urmă în cer, în înălțime, sub pământ, în adâncime, la marginile cerului și la temelia cerului.
12. Și cămările vânturilor și cum sunt împărțite vânturile și cum sunt cântărite și cum sunt socotite porțile vânturilor, fiecare după puterea vântului și puterea luminilor lunii și după puterea care este potrivită; și împărțirile stelelor după numele lor și cum sunt împărțite toate împărțirile.
13. Și tunetele după locurile unde cad și toate diviziunile care se fac printre fulgere ca să izbucnească și oștirea lor ca să asculte imediat.
14. Căci tunetul are locuri de odihnă care îi sunt atribuite în timp ce își așteaptă bubuitul; iar tunetul și fulgerul sunt inseparabile și, deși nu sunt unul și nedespărțite, ambele merg împreună prin spirit și nu se despart.
15. Căci atunci când fulgerul izbucnește, tunetul își rostește glasul, iar spiritul face o pauză în timpul bubuiturii și împarte în mod egal între ele; căci comoara bubuiturilor lor este ca nisipul și fiecare dintre ele, pe măsură ce bubuie, este ținut cu o frâu și întors înapoi de puterea spiritului și împins înainte în multele colțuri ale pământului.
16. Și spiritul mării este masculin și puternic și, după puterea sa, îl trage înapoi cu o frâu și, în același fel, este împins înainte și se împrăștie printre toți munții pământului.
17. Iar duhul brumei este îngerul lui, iar duhul grindinei este un înger bun.
18. Și duhul zăpezii și-a părăsit cămările din cauza puterii sale - Există un duh special în el, și ceea ce se ridică din el este ca fumul, iar numele lui este brumă.
19. Și spiritul ceții nu este unit cu ei în cămările lor, ci are o cămară specială; căci cursul său este glorios atât în lumină, cât și în întuneric, și iarna și vara, iar în cămară se află un înger.
20. Și duhul rouei locuiește la marginile cerului și este legat de cămările ploii și își are cursul iarna și vara: și norii lui și norii ceții sunt legați, și unul dăruiește celuilalt.
21. Și când spiritul ploii iese din cămara sa, îngerii vin și deschid cămara și o conduc afară, iar când este răspândită pe întreg pământul, se unește cu apa de pe pământ. Și ori de câte ori se unește cu apa de pe pământ...
22. Căci apele sunt pentru cei ce locuiesc pe pământ, căci ele sunt hrană pentru pământ de la Cel Preaînalt, care este în ceruri; de aceea există o măsură pentru ploaie, și îngerii o iau în grijă.
23. Și aceste lucruri le-am văzut în Grădina celor Drepți.
24. Și îngerul păcii care era cu mine mi-a zis: „Acești doi monștri, pregătiți după măreția lui Dumnezeu, vor hrăni...

CAPITOLUL 61

1. Și am văzut în acele zile câte frânghii lungi li s-au dat acelor îngeri și au luat aripi și au zburat și s-au îndreptat spre nord.
2. Și l-am întrebat pe înger, spunându-i: „De ce au luat îngerii aceia aceste frânghii și au plecat?" Și el mi-a răspuns: „Au plecat să măsoare."
3. Îngerul care mergea cu mine mi-a zis: „Aceștia vor aduce măsurile celor drepți și funiile celor drepți, ca să se sprijine în Numele Domnului Spiritelor în veci de veci."
4. Aleșii vor începe să locuiască cu aleșii, Și acestea sunt măsurile care vor fi date credinței și care vor întări dreptatea.
5. Și aceste măsuri vor dezvălui toate secretele adâncurilor pământului și pe cei care au fost distruși de deșert și pe cei care au fost devorați de fiare și pe cei care au fost devorați de peștii mării, pentru ca ei să se întoarcă și să se odihnească în ziua Alesului; căci nimeni nu va fi distrus înaintea Domnului Spiritelor și nimeni nu poate fi distrus.
6. Și toți cei ce locuiesc sus în cer au primit o poruncă și o putere și un glas și o lumină ca focul.
7. Și pe Acela cu primele lor cuvinte l-au binecuvântat, L-au preamărit și lăudat cu înțelepciune, Și ei erau înțelepți în rostire și în duhul vieții.
8. Și Domnul Spiritelor l-a așezat pe Cel Ales pe tronul gloriei. Și El va judeca toate lucrările sfinților sus în ceruri, și în balanță vor fi cântărite faptele lor.
9. Și când Își va ridica fața, ca să judece căile lor secrete după cuvântul numelui Domnului Spiritelor și calea lor după calea judecății drepte a Domnului Spiritelor, atunci toți vor vorbi cu un glas și vor binecuvânta, vor glorifica, vor preamări și vor sfinți numele Domnului Spiritelor.

10. Și El va chema toată oștirea cerurilor și pe toți sfinții de sus și oștirea lui Dumnezeu, Heruvimul, Serafim și Ofannin și toți îngerii puterii și toți îngerii principatelor și pe Cel Ales și celelalte puteri de pe pământ și peste ape.
11. În ziua aceea, vor ridica un singur glas și vor binecuvânta, vor slăvi și vor înălța în duhul credinței, în duhul înțelepciunii, în duhul răbdării, în duhul milei, în duhul judecății și al păcii și în duhul bunătății și toți vor zice într-un singur glas: „Binecuvântat fie El și fie binecuvântat numele Domnului duhurilor în vecii vecilor!”
12. Toți cei ce nu dorm sus în ceruri Îl vor binecuvânta: Toți sfinții care sunt în ceruri Îl vor binecuvânta și toți aleșii care locuiesc în grădina vieții: Și fiecare duh al luminii care este capabil să binecuvânteze, să slăvească, să preamărească și să sfințească numele Tău binecuvântat și orice făptură va slăvi și va binecuvânta numele Tău fără măsură în vecii vecilor.
13. Căci mare este mila Domnului Spiritelor și El este îndelung răbdător și toate lucrările Sale și tot ce a creat El le-a revelat celor drepți și aleși, în numele Domnului Spiritelor.

CAPITOLUL 62

1. Și așa a poruncit Domnul regilor, celor puternici, celor înalți și celor care locuiesc pe pământ și a zis: „Deschideți ochii și ridicați-vă coarnele, dacă sunteți în stare să-L recunoașteți pe Cel Ales”.
2. Domnul spiritelor l-a așezat pe tronul slavei Sale și duhul dreptății a fost turnat peste el. Cuvântul gurii Sale ucide pe toți păcătoșii și toți cei nedrepți sunt nimiciți dinaintea feței Sale.
3. Și se vor scula în ziua aceea toți împărații, cei puternici și cei înalți și cei ce stăpânesc pământul și vor vedea și vor recunoaște cum El șade pe tronul slavei Sale și cum dreptatea va fi judecată înaintea Lui și nicio minciună nu va fi rostită înaintea Lui.
4. Atunci îi vor apuca durerile ca pe o femeie în naștere și va avea dureri la naștere, când copilul ei va intra în pântece și va avea dureri la naștere.
5. Și o parte dintre ei se va uita una la cealaltă și se vor îngrozi, vor fi cu fața descurajată și îi va cuprinde durerea când îl vor vedea pe Fiul Omului șezând pe tronul slavei Sale.
6. Și regii, cei puternici și toți cei care stăpânesc pământul Îl vor binecuvânta, Îl vor slăvi și Îl vor preaslăvi pe Cel ce stăpânește peste toate, Cel ce era ascuns.
7. Căci Fiul Omului de la început a fost ascuns și Cel Preaînalt L-a păzit în fața puterii Sale și L-a descoperit celor aleși.
8. Și va fi semănată adunarea celor aleși și sfinți, și toți cei aleși vor sta înaintea Lui în ziua aceea.
9. Și toți regii, cei puternici, cei înălțați și cei care conduc pământul, Se vor prăbuși înaintea lui și se vor închina și își vor pune nădejdea în acel Fiu al Omului și Îl vor ruga și vor implora milă din mâinile lui.
10. Totuși, Domnul Spiritelor îi va presa atât de tare, încât vor pleca în grabă din prezența Lui, iar fețele lor se vor umple de rușine, iar întunericul se va adânci pe fețele lor.
11. El îi va da în mâinile îngerilor spre pedeapsă, ca să Se răzbune asupra lor, pentru că i-au asuprit pe copiii Lui și pe aleșii Săi,
12. Și vor fi o priveliște pentru cei drepți și pentru aleșii Săi; se vor bucura de ei, căci mânia Domnului duhurilor se așterne asupra lor și sabia Lui este beată de sângele lor.
13. Și cei drepți și aleși vor fi mântuiți în ziua aceea și nu vor mai vedea niciodată fața păcătoșilor și a celor nedrepți.
14. Și Domnul Spiritelor va rămâne peste ei și împreună cu Fiul Omului vor mânca, se vor culca și se vor ridica în vecii vecilor.
15. Și cei drepți și aleși se vor ridica de pe pământ și vor înceta să mai aibă chipul abătut. Și vor fi îmbrăcați cu veșminte de glorie,
16. Și acestea vor fi veșmintele vieții de la Domnul Spiritelor: Veșmintele voastre nu se vor învechi și slava voastră nu se va pierde dinaintea Domnului Spiritelor.

CAPITOLUL 63

1. În acele zile, cei puternici și regii care stăpânesc pământul Îl vor implora să le acorde o scurtă răgaz de la îngerii Săi pedepsitori cărora le-au fost încredințați, ca să se prosterneze și să se închine Domnului spiritelor și să-și mărturisească păcatele înaintea Lui.
2. Și vor binecuvânta și vor slăvi pe Domnul spiritelor și vor zice: „Binecuvântat este Domnul spiritelor și Domnul regilor, Domnul celor puternici și Domnul celor bogați, Domnul slavei și Domnul înțelepciunii,
3. Și strălucitoare este puterea Ta în orice lucru secret din generație în generație și slava Ta în veci de veci. Adânci sunt toate secretele Tale și nenumărate și dreptatea Ta este mai presus de numărat.
4. Am învățat acum că ar trebui să-L slăvim și să-L binecuvântăm pe Domnul regilor și pe Cel care este Rege peste toți regii.
5. Și ei vor zice: „De-am avea odihnă ca să-I slăvim și să-I mulțumim și să ne mărturisim credința înaintea slavei Sale!”
6. Și acum tânjim după puțină odihnă, dar nu o găsim: Căutăm cu înverșunare și nu o obținem: Și lumina a dispărut dinaintea noastră, Și întunericul este locuința noastră pentru totdeauna.
7. Căci n-am crezut înaintea Lui, nici n-am slăvit Numele Domnului duhurilor, nici n-am slăvit pe Domnul nostru, ci nădejdea noastră era în sceptrul împărăției noastre și în slava noastră.
8. Și în ziua suferinței și necazului nostru, El nu ne mântuiește și nu găsim răgaz să mărturisim, că Domnul nostru este credincios în toate lucrările Sale și în judecățile și dreptatea Sa și că judecățile Sale nu au părtinire față de persoană.
9. Și trecem dinaintea feței Lui din cauza faptelor noastre și toate păcatele noastre sunt socotite cu dreptate.
10. Acum vor zice ei înșiși: „Sufletele noastre sunt pline de câștig nedrept, dar aceasta nu ne împiedică să coborâm din mijlocul lui în povara Șeolului.”
11. Și după aceea, fețele lor se vor umple de întuneric și de rușine înaintea Fiului Omului. Vor fi alungați dinaintea Lui, iar sabia va rămâne înaintea feței Lui în mijlocul lor.

12. Așa a vorbit Domnul Spiritelor: „Aceasta este rânduiala și judecata cu privire la cei puternici, regi, cei înălțați și cei care stăpânesc pământul, înaintea Domnului Spiritelor.”

CAPITOLUL 64

1. Și alte forme pe care le-am văzut ascunse în acel loc.
2. Am auzit glasul îngerului spunând: „Aceștia sunt îngerii care au coborât pe pământ și au revelat ceea ce era ascuns copiilor oamenilor și i-au ademenit pe copiii oamenilor să păcătuiască.”

CAPITOLUL 65

1. În zilele acelea, Noe a văzut pământul că se prăbușise și că pierzarea lui era aproape.
2. Și s-a ridicat de acolo și s-a dus până la marginile pământului și a strigat cu voce tare către bunicul său Enoh: iar Noe a spus de trei ori cu o voce amară: „Ascultă-mă, ascultă-mă, ascultă-mă!”
3. Și i-am zis: „Spune-mi ce se întâmplă de se prăbușește pământul și se cutremură așa de tare, ca nu cumva să pier și eu odată cu el?”
4. Și atunci s-a făcut o mare zarvă pe pământ și s-a auzit un glas din cer și am căzut cu fața la pământ.
5. Și bunicul meu Enoh a venit și a stat lângă mine și mi-a spus: „De ce ai strigat către mine cu un strigăt amar și plângând?”
6. Și o poruncă a ieșit din prezența Domnului cu privire la cei ce locuiesc pe pământ, că pieirea lor este sfârșită, pentru că au învățat toate secretele îngerilor și toată violența Satanilor și toate puterile lor - cele mai secrete - și toată puterea celor ce practică vrăjitoria și puterea vrăjitoriei și puterea celor ce fac chipuri turnate pentru tot pământul.
7. Și cum se produce argintul din țărâna pământului și cum metalul moale își are originea în pământ.
8. Căci plumbul și staniul nu sunt produse din pământ ca primele: ci o fântână le produce, iar un înger stă în ele, iar acel înger este preeminent.
9. Și după aceea, bunicul meu Enoh m-a apucat de mână și m-a ridicat, zicându-mi: „Du-te, căci l-am rugat pe Domnul Spiritelor cu privire la această tulburare de pe pământ.”
10. Și El mi-a zis: „Din cauza nedreptății lor, judecata lor a fost hotărâtă și nu va fi reținută de Mine pe vecie. Din cauza vrăjitoriilor pe care le-au cercetat și le-au învățat, pământul și cei ce locuiesc pe el vor fi nimiciți.”
11. Și aceștia - ei nu au loc de pocăință pentru totdeauna, pentru că le-au arătat ceea ce era ascuns și ei sunt cei condamnați: dar cât despre tine, fiul meu, Domnul Spiritelor știe că ești pur și nevinovat de această ocară cu privire la secrete.
12. El ți-a rânduit numele printre sfinți și te va păzi printre locuitorii pământului. El ți-a rânduit sămânța cea dreaptă pentru domnie și mari onoruri. Din sămânța ta va izvorî un izvor de drepți și sfinți fără număr, în veci.

CAPITOLUL 66

1. Și după aceea mi-a arătat îngerii pedepsei care sunt gata să vină și să dezlănțuie toate puterile apelor care sunt sub pământ, pentru a aduce judecata și distrugerea asupra tuturor celor care locuiesc pe pământ.
2. Și Domnul Spiritelor a dat poruncă îngerilor care ieșeau să nu facă apele să crească, ci să le țină în frâu; căci acei îngeri erau supraveghetori ai puterilor apelor.
3. Și m-am îndepărtat de prezența lui Enoh.

CAPITOLUL 67

1. Și în zilele acelea, cuvântul lui Dumnezeu a venit la mine și mi-a zis: „Noe, partea ta s-a suit înaintea Mea, o parte fără prihană, o parte de iubire și dreptate.”
2. Și acum îngerii construiesc o clădire din lemn, iar când vor termina această treabă, Îmi voi pune mâna peste ea și o voi păzi, și din ea va ieși sămânța vieții și se va produce o schimbare, astfel încât pământul să nu rămână fără locuitori.
3. Voi întări sămânța ta înaintea Mea pe vecie și pe vecie și voi răspândi pe cei ce locuiesc cu tine; nu va fi neroditoare pe fața pământului, ci va fi binecuvântată și se va înmulți pe pământ, în Numele Domnului.
4. Și El îi va întemnița pe acei îngeri care au arătat nedreptate în acea vale arzătoare pe care bunicul meu Enoh mi-o arătase odinioară în vest, printre munții de aur, argint, fier, metal moale și staniu.
5. Și am văzut acea vale în care era o mare convulsie și o convulsie a apelor.
6. Și când toate acestea s-au întâmplat, din acel metal topit în flăcări și din convulsia acestuia în acel loc, s-a produs un miros de sulf, care a fost legat de acele ape, iar acea vale a îngerilor care au rătăcit omenirea ardea sub acel pământ.
7. Și prin văile sale curg râuri de foc, unde sunt pedepsiți acești îngeri care i-au rătăcit pe cei ce locuiesc pe pământ.
8. Dar acele ape vor sluji în acele zile regilor, celor puternici, celor înălțați și celor care locuiesc pe pământ, pentru vindecarea trupului, dar și pentru pedepsirea spiritului; acum duhul lor este plin de poftă, ca să fie pedepsiți în trupul lor, căci L-au tăgăduit pe Domnul spiritelor și își văd pedeapsa zilnic, și totuși nu cred în numele Lui.
9. Și pe măsură ce arderea trupurilor lor devine severă, o schimbare corespunzătoare va avea loc în spiritul lor pentru totdeauna; căci înaintea Domnului Spiritelor nimeni nu va rosti un cuvânt deșert.
10. Căci judecata va veni peste ei, pentru că cred în pofta trupului lor și tăgăduiesc Duhul Domnului.
11. Și aceleași ape vor suferi o schimbare în acele zile; căci atunci când acei îngeri vor fi pedepsiți în aceste ape, aceste izvoare își vor schimba temperatura, iar când îngerii se vor înălța, apa izvoarelor se va schimba și se va răci.
12. Și l-am auzit pe Mihail răspunzând și zicând: „Această judecată cu care sunt judecați îngerii este o mărturie pentru regii și cei puternici care stăpânesc pământul.”
13. Fiindcă aceste ape ale judecății slujesc la vindecarea trupului regilor și la pofta trupului lor, de aceea ei nu vor vedea și nu vor crede că acele ape se vor schimba și se vor transforma într-un foc care arde veșnic.

CAPITOLUL 68

1. Și după aceea, bunicul meu Enoh mi-a dat învățătura tuturor secretelor din cartea Parabolelor care îi fusese dată și le-a pus laolaltă pentru mine în cuvintele cărții Parabolelor.
2. Și în ziua aceea, Mihail i-a răspuns lui Rafael și a zis: „Puterea spiritului mă îndură și mă face să tremur din cauza asprimei judecății secretelor, a judecății îngerilor: cine poate îndura judecata aspră care a fost executată și înaintea căreia ei se topesc?”
3. Și Mihail a răspuns din nou și i-a zis lui Rafael: „Cine este acela a cărui inimă nu este înmuiată în privința aceasta și ale cărui rărunchi nu sunt tulburate de acest cuvânt de judecată care a ieșit asupra lor din cauza celor care i-au condus astfel afară?”
4. Și s-a întâmplat că, pe când stătea înaintea Domnului Spiritelor, Mihail i-a spus astfel lui Rafael: „Nu voi lua partea lor sub ochii Domnului; căci Domnul Spiritelor s-a mâniat pe ei, pentru că se comportă ca și cum ar fi Domnul. De aceea, tot ce este ascuns va veni peste ei pentru totdeauna; căci nici înger, nici om nu va avea partea lui în aceasta, ci numai ei și-au primit judecata pentru totdeauna.”

CAPITOLUL 69

1. Și după această judecată, ei îi vor înspăimânta și îi vor face să tremure, pentru că au arătat aceasta celor ce locuiesc pe pământ.
2. Și iată numele acelor îngeri și acestea sunt numele lor: primul dintre ei este Samjâzâ, al doilea Artâqîfâ și al treilea Armên, al patrulea Kôkabêl, al cincilea Tûrâêl, al șaselea Rûmjâl, al șaptelea Dânjâl, al optulea Nêqâêl, al nouălea Barâqêl, al zecelea Azâzêl, al unsprezecelea Armârôs, al doisprezecelea Batarjâl, al treisprezecelea Busasêjal, al paisprezecelea Hanânêl, al cincisprezecelea Tûrêl și al șaisprezecelea Sîmâpêsîêl, al șaptesprezecelea Jetrêl, al optsprezecelea Tûmâêl, al nouăsprezecelea Tûrêl, al douăzecilea Rumâêl, al douăzeci și unu Azâzêl.
3. Și acestea sunt căpeteniile îngerilor lor și numele lor, și căpeteniile lor peste sute, peste cincizeci și peste zeci.
4. Numele primului Jeqôn: adică cel care i-a rătăcit pe toți fiii lui Dumnezeu și i-a coborât pe pământ și i-a rătăcit prin fiicele oamenilor.
5. Și al doilea a fost numit Asbeel: el le-a dat sfinților fii ai lui Dumnezeu sfaturi rele și i-a rătăcit, astfel încât și-au pângărit trupurile cu fiicele oamenilor.
6. Și al treilea a fost numit Gâdreêl: el este cel care le-a arătat fiilor oamenilor toate loviturile morții și a rătăcit-o pe Eva și le-a arătat fiilor oamenilor armele morții: scutul și zalele și sabia de luptă și toate armele morții fiilor oamenilor.
7. Și din mâna Lui au pornit împotriva celor ce locuiesc pe pământ, din ziua aceea și în veac.
8. Și al patrulea a fost numit Pênêmûe: el i-a învățat pe copiii oamenilor amarul și dulcele și i-a învățat toate secretele înțelepciunii lor.
9. Și a învățat omenirea să scrie cu cerneală și hârtie, și astfel mulți au păcătuit din veșnicie în veșnicie și până în ziua de azi.
10. Căci oamenii n-au fost creați pentru un astfel de scop, ca să-și întărească buna credință cu condeiul și cerneala.
11. Căci oamenii au fost creați exact ca îngerii, cu intenția ca ei să rămână puri și drepți, iar moartea, care distruge totul, nu i-ar fi putut cuprinde, ci prin această cunoaștere ei pier, iar prin această putere mă consumă și pe mine.
12. Și al cincilea a fost numit Kâsdejâ: acesta este cel care le-a arătat fiilor oamenilor toate loviturile rele ale spiritelor și demonilor și loviturile embrionului în pântece, pentru ca acesta să treacă, și loviturile sufletului, mușcăturile șarpelui și loviturile care se întâmplă din cauza căldurii de la amiază, fiul șarpelui numit Tabââ'ĕt.
13. Și aceasta este sarcina lui Kâsbeêl, principalul jurământ pe care l-a arătat sfinților când a locuit sus în glorie, iar numele său este Bîqâ.
14. Acest înger i-a cerut lui Mihail să-i arate numele ascuns, pentru ca el să-l poată enunța în jurământ, astfel încât cei care au dezvăluit tot ce era în secret copiilor oamenilor să tremure în fața acelui nume și a jurământului.
15. Și aceasta este puterea acestui jurământ, căci este puternic și puternic, și el a pus acest jurământ Akâe în mâna lui Mihail.
16. Și acestea sunt secretele acestui jurământ... Și sunt puternice prin jurământul său: Și cerul a fost suspendat înainte de crearea lumii Și pentru totdeauna.
17. Și prin ea a fost întemeiat pământul pe ape, Și din adâncurile ascunse ale munților ies ape frumoase, De la facerea lumii și în veșnicie.
18. Și prin acel jurământ a fost creată marea și El i-a pus ca temelie nisipul pentru vremea mâniei ei și ea nu îndrăznește să treacă dincolo de ea de la crearea lumii până în veșnicie.
19. Și prin acest jurământ sunt adâncurile întărite și vor rămâne și nu se vor mișca din locul lor din veșnicie în veșnicie.
20. Și prin acest jurământ, soarele și luna își împlinesc cursul și nu se abat de la rânduiala lor din veșnicie în veșnicie.
21. Și prin acel jurământ stelele își împlinesc cursul, Și El le cheamă pe numele lor, Și ele Îi răspund din veșnicie în veșnicie.
22. Și tot așa și spiritele apei și ale vânturilor și ale tuturor zefirilor și căile lor din toate părțile vânturilor.
23. Și acolo sunt păstrate glasurile tunetului și lumina fulgerului: și acolo sunt păstrate cămările grindinei și cămările brumei și cămările ceții și cămările ploii și rouei.
24. Și toți aceștia cred și mulțumesc Domnului spiritelor și Îl preamăresc cu toată puterea lor, iar hrana lor este în fiecare act de mulțumire: ei mulțumesc, preamăresc și preamăresc Numele Domnului spiritelor în vecii vecilor.
25. Și acest jurământ este puternic asupra lor și prin el sunt păziți și cărările lor sunt păzite și calea lor nu este distrusă.
26. Și a fost o mare bucurie printre ei. Și au binecuvântat, au glorificat și au preamărit, pentru că Numele Fiului Omului le fusese descoperit.
27. Și a șezut pe tronul slavei Sale și soarta judecății a fost dată Fiului Omului și a făcut ca păcătoșii să dispară și să fie nimiciți de pe fața pământului și pe cei ce au rătăcit lumea.

28. Vor fi legați cu lanțuri și vor fi închiși în locul lor de adunare al nimicirii și toate lucrările lor vor pieri de pe fața pământului.
29. Și de acum înainte nimic nu va mai fi stricăcios; căci Fiul Omului S-a arătat și S-a așezat pe tronul slavei Sale și tot răul va trece dinaintea feței Sale, iar cuvântul Fiului Omului se va răspândi și va fi puternic înaintea Domnului Spiritelor.

CAPITOLUL 70

1. Și s-a întâmplat după aceasta că numele său, în timpul vieții sale, a fost înălțat către acel Fiu al Omului și către Domnul Spiritelor dintre cei care locuiesc pe pământ.
2. Și a fost înălțat în carele duhului și numele său a dispărut printre ele.
3. Și din ziua aceea nu am mai fost numărat printre ei; și m-a așezat între cele două vânturi, între miazănoapte și apus, unde îngerii au luat frânghiile ca să-mi măsoare locul pentru cei aleși și drepți.
4. Și acolo i-am văzut pe primii părinți și pe cei drepți care de la început locuiau în acel loc.

CAPITOLUL 71

1. Și s-a întâmplat după aceea că duhul meu a fost mutat și s-a înălțat la ceruri. Și i-am văzut pe sfinții fii ai lui Dumnezeu. Ei călcau pe flăcări de foc: hainele lor erau albe, și veșmintele lor, iar fețele lor străluceau ca zăpada.
2. Și am văzut două râuri de foc, iar lumina acelui foc strălucea ca o zambilă, și am căzut cu fața la pământ înaintea Domnului Spiritelor.
3. Și îngerul Mihail, unul dintre arhangheli, m-a apucat de mâna dreaptă și m-a ridicat și m-a condus în toate tainele și mi-a arătat toate tainele dreptății.
4. Și mi-a arătat toate tainele marginilor cerurilor și toate cămările tuturor stelelor și toți luminatorii, de unde ies înaintea feței sfinților.
5. Și el mi-a mutat duhul în cerul cerurilor, Și am văzut acolo ca o structură construită din cristale, Și între acele cristale limbi de foc viu.
6. Și duhul meu a văzut brâul care înconjura casa aceea de foc, Și pe cele patru laturi ale ei erau râuri pline de foc viu, Și ele înconjurau casa aceea.
7. Și de jur împrejur erau Serafim, Heruvim și Ofannin: Și aceștia sunt cei ce nu dorm și păzesc tronul slavei Sale.
8. Și am văzut îngeri care nu puteau fi numărați, o mie de mii și de zece mii de ori zece mii, înconjurând casa aceea. Și Mihail, Rafael, Gabriel și Fanuel, și sfinții îngeri care sunt deasupra cerurilor, intrând și ieșind din casa aceea.
9. Și au ieșit din casa aceea, Și Mihail și Gavril, Rafael și Fanuel, Și mulți îngeri sfinți fără număr.
10. Și cu ei Cel dintâi al Zilelor, cu capul alb și curat ca lâna și veșmintele Lui de nedescris.
11. Am căzut cu fața la pământ și tot trupul mi s-a destins și duhul mi s-a transfigurat; și am strigat cu glas tare... cu duhul puterii și am fost binecuvântat, glorificat și preamărit.
12. Și aceste binecuvântări care au ieșit din gura mea au fost bineplăcute înaintea acelei Căi a Zilelor.
13. Și a venit Capul Zilelor cu Mihail și Gavril, Rafael și Fanuel, mii și zeci de mii de îngeri fără număr.
14. Și a venit la mine și m-a salutat cu glasul Lui și mi-a zis: „Acesta este Fiul Omului, care s-a născut pentru dreptate; și dreptatea rămâne peste el și dreptatea din Înaintea Zilelor nu-l va părăsi.”
15. Și mi-a zis: „El îți vestește pacea în numele lumii viitoare; căci de aici a pornit pacea de la crearea lumii și așa va fi pentru tine în vecii vecilor.”
16. Și toți vor umbla pe căile Lui, căci dreptatea nu-L va părăsi niciodată. Cu El vor fi locuințele lor și cu El moștenirea lor și nu se vor despărți de El în veci de veci.
17. Și astfel vor fi zile lungi cu acel Fiu al Omului, iar cei drepți vor avea pace și o cale dreaptă, în numele Domnului Spiritelor, în vecii vecilor.”

CAPITOLUL 72

1. Cartea cursurilor luminilor cerului, relațiile fiecăruia, conform claselor lor, stăpânirii și anotimpurilor lor, conform numelor și locurilor de origine și conform lunilor lor, pe care mi-a arătat-o Uriel, îngerul sfânt, care era cu mine, care este ghidul lor; și mi-a arătat toate legile lor exact așa cum sunt și cum este cu privire la toți anii lumii și până la veșnicie, până când se va împlini noua creație care durează până la veșnicie.
2. Și aceasta este prima lege a luminatorilor: luminatorul Soarele răsare la porțile estice ale cerului și apune la porțile vestice ale cerului.
3. Și am văzut șase porți prin care răsare soarele și șase porți prin care apune soarele și luna răsare și apune prin aceste porți, și conducătorii stelelor și pe cei pe care îi conduc: șase la est și șase la vest, și toate una după alta într-o ordine exactă; de asemenea, multe ferestre la dreapta și la stânga acestor porți.
4. Și mai întâi iese marele astru, numit Soarele, a cărui circumferință este ca circumferința cerului și este plin de foc iluminator și încălzitor.
5. Carul cu care se înalță este mânat de vântul, iar soarele apune din cer și se întoarce prin nord pentru a ajunge la est și este astfel călăuzit încât ajunge la poarta potrivită și strălucește în fața cerului.
6. În acest fel, el se ridică în prima lună în marele portal, care este al patrulea dintre cele șase portaluri din distribuție.
7. Și în acea a patra poartă prin care răsare soarele în prima lună sunt douăsprezece deschideri de ferestre, din care iese o flacără atunci când sunt deschise la vremea lor.
8. Când soarele răsare pe cer, el iese prin a patra poartă treizeci de dimineți la rând și apune exact pe a patra poartă din vestul cerului.
9. Și în această perioadă, ziua devine zilnic mai lungă, iar noaptea mai scurtă, până în a treizecea dimineață.
10. În ziua aceea, ziua este mai lungă decât noaptea cu a noua parte, iar ziua are exact zece părți, iar noaptea opt părți.
11. Și soarele răsare prin a patra poartă și apune în a patra și se întoarce la a cincea poartă, cea dinspre est, în treizeci de dimineți, apoi răsare și apune pe a cincea poartă.
12. Și apoi ziua devine mai lungă cu două părți și ajunge la unsprezece părți, iar noaptea devine mai scurtă și ajunge la șapte părți.

13. Și se întoarce spre est și intră pe a șasea poartă și răsare și apune pe a șasea poartă în treizeci și una de dimineți, datorită semnului său.
14. În ziua aceea, ziua devine mai lungă decât noaptea, ziua devine dublă față de noapte, ziua devine douăsprezece părți, iar noaptea se scurtează și devine șase părți.
15. Și soarele se ridică ca să scurteze ziua și să lungească noaptea, iar soarele se întoarce spre est și intră pe a șasea poartă, răsare prin ea și apune treizeci de dimineți.
16. Și când se împlinesc treizeci de dimineți, ziua scade cu exact o parte și devine unsprezece părți, iar noaptea șapte.
17. Și soarele iese prin a șasea poartă din vest, merge spre est și răsare prin a cincea poartă timp de treizeci de dimineți și apune din nou în vest prin a cincea poartă vestică.
18. În ziua aceea, ziua se micșorează cu două părți și ajunge la zece părți, iar noaptea la opt părți.
19. Și soarele iese prin a cincea poartă și apune prin a cincea poartă dinspre vest, răsare prin a patra poartă timp de treizeci și una de dimineți, datorită semnului său, și apune prin vest.
20. În acea zi, ziua este egalată cu noaptea și devine de aceeași lungime, iar noaptea are nouă părți, iar ziua nouă părți.
21. Și soarele răsare prin acea poartă și apune la vest, apoi se întoarce la est și răsare treizeci de dimineți prin a treia poartă și apune la vest prin a treia poartă.
22. Și în ziua aceea, noaptea devine mai lungă decât ziua, și noaptea devine mai lungă decât noaptea, și ziua mai scurtă decât ziua până în a treizecea dimineață, iar noaptea se înscrie exact în zece părți, iar ziua în opt părți.
23. Și soarele răsare prin a treia poartă și apune prin a treia poartă din vest și se întoarce spre est, și timp de treizeci de dimineți răsare prin a doua poartă din est și, în același fel, apune prin a doua poartă din vestul cerului.
24. Și în ziua aceea, noaptea este alcătuită din unsprezece părți, iar ziua din șapte părți.
25. Și soarele răsare în ziua aceea prin a doua poartă și apune la vest prin a doua poartă și se întoarce la est prin prima poartă timp de treizeci și una de dimineți și apune prin prima poartă din vestul cerului.
26. Și în ziua aceea, noaptea devine mai lungă și se însumează la dublul zilei: iar noaptea se însumează exact la doisprezece părți, iar ziua la șase.
27. Și soarele a traversat astfel diviziunile orbitei sale și se întoarce din nou pe acele diviziuni ale orbitei sale și intră în acea poartă în treizeci de dimineți și apune și în vest, opusă ei.
28. Și în acea noapte, lungimea nopții s-a redus cu a noua parte, iar noaptea a devenit unsprezece părți, iar ziua șapte părți.
29. Și soarele s-a întors și a intrat pe a doua poartă dinspre est și se întoarce pe acele părți ale orbitei sale timp de treizeci de dimineți, răsărind și apunând.
30. Și în ziua aceea, noaptea se micșorează în lungime, iar noaptea se însumează la zece părți, iar ziua la opt.
31. Și în ziua aceea, soarele răsare prin poarta aceea și apune la vest, apoi se întoarce la est și răsare prin a treia poartă timp de treizeci și una de dimineți și apune la vestul cerului.
32. În ziua aceea, noaptea se micșorează și se adună la nouă părți, iar ziua la nouă părți, iar noaptea este egală cu ziua, iar anul este exact ca zile trei sute șaizeci și patru.
33. Și lungimea zilei și a nopții și scurtimea zilei și a nopții apar - prin cursul soarelui se fac aceste distincții.
34. Așa se face că drumul său devine zilnic mai lung, iar cursul său nocturn mai scurt.
35. Și aceasta este legea și cursul soarelui și întoarcerea lui de șaizeci de ori și răsare, adică marele luminator care se numește soare, în vecii vecilor.
36. Și ceea ce se ridică astfel este marele astru și este numit astfel după înfățișarea sa, așa cum a poruncit Domnul.
37. Așa cum răsare, așa apune și nu descrește, nu se odihnește, ci aleargă zi și noapte, iar lumina lui este de șapte ori mai strălucitoare decât cea a lunii; dar în ceea ce privește mărimea, ambele sunt egale.

CAPITOLUL 73

1. Și după această lege am văzut o altă lege care se ocupă de lumina mai mică, care se numește Lună.
2. Și împrejurimea ei este ca împrejurimea cerului, iar carul în care călărește este mânat de vânt, iar lumina îi este dată într-o măsură hotărâtă.
3. Răsăritul și apusul ei se schimbă în fiecare lună: zilele ei sunt ca zilele soarelui, iar când lumina ei este uniformă, ea se ridică la a șaptea parte din lumina soarelui.
4. Și astfel răsare ea. Și prima ei fază în est apare în a treizecea dimineață: și în acea zi ea devine vizibilă și constituie pentru voi prima fază a lunii în a treizecea zi, împreună cu soarele în portalul unde răsare soarele.
5. Și jumătatea ei se întinde pe o șaptea parte, iar întreaga ei circumferință este goală, fără lumină, cu excepția unei șaptea părți din ea și a paisprezecea parte a luminii sale.
6. Și când primește a șaptea parte din jumătatea luminii sale, lumina ei se ridică la a șaptea parte și jumătate din aceasta.
7. Și ea apune odată cu soarele, iar când soarele răsare, luna răsare odată cu el și primește jumătate dintr-o parte din lumină, iar în acea noapte, la începutul dimineții sale, la începutul zilei lunare, luna apune odată cu soarele și este invizibilă în acea noapte cu cele paisprezece părți și jumătate dintr-una dintre ele.
8. Și ea răsare în acea zi cu exact o a șaptea parte și iese și se retrage de la răsăritul soarelui, iar în zilele ei rămase devine strălucitoare în cele treisprezece părți rămase.

CAPITOLUL 74

1. Și am văzut un alt curs, o lege pentru ea și cum, conform acelei legi, își îndeplinește ea revoluția lunară.
2. Și toate acestea mi le-a arătat Uriel, îngerul sfânt care este conducătorul tuturor, împreună cu pozițiile lor, și am scris pozițiile lor așa cum mi le-a arătat el și am scris lunile lor așa cum erau și apariția luminilor lor până când s-au împlinit cincisprezece zile.
3. În șapte părți individuale, ea își realizează toată lumina în est, iar în șapte părți individuale își realizează tot întunericul în vest.
4. Și în anumite luni își schimbă decorul și în anumite luni își urmează propriul curs aparte.

5. În două luni, luna apune odată cu soarele: în acele două porți din mijloc, a treia și a patra.
6. Ea merge șapte zile, se întoarce și se întoarce prin poarta de unde răsare soarele și își împlinește toată lumina: se îndepărtează de soare și în opt zile intră în a șasea poartă prin care iese soarele.
7. Și când soarele iese prin a patra poartă, el merge șapte zile, până când iese prin a cincea și se întoarce din nou în șapte zile la a patra poartă și își împlinește toată lumina: și se retrage și intră în prima poartă în opt zile.
8. Și ea se întoarce peste șapte zile în a patra poartă prin care iese soarele.
9. Așa am văzut poziția lor - cum răsăreau lunile și apunea soarele în acele zile.
10. Și dacă se adună cinci ani, soarele are un surplus de treizeci de zile, iar toate zilele care i se acumulează pentru unul dintre acești cinci ani, când sunt împliniți, însumează 364 de zile.
11. Și surplusul soarelui și al stelelor se ridică la șase zile: în 5 ani, 6 zile în fiecare an ajung la 30 de zile: iar luna cade în urma soarelui și a stelelor până la numărul de 30 de zile.
12. Și soarele și stelele aduc toți anii exact, astfel încât să nu-și înainteze sau să-și întârzie poziția cu o singură zi în veșnicie; ci să împlinească anii cu o dreptate perfectă în 364 de zile.
13. În 3 ani sunt 1092 de zile, iar în 5 ani 1820 de zile, astfel încât în 8 ani sunt 2912 zile.
14. Numai pentru lună, zilele însumează în 3 ani 1062 de zile, iar în 5 ani ea are un decalaj de 50 de zile: [adică la suma (de 1770) trebuie adăugate (1000 și) 62 de zile.]
15. Și în 5 ani sunt 1770 de zile, astfel încât pentru Lună zilele în 8 ani însumează 2832 de zile.
16. [Deoarece în 8 ani ea rămâne în urmă cu 80 de zile], toate zilele în care ea rămâne în urmă în 8 ani sunt 80.
17. Anul se încheie cu precizie, în conformitate cu stațiile lor în lume și cu stațiile soarelui, care răsar din porțile prin care răsare și apune timp de 30 de zile.

CAPITOLUL 75

1. Și conducătorii căpeteniilor miilor, care sunt puși peste întreaga creație și peste toate stelele, au de-a face și cu cele patru zile intercalare, fiind inseparabile de funcția lor, conform calculului anului, și aceștia prestează slujbă în cele patru zile care nu sunt socotite în calculul anului.
2. Și datorită lor, oamenii greșesc în aceasta, căci acele lumini își desfășoară cu adevărat activitatea în stațiile lumii, una în prima poartă, una în a treia poartă a cerului, una în a patra poartă și una în a șasea poartă, iar exactitatea anului este realizată prin cele trei sute șaizeci și patru de stații separate ale sale.
3. Căci mi-a arătat îngerul Uriel semnele, vremurile, anii și zilele, pe care Domnul slavei l-a pus pentru totdeauna peste toți luminatorii cerului, în cer și în lume, ca să domnească peste fața cerului și să fie văzuți pe pământ și să fie conducătorii zilei și ai nopții, adică soarele, luna și stelele și toate creaturile slujitoare care se învârt în toate carele cerului.
4. În mod similar, Uriel mi-a arătat douăsprezece uși, deschise în circumferința carului soarelui pe cer, prin care ies razele soarelui: și din ele se răspândește căldura peste pământ, atunci când sunt deschise la anotimpul lor hotărât.
5. Și pentru vânturi și spiritul rouei când se deschid, stând deschise în ceruri la margini.
6. Cât despre cele douăsprezece porți din cer, la marginile pământului, din care ies soarele, luna și stelele și toate lucrările cerului la răsărit și la apus.
7. Există multe ferestre deschise la stânga și la dreapta lor, iar o fereastră, la vremea hotărâtă, produce căldură, corespunzând acestora acelor uși prin care ies stelele așa cum le-a poruncit El și în care se așează în funcție de numărul lor.
8. Și am văzut care în cer, alergând prin lume, deasupra acelor porți în care se învârt stelele care nu apun niciodată.
9. Și unul este mai mare decât toate celelalte și este cel care își face cursul prin întreaga lume.

CAPITOLUL 76

1. Și la marginile pământului am văzut douăsprezece porți deschise către toate colțurile cerului, prin care ies vânturile și bat peste pământ.
2. Trei dintre ele sunt deschise la fața cerului, trei la apus, trei la dreapta cerului și trei la stânga.
3. Și primii trei sunt cei de la răsărit, și trei sunt cei de la miazănoapte, și trei după cei de la stânga miazăzilor, și trei cei de la apus.
4. Prin patru dintre acestea vin vânturi de binecuvântare și prosperitate, iar din cele opt vin vânturi dăunătoare: când sunt trimise, aduc distrugere asupra întregului pământ și asupra apelor de pe el și asupra tuturor celor care locuiesc pe el și asupra a tot ceea ce este în ape și pe uscat.
5. Și primul vânt de la acele porți, numit vântul de est, iese prin prima poartă care este în est, înclinându-se spre sud: din ea ies pustiirea, seceta, căldura și distrugerea.
6. Și prin a doua poartă din mijloc vine ceea ce este potrivit, și din ea vine ploaia, rodirea, prosperitatea și roua; iar prin a treia poartă, care este spre nord, vin frigul și seceta.
7. Și după acestea ies vânturile de sud prin trei porți: prin prima dintre ele, înclinată spre est, iese un vânt fierbinte.
8. Și prin poarta din mijloc, lângă ea, ies mirosuri înmiresmate, rouă și ploaie, prosperitate și sănătate.
9. Și prin a treia poartă, situată la apus, ies rouă și ploaie, lăcuste și pustiire.
10. Și după acestea, vânturile de la miazănoapte: de la a șaptea poartă, dinspre est, vin rouă și ploaie, lăcuste și pustiire.
11. Și din poarta din mijloc vin în direcție directă sănătate, ploaie, rouă și prosperitate; iar prin a treia poartă, la vest, vin nori, brumă, zăpadă, ploaie, rouă și lăcuste.
12. Și după acestea [patru] sunt vânturile de vest: prin prima poartă, alăturată miazănoaptei, ies rouă și brumă, și frig, zăpadă și ger.
13. Și prin poarta din mijloc ies rouă și ploaie, prosperitate și binecuvântare; iar prin ultima poartă, care este învecinată cu cea de miazăzi, ies secetă și pustiire, ardere și distrugere.
14. Și cele douăsprezece porți ale celor patru colțuri ale cerului sunt astfel împlinite, și ți-am arătat ție, fiul meu, Metusala, toate legile lor, toate plăgile lor și toate binefacerile lor.

CAPITOLUL 77

1. Și prima parte se numește est, pentru că este prima; și a doua, sud, pentru că Cel Preaînalt va coborî acolo, da, acolo, într-un sens cu totul special, va coborî Cel ce este binecuvântat în veci.
2. Și partea de vest este numită cea micșorată, deoarece acolo toate luminile cerului scad și coboară.
3. Iar a patra parte, numită nord, este împărțită în trei părți: prima dintre ele este pentru locuința oamenilor; a doua cuprinde mările cu apă, abisurile, pădurile, râurile, întunericul și norii; iar a treia parte cuprinde grădina dreptății.
4. Am văzut șapte munți înalți, mai înalți decât toți munții de pe pământ; și de acolo iese bruma, și trec zilele, anotimpurile și anii.
5. Am văzut pe pământ șapte râuri, mai mari decât toate râurile: unul dintre ele, venind dinspre apus, își varsă apele în Marea cea Mare.
6. Și aceștia doi vin dinspre nord spre mare și își varsă apele în Marea Eritreei, la est.
7. Și celelalte patru ies pe partea de nord spre marea lor, două dintre ele spre Marea Eritreei și două în Marea Mare și se descarcă acolo, iar unii spun: în deșert.
8. Șapte insule mari am văzut în mare și pe continent: două pe continent și cinci în Marea cea Mare.

CAPITOLUL 78

1. Și numele soarelui sunt următoarele: primul Orjârês și al doilea Tômâs.
2. Și luna are patru nume: primul nume este Asônjâ, al doilea Eblâ, al treilea Benâsê și al patrulea Erâe.
3. Aceștia sunt cei doi mari luminatori: circumferința lor este ca circumferința cerului și mărimea circumferinței amândurora este la fel.
4. În circumferința soarelui există șapte porțiuni de lumină care i se adaugă mai mult decât lunii și, în măsuri definite, aceasta este transferată până când a șaptea porțiune a soarelui este epuizată.
5. Și s-au așezat și au intrat pe porțile de la apus, s-au întors spre miazănoapte și au ieșit pe porțile de la răsărit, pe fața cerului.
6. Și când luna răsare, apare pe cer a paisprezecea parte: lumina devine deplină în ea: în a paisprezecea zi ea își desăvârșește lumina.
7. Și cincisprezece părți de lumină îi sunt transferate până în a cincisprezecea zi, când lumina ei se desăvârșește, conform semnului anului, și ea devine cincisprezece părți, iar luna crește prin adăugarea a paisprezecea părți.
8. Și în descreșterea ei, luna scade în prima zi la paisprezece părți din lumina ei, în a doua la treisprezece părți din lumina ei, în a treia la doisprezece, în a patra la unsprezece, în a cincea la zece, în a șasea la nouă, în a șaptea la opt, în a opta la șapte, în a noua la șase, în a zecea la cinci, în a unsprezecea la patru, în a douăsprezecea la trei, în a treisprezecea la două, în a paisprezecea la o jumătate de șeptime, iar toată lumina ei rămasă dispare complet în a cincisprezecea.
9. Și în anumite luni luna are douăzeci și nouă de zile și o dată douăzeci și opt.
10. Și Uriel mi-a arătat o altă lege: când lumina este transferată către lună și pe ce parte este transferată către ea de către soare.
11. Pe toată perioada în care luna crește în lumina sa, ea o transferă asupra ei însăși atunci când este opusă soarelui timp de paisprezece zile, lumina ei este desăvârșită în cer, iar când este iluminată peste tot, lumina ei este desăvârșită pe deplin în cer.
12. Și în prima zi se numește lună nouă, căci în ziua aceea răsare lumina peste ea.
13. Ea devine lună plină exact în ziua în care soarele apune la vest, iar noaptea răsare dinspre est, iar luna strălucește toată noaptea până când soarele răsare în fața ei și luna este văzută în fața soarelui.
14. Pe partea de unde vine lumina lunii, ea scade din nou până când toată lumina dispare și toate zilele lunii se termină, iar circumferința ei este goală, lipsită de lumină.
15. Și trei luni face câte treizeci de zile, iar la vremea ei face trei luni câte douăzeci și nouă de zile fiecare, în care își împlinește declinul în prima perioadă de timp și în prima poartă timp de o sută șaptezeci și șapte de zile.
16. Și în timpul ieșirii ei, ea se arată timp de trei luni, câte treizeci de zile fiecare, și timp de trei luni, câte douăzeci și nouă de zile fiecare.
17. Noaptea apare ca un bărbat timp de douăzeci de zile de fiecare dată, iar ziua apare ca cerul și nu este nimic altceva în ea decât lumina ei.

CAPITOLUL 79

1. Și acum, fiule, ți-am arătat totul și legea tuturor stelelor cerului este împlinită.
2. Mi-a arătat toate legile acestora, pentru fiecare zi, pentru fiecare anotimp al domniei, pentru fiecare an, pentru începutul lui și pentru rânduiala dată lui pentru fiecare lună și pentru fiecare săptămână.
3. Și descreșterea lunii care are loc în a șasea poartă: căci în această a șasea poartă lumina ei se desăvârșește, iar după aceea este începutul descreșterii.
4. Și descreșterea care are loc la prima poartă, la vremea ei, până la împlinirea a o sută șaptezeci și șapte de zile: socotite conform săptămânilor, douăzeci și cinci de săptămâni și două zile.
5. Ea se află în urma soarelui și a ordinii stelelor cu exact cinci zile în decursul unei perioade și după ce acest loc pe care îl vezi a fost traversat.
6. Aceasta este imaginea și schița fiecărei ființe astrologice pe care mi le-a arătat Uriel, arhanghelul care este conducătorul lor.

CAPITOLUL 80

1. Și în acele zile, îngerul Uriel mi-a răspuns și mi-a zis: „Iată, ți-am arătat totul, Enoh, și ți-am revelat totul ca să vezi acest soare și această lună, și conducătorii stelelor cerului și pe toți cei care le îndreaptă, sarcinile, timpurile și plecările lor.”
2. În zilele păcătoșilor, anii se vor scurta și sămânța lor va întârzia pe pământurile și ogoarele lor. Toate lucrurile de pe pământ se vor schimba și nu se vor mai arăta la vremea lor. Ploaia va fi oprită și cerul o va reține.

3. Și în acele vremuri, roadele pământului vor fi înapoiate și nu vor crește la vremea lor, iar roadele pomilor vor fi reținute la vremea lor.
4. Luna își va schimba rânduiala și nu se va mai arăta la vremea ei.
5. Și în acele zile, soarele va fi văzut și el va călători seara la capătul marelui car, la apus, și va străluci mai puternic decât este în conformitate cu ordinea luminii.
6. Și multe căpetenii ale stelelor vor încălca rânduiala prescrisă. Și acestea își vor schimba orbitele și sarcinile și nu vor mai apărea în anotimpurile prescrise lor.
7. Și toată rânduiala stelelor va fi ascunsă de păcătoși și gândurile celor de pe pământ se vor rătăci în privința lor. Se vor abate de la toate căile lor și se vor rătăci și le vor considera zei.
8. Și răul se va înmulți asupra lor și pedeapsa va veni asupra lor, astfel încât să-i nimicească pe toți.

CAPITOLUL 81

1. Și mi-a spus: „Observă, Enoh, aceste table cerești și citește ce este scris pe ele și notează fiecare fapt în parte."
2. Am privit tablele cerești și am citit tot ce era scris pe ele și am înțeles totul și am citit cartea tuturor faptelor omenirii și a tuturor copiilor trupului care vor fi pe pământ până în generațiile cele mai îndepărtate.
3. Și îndată L-am binecuvântat pe marele Domn, Împăratul slavei, în veci, pentru că El a făcut toate lucrările lumii. Și L-am preamărit pe Domnul pentru răbdarea Lui și L-am binecuvântat pentru copiii oamenilor.
4. Și după aceea am zis: „Ferice de omul care moare în dreptate și bunătate, despre care nu este scrisă nicio carte a nedreptății și împotriva căruia nu se va găsi nicio zi a judecății."
5. Și acei șapte sfinți m-au adus și m-au așezat pe pământ înaintea ușii casei mele și mi-au spus: „Vă spun fiului tău, Metusala, totul și arată tuturor copiilor tăi că nicio carne nu este dreaptă în ochii Domnului, căci El este Creatorul ei."
6. Un an te vom lăsa cu fiul tău, până când vei da ultimele tale porunci, ca să-ți poți învăța copiii și să le consemnezi și să le depui mărturie tuturor copiilor tăi; iar în al doilea an te vor lua din mijlocul lor.
7. Inima ta să fie tare, căci cel bun va vesti dreptatea celui bun; cel drept se va bucura împreună cu cel drept și se va bucura unii pe alții.
8. Dar păcătoșii vor muri împreună cu păcătoșii, și apostatul se va coborî împreună cu apostatul.
9. Cei ce practică dreptatea vor muri din cauza faptelor oamenilor și vor fi luați din cauza faptelor celor nelegiuiți.
10. Și în acele zile au încetat să-mi mai vorbească, iar eu m-am întors la poporul meu, binecuvântându-L pe Domnul lumii.

CAPITOLUL 82

1. Și acum, fiul meu, Metusala, ți-am povestit și ți-am scris toate aceste lucruri și ți-am revelat totul și ți-am dat cărți despre toate acestea: așadar, păstrează, fiul meu, Metusala, cărțile din mâna tatălui tău și asigură-te că le oferi generațiilor lumii.
2. Ți-am dat Înțelepciune ție și copiilor tăi și copiilor tăi care vor fi ai tăi, ca să o dea copiilor lor din generație în generație, anume această înțelepciune care le întrece gândul.
3. Și cei ce o înțeleg nu vor dormi, ci vor asculta cu urechea ca să învețe această înțelepciune, și ea va fi mai plăcută celor ce o mănâncă decât mâncărurilor bune.
4. Fericiți sunt toți cei drepți, binecuvântați sunt toți cei care umblă pe calea dreptății și nu păcătuiesc precum păcătoșii, la socoteala tuturor zilelor lor în care soarele străbate cerul, intrând și ieșind pe porți timp de treizeci de zile cu capetele miilor din ordinul stelelor, împreună cu cele patru care sunt intercalate și împart cele patru porțiuni ale anului, care le conduc și intră cu ele patru zile.
5. Din cauza lor, oamenii vor fi vinovați și nu le vor socoti în tot calculul anului; ba chiar, oamenii vor fi vinovați și nu le vor recunoaște cu exactitate.
6. Căci ele aparțin calculării anului și sunt cu adevărat înregistrate acolo pentru totdeauna, unul în prima poartă și unul în a treia, și unul în a patra și unul în a șasea, iar anul se împlinește în trei sute șaizeci și patru de zile.
7. Și relatarea ei este exactă și calculul scris este exact; căci luminatorii, lunile și sărbătorile, anii și zilele, mi le-a arătat și mi le-a revelat Uriel, căruia Domnul întregii creații a lumii i-a supus oștirea cerurilor.
8. Și El are putere peste noapte și peste zi în cer, ca să facă lumina să lumineze oamenii - soarele, luna și stelele și toate puterile cerului care se învârt în carele lor circulare.
9. Și acestea sunt rânduielile stelelor, care apun la locurile lor, și în anotimpurile, sărbătorile și lunile lor.
10. Și acestea sunt numele celor care îi conduc, care veghează ca ei să intre la vremurile lor, la rânduielile lor, la anotimpurile lor, la lunile lor, la perioadele lor de stăpânire și în pozițiile lor.
11. Cei patru conducători ai lor, care împart cele patru părți ale anului, intră primii; iar după ei cei doisprezece conducători ai ordinelor, care împart lunile; iar pentru cele trei sute șaizeci de zile există conducători peste mii, care împart zilele; iar pentru cele patru zile intercalare există conducătorii, care despart cele patru părți ale anului.
12. Și aceste capete peste mii sunt intercalate între lideri, fiecare în spatele unei stații, dar liderii lor fac împărțirea. Și acestea sunt numele liderilor care împart cele patru părți ale anului care sunt rânduite: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal și Nârêl.
13. Și numele celor care îi conduc: Adnâr'êl, Îjâsûsa'êl și 'Elômê'êl - aceștia trei urmează conducătorii ordinelor,
14. și există unul care urmează celor trei conducători ai ordinelor care urmează acei conducători ai stațiilor ce împart cele patru părți ale anului.
15. La începutul anului se ridică primul și domnește Melkejâl, care se numește Tam'âinî și soare, iar toate zilele stăpânirii sale cât timp domnește sunt de nouăzeci și una de zile.
16. Și acestea sunt semnele zilelor care se vor vedea pe pământ în zilele stăpânirii Sale: sudoare, căldură și liniște; și toți pomii dau roade și toți pomii dau frunze, și secerișul de grâu, și florile de trandafir și toate florile care răsar pe câmp, dar pomii din sezonul de iarnă se ofilesc.
17. Și acestea sunt numele conducătorilor care sunt sub ei: Berka'êl, Zêlebs'êl și un altul care este adăugat ca lider de o

mie, numit Hîlûjâsĕph: și zilele stăpânirii acestui conducător s-au sfârșit.
18. Următorul conducător după el este Hêl'emmêlêk, pe care cineva îl numește soarele strălucitor, iar toate zilele luminii sale sunt de nouăzeci și una de zile.
19. Iată semnele zilelor Lui pe pământ: căldură veche și uscăciune; pomii își coc roadele și dau toate roadele lor coapte și gata; oile se împerechează și rămân însărcinate; toate roadele pământului sunt adunate, tot ce este în câmp și teascul; aceste lucruri se întâmplă în zilele stăpânirii Lui.
20. Acestea sunt numele, rânduielile și conducătorii acelor căpetenii ale miilor: Gîdâ'îjal, Kê'êl și Hê'êl, și numele căpeteniei celor o mie care li s-a adăugat, Asfâ'êl. Și zilele stăpânirii lui s-au sfârșit.

CAPITOLUL 83

1. Și acum, fiul meu, Metusala, îți voi arăta toate viziunile mele pe care le-am avut, povestindu-le înaintea ta.
2. Două viziuni am avut înainte să-mi iau o soție, și una a fost complet diferită de cealaltă: prima, când învățam să scriu; a doua, înainte să o iau pe mama ta, când am avut o viziune teribilă. Și cu privire la ele m-am rugat Domnului.
3. Mă culcasem în casa bunicului meu, Mahalalel, când am văzut într-o viziune cum cerul s-a prăbușit și a fost luat și a căzut pe pământ.
4. Și când a căzut pe pământ, am văzut cum pământul a fost înghițit de un abis mare, și munți au fost suspendați peste munți, și dealuri s-au prăbușit peste dealuri, și copaci înalți au fost rupți din tulpinile lor și au fost aruncați în jos și s-au scufundat în abis.
5. Și atunci un cuvânt mi-a căzut în gură și mi-am ridicat glasul ca să strig tare și am zis: „Pământul este distrus!”
6. Și bunicul meu, Mahalalel, m-a trezit în timp ce stăteam întins lângă el și mi-a spus: „De ce plângi așa, fiule, și de ce te tânguiști așa?”
7. Și i-am povestit întreaga viziune pe care o avusesem, iar el mi-a spus: „Un lucru îngrozitor ai văzut, fiul meu, și de o mare importanță este viziunea ta în vis cu privire la secretele tuturor păcatelor pământului: acesta trebuie să se scufunde în abis și să fie distrus cu o mare distrugere.”
8. Și acum, fiul meu, ridică-te și roagă-te Domnului slavei, fiindcă ești credincios, ca să rămână o rămășiță pe pământ și ca El să nu distrugă tot pământul.
9. Fiule, toate acestea vor veni din cer peste pământ și peste pământ va fi o mare prăpădenie.
10. După aceea m-am ridicat și m-am rugat, am implorat și am implorat și am scris rugăciunea mea pentru generațiile lumii și îți voi arăta totul, fiul meu, Metusala.
11. Și după ce am coborât și am văzut cerul, soarele răsărind la est și luna apunând la vest, câteva stele și întregul pământ și totul așa cum El le știa la început, atunci L-am binecuvântat pe Domnul judecății și L-am preamărit pentru că El a făcut soarele să iasă prin ferestrele estului și s-a înălțat și s-a ridicat pe fața cerului și a pornit și a continuat să parcurgă calea care i-a fost arătată.

CAPITOLUL 84

1. Și mi-am ridicat mâinile în dreptate și L-am binecuvântat pe Cel Sfânt și Marele și am vorbit cu suflarea gurii mele și cu limba trupească, pe care Dumnezeu a făcut-o pentru copiii trupului oamenilor, ca să vorbească cu ea. Și El le-a dat suflare, limbă și gură ca să vorbească cu ea.
2. „Binecuvântat fii Tu, Doamne, Împărate, Mare și puternic în măreția Ta, Domn al întregii creații a cerurilor, Împărat al împăraților și Dumnezeul întregii lumi. Și puterea, împărăția și măreția Ta dăinuie în veci de veci și stăpânirea Ta în toate generațiile; Și toate cerurile sunt scaunul Tău de domnie în veci și tot pământul este așternutul picioarelor Tale în veci de veci.”
3. Căci Tu ai făcut și Tu stăpânești toate lucrurile și nimic nu este prea greu pentru Tine. Înțelepciunea nu se depărtează de locul tronului Tău și nici nu se îndepărtează de prezența Ta. Tu știi, vezi și auzi totul și nimic nu este ascuns de Tine, căci Tu vezi totul.
4. Și acum îngerii cerurilor Tale sunt vinovați de greșeală, iar mânia Ta rămâne asupra trupului oamenilor până în marea zi a judecății.
5. Și acum, o, Dumnezeule, Doamne și Mare Rege, Te implor și Te implor să-mi îndeplinești rugăciunea, să-mi lași urmași pe pământ și să nu distrugi tot trupul omului, ci să faci pământul fără locuitori, astfel încât să fie o distrugere veșnică.
6. Și acum, Doamne, nimicește de pe pământ trupul care ți-a stârnit mânia, ci întărește trupul dreptății și al neprihănirii ca o sămânță veșnică și nu-Ți ascunde fața de rugăciunea robului Tău, Doamne.

CAPITOLUL 85

1. Și după aceasta am avut un alt vis și îți voi arăta întregul vis, fiule.
2. Și Enoh și-a ridicat glasul și i-a zis fiului său, Metusala: „Ție îți voi vorbi, fiule, ascultă cuvintele mele și pleacă-ți urechea la viziunea visată a tatălui tău.”
3. Înainte să o iau pe mama ta, Edna, am avut o viziune în patul meu și iată că un taur a ieșit din pământ, iar taurul acela era alb; și după el a ieșit o junincă, și împreună cu aceasta din urmă au ieșit doi tauri, unul negru și celălalt roșu.
4. Și taurul negru l-a împungut pe cel roșu și l-a urmărit pe pământ, și atunci nu l-am mai putut vedea pe taurul roșu.
5. Dar taurul acela negru a crescut și juninca a mers cu el și am văzut că mulți boi au ieșit din el care semănau cu el și îl urmau.
6. Și vaca aceea, prima, a plecat din fața primului taur ca să-l caute pe taurul roșu, dar nu l-a găsit și a început să se tânguie mult și l-a căutat.
7. Și m-am uitat până când primul taur a venit la ea și a liniștit-o, și de atunci încolo ea nu a mai plâns.
8. Și după aceea a născut un alt taur alb, iar după el a născut mulți tauri și vaci negre.
9. Și am văzut în visul meu că taurul alb a crescut și a devenit un taur alb mare, și din El au ieșit mulți tauri albi, care semănau cu el. Și au început să procreeze mulți tauri albi, care semănau cu ei, unul după altul, chiar mulți.

CAPITOLUL 86

1. Și iarăși am văzut cu ochii mei în timp ce dormeam și am văzut cerul sus, și iată că o stea a căzut din cer și s-a ridicat și a mâncat și a păscut printre acei boi.
2. Și după aceea i-am văzut pe boii mari și pe cei negri și iată că toți și-au schimbat grajdurile, pășunile și vitele și au început să trăiască unii cu alții.
3. Și din nou am văzut în viziune și m-am uitat spre cer și iată că am văzut multe stele coborând și aruncându-se din cer către prima stea, și s-au transformat în tauri printre acele vite și au păscut cu ele, printre ele.
4. Și m-am uitat la ei și am văzut, și iată că toți și-au scos organele genitale, ca niște cai, și au început să acopere vacile boilor, și toți au rămas însărcinați și au născut elefanți, cămile și măgari.
5. Și toți boii s-au temut de ei și s-au înspăimântat de ei și au început să muște cu dinții și să devoreze și să împungă cu coarnele.
6. Și au început, în plus, să devoreze acei boi; și iată că toți fiii pământului au început să tremure și să se cutremure înaintea lor și să fugă de ei.

CAPITOLUL 87

1. Și iarăși am văzut cum au început să se împungă unii pe alții și să se devoreze unii pe alții, iar pământul a început să țipe în hohote.
2. Și mi-am ridicat din nou ochii spre cer și am văzut în viziune, și iată că au ieșit din cer ființe care erau ca niște oameni albi: și patru au ieșit din locul acela și trei cu ele.
3. Și cei trei care ieșiseră ultimii m-au apucat de mână și m-au ridicat, departe de generațiile pământului, și m-au ridicat într-un loc înalt și mi-au arătat un turn ridicat sus deasupra pământului, iar toate dealurile erau mai joase.
4. Și cineva mi-a spus: „Rămâi aici până când vei vedea tot ce li se întâmplă acelor elefanți, cămile și măgari, și stelele și boii, și toți ceilalți.”

CAPITOLUL 88

1. Și am văzut pe unul dintre cei patru care ieșiseră cei dintâi și a apucat prima stea care căzuse din cer, a legat-o de mâini și de picioare și a aruncat-o într-un abis. Abisul era îngust și adânc, îngrozitor și întunecat.
2. Și unul dintre ei a scos o sabie și a dat-o elefanților, cămilelor și măgarilor acelor: atunci au început să se lovească unii pe alții și tot pământul s-a cutremurat din cauza lor.
3. Și pe când priveam în viziune, iată că unul dintre cei patru care ieșiseră i-a lovit cu pietre din cer și a adunat și a luat toate stelele mari, ale căror membre erau ca ale cailor, le-a legat pe toate de mâini și de picioare și i-a aruncat în abisul pământului.

CAPITOLUL 89

1. Și unul dintre cei patru s-a dus la taurul alb și l-a instruit într-un secret, fără ca acesta să se înspăimânte: s-a născut taur și a devenit om, și-a construit un vas mare și a locuit pe el; și trei tauri au locuit cu el în vasul acela și au fost acoperiți.
2. Și din nou mi-am ridicat ochii spre cer și am văzut un acoperiș înalt, cu șapte râuri de apă pe el, iar acei râuri curgeau cu multă apă într-o încintă.
3. Și am văzut din nou, și iată că fântâni s-au deschis la suprafața acelei mari împrejmuiri, iar apa a început să se umfle și să se ridice la suprafață, și am văzut acea împrejmuire până când toată suprafața ei a fost acoperită cu apă.
4. Și apa, întunericul și ceața s-au înmulțit deasupra ei; și când m-am uitat la înălțimea acelei ape, apa se ridicase deasupra înălțimii acelei împrejmuiri și se revărsa peste acea împrejmuire și stătea pe pământ.
5. Și toate vitele din acea împrejmuire au fost adunate la un loc până când am văzut cum s-au scufundat și au fost înghițite și au pierit în apa aceea.
6. Dar vasul acela plutea pe apă, în timp ce toți boii, elefanții, cămilele și măgarii s-au scufundat la fund împreună cu toate animalele, așa că nu i-am mai putut vedea și nu au putut scăpa, ci au pierit și s-au scufundat în adâncuri.
7. Și din nou am văzut în viziune până când acele torenți de apă au fost îndepărtați de pe acel acoperiș înalt, iar prăpăstiile pământului au fost nivelate și alte abisuri s-au deschis.
8. Apoi apa a început să curgă în acestea, până când pământul a devenit vizibil; dar vasul acela s-a așezat pe pământ, iar întunericul s-a retras și a apărut lumina.
9. Dar taurul alb care se transformase în om a ieșit din vasul acela și cei trei tauri cu el, iar unul dintre cei trei era alb ca taurul acela, iar unul dintre ei era roșu ca sângele și unul negru; și taurul alb s-a îndepărtat de ei.

10-27. De la moartea lui Noe până la Exod.

10. Și au început să nască fiare ale câmpului și păsări, astfel încât au apărut diferite genuri: lei, tigri, lupi, câini, hiene, mistreți, vulpi, veverițe, porci, șoimi, vulturi, zmeie, vulturi și corbi; și printre ei s-a născut un taur alb.
11. Și au început să se muște unii pe alții; dar taurul alb care s-a născut printre ei a născut un măgar sălbatic și un taur alb împreună cu el, iar măgarii sălbatici s-au înmulțit.
12. Dar taurul care s-a născut din el a născut un mistreț negru și o oaie albă; primul a născut mulți mistreți, dar oaiea aceea a născut doisprezece oi.
13. Și când acele douăsprezece oi au crescut mari, au dat una dintre ele măgarilor, iar măgarii au dat-o din nou pe oaie lupilor, iar oaiea a crescut printre lupi.
14. Și Domnul a adus cele unsprezece oi ca să locuiască cu ea și să pască cu ea printre lupi; și s-au înmulțit și s-au făcut multe turme de oi.
15. Și lupii au început să se teamă de ei și i-au asuprit până când le-au nimicit micuții și le-au aruncat puii într-un râu cu apă multă: dar acele oi au început să țipe tare din cauza micuților lor și să se plângă Domnului lor.
16. Și o oaie care fusese salvată de lupi a fugit și s-a scăpat la măgarii sălbatici; și am văzut oile cum se văitau și plângeau și Îl implorau pe Domnul lor cu toată puterea lor, până când Domnul oilor a coborât la glasul oilor dintr-un lăcaș înalt, a venit la ele și le-a păscut.

17. Și a chemat oaia care scăpase de lupi și i-a vorbit despre lupi, ca să o avertizeze să nu se atingă de oi.
18. Și oaia s-a dus la lupi, după cuvântul Domnului, și o altă oaie a întâlnit-o și a mers cu ea, și cele două s-au dus și au intrat împreună în adunarea acelor lupți și au vorbit cu ei și i-au îndemnat să nu se mai atingă de oi de acum înainte.
19. Și atunci i-am văzut pe lupi și cum au asuprit oile peste măsură cu toată puterea lor; și oile au țipat tare.
20. Și Domnul a venit la oi și ele au început să lovească acei lupi: și lupii au început să se vaiete; dar oile s-au liniștit și îndată au încetat să mai țipe.
21. Și am văzut oile până când au plecat dintre lupi; dar ochii lupilor erau orbiți și acei lupi au plecat în urmărirea oilor cu toată puterea lor.
22. Și Domnul oilor a mers cu ele, ca și conducător al lor, și toate oile Lui L-au urmat; iar fața Lui era strălucitoare, glorioasă și înfricoșătoare la privit.
23. Dar lupii au început să urmărească acele oi până când au ajuns la o mare de apă.
24. Și marea aceea s-a despărțit și apa stătea de o parte și de alta înaintea feței lor, iar Domnul lor i-a călăuzit și S-a așezat între ei și lupi.
25. Și cum acei lupi nu văzuseră încă oile, au mers în mijlocul acelei mări, iar lupii au urmat oile, iar acei lupi au alergat după ele în acea mare.
26. Și când L-au văzut pe Domnul oilor, s-au întors să fugă dinaintea feței Sale, dar marea aceea s-a adunat și a devenit așa cum fusese creată, iar apa s-a umflat și a crescut până când i-a acoperit pe acei lupi.
27. Și am văzut până când toți lupii care au urmărit acele oi au pierit și s-au înecat.

28-40. Israel în deșert, darea Legii, intrarea în Palestina.

28. Dar oile au scăpat din apa aceea și s-au dus într-un pustiu, unde nu era apă și nici iarbă; și au început să-și deschidă ochii și să vadă; și L-am văzut pe Domnul oilor păscându-le și dându-le apă și iarbă, iar oaia aceea mergând și conducându-le.
29. Și oaia aceea s-a suit pe vârful acelei stânci înalte, iar Domnul oilor a trimis-o la ele.
30. Și după aceea L-am văzut pe Domnul oilor care stătea înaintea lor, și înfățișarea Lui era mare, înfricoșătoare și maiestuoasă, și toate acele oi L-au văzut și s-au înspăimântat înaintea feței Lui.
31. Și toți s-au temut și au tremurat din cauza Lui și au strigat către oaia aceea care era printre ei: „Nu suntem în stare să stăm înaintea Domnului nostru sau să-L privim.”
32. Și oaiele care îi conduceau s-au urcat din nou pe vârful acelei stânci, dar oaia a început să fie orbită și să se rătăcească de la calea pe care le-o arătase, dar oaiele nu au știut de ce.
33. Și Domnul oilor s-a mâniat nespus împotriva lor, iar oaia a descoperit lucrul acesta și a coborât din vârful stâncii și a venit la oi și a găsit majoritatea lor orbite și căzute.
34. Și când l-au văzut, s-au temut și au tremurat de prezența lui și au dorit să se întoarcă la țara lor.
35. Și acea oaie a luat alte oi cu ea și a venit la acele oi care căzuseră și a început să le junghie; iar oile s-au temut de prezența ei și astfel acea oaie a adus înapoi pe acele oi care căzuseră, iar ele s-au întors la staulele lor.
36. Și am văzut în această viziune până când oaia aceea s-a transformat în om și a construit o casă pentru Domnul oilor și a așezat toate oile în acea casă.
37. Și am privit până când această oaie care întâlnise oaia care o conducea a adormit; și am privit până când toate oile mari au pierit și altele mici s-au ridicat în locul lor și au ajuns la o pășune și s-au apropiat de un pârâu.
38. Atunci oaia aceea, conducătorul lor care devenise om, s-a retras de la ei și a adormit, iar toate oile au căutat-o și au plâns pentru ea cu un strigăt puternic.
39. Și am văzut până când au încetat să mai plângă după oaie și au traversat pârâul acela, iar cele două oi s-au ridicat ca lideri în locul celor care le conduseseră și au adormit.
40. Și am privit până când oile au ajuns într-un loc bun și într-un ținut plăcut și minunat și am privit până când acele oi s-au săturat; și casa aceea stătea printre ele în țara plăcută.

41-50. Din timpul judecătorilor până la construirea Templului.

41. Și uneori li se deschideau ochii, alteori li se orbiau, până când o altă oaie se ridica și îi conducea și îi aducea pe toți înapoi, și ochii li se deschideau.
42. Și câinii, vulpile și mistreții au început să devoreze acele oi, până când Domnul oilor a ridicat o altă oaie, un berbec, din mijlocul lor, care le-a condus.
43. Și berbecul a început să lovească de ambele părți acei câini, vulpi și mistreți până când i-a nimicit pe toți.
44. Și oaia aceea, a cărei ochi s-au deschis, a văzut berbecul acela, care era printre oi, până când acesta și-a părăsit slava și a început să lovească acele oi, să le calce în picioare și să se comporte necuviincios.
45. Și Domnul oilor a trimis mielul la un alt miel și l-a ridicat la rang de berbec și conducător al oilor, în locul berbecului care își pierduse slava.
46. Și s-a dus la el și i-a vorbit singur, l-a crescut la statutul de berbec și l-a făcut prinț și conducător al oilor; dar în tot acest timp, acei câini au asuprit oile.
47. Și primul berbec l-a urmărit pe al doilea berbec, iar al doilea berbec s-a ridicat și a fugit dinaintea lui; și am văzut până când câinii l-au doborât pe primul berbec.
48. Și al doilea berbec s-a ridicat și a condus oile mici.
49. Și acele oi au crescut și s-au înmulțit; dar toți câinii, vulpile și mistreții s-au temut și au fugit dinaintea ei, iar berbecul acela a lovit și a ucis fiarele sălbatice, iar acele fiare sălbatice nu au mai avut nicio putere asupra oilor și nu le-au mai jefuit de nimic. Și berbecul acela a născut multe oi și a adormit; și o oaie mică s-a transformat în berbec în locul ei și a devenit prinț și conducător al acelor oi.
50. Și casa aceea a devenit mare și largă și a fost zidită pentru acele oi: și un turn înalt și mare a fost zidit peste casă pentru Domnul oilor, și casa aceea era scundă, dar turnul era înalt și înalt, iar Domnul oilor stătea pe acel turn și au adus o masă plină înaintea Lui.

51-67. Cele două regate ale lui Israel și Iuda, până la distrugerea Ierusalimului.

51. Și iar am văzut acele oi care s-au rătăcit din nou și au plecat pe multe drumuri și și-au părăsit casa, iar Domnul oilor a chemat pe unii dintre oi și i-a trimis la oi, dar oile au început să le ucidă.
52. Și una dintre ele a fost salvată și nu a fost ucisă, și a gonit și a strigat tare pentru oaie; și au căutat să o omoare, dar Domnul oilor a salvat-o de oaie și a adus-o la mine și a făcut-o să locuiască acolo.
53. Și multe alte oi a trimis la acele oi ca să le mărturisească și să le tânguiască.
54. Și după aceea am văzut că, atunci când au părăsit casa Domnului și turnul Său, s-au îndepărtat cu totul și ochii lor au fost orbiți; și L-am văzut pe Domnul oilor cum a săvârșit multe măceluri printre ele în turmele lor, până când acele oi au invitat la măcel și I-au trădat locul.
55. Și i-a dat în mâinile leilor, tigrilor, lupilor și hienelor, în mâinile vulpilor și tuturor fiarelor sălbatice, iar acele fiare sălbatice au început să sfâșie oile acelea.
56. Și am văzut că le-a părăsit casa și turnul și i-a dat pe toți în mâinile leilor, ca să-i sfâșie și să-i mistuie, în mâinile tuturor fiarelor sălbatice.
57. Și am început să strig cu toată puterea mea și să implor Domnul oilor și să-I spun, în legătură cu oile, că acestea au fost devorate de toate fiarele sălbatice.
58. Dar El a rămas neclintit, deși a văzut aceasta și s-a bucurat că au fost devorați și înghițiți și jefuiți și i-a lăsat să fie devorați în mâna tuturor fiarelor.
59. Și a chemat șaptezeci de păstori și le-a dat oile ca să le pască. Și a vorbit păstorilor și tovarășilor lor: „Fiecare dintre voi să pască oile de acum înainte și tot ce vă voi porunci să faceți.
60. Și vi le voi da numărate cuvenit și vă voi spune care dintre ele trebuie nimicite - și nimiciți-le voi.” Și El le-a dat oile acelea.
61. Și a chemat pe un altul și i-a zis: „Ia aminte la tot ce vor face păstorii oilor acelea; căci vor nimici mai multe dintre ele decât le-am poruncit.
62. Și orice exces și distrugere care va fi săvârșită de păstori, înregistrează anume câți vor distruge după porunca mea și câți după capriciul lor; înregistrează împotriva fiecărui păstor în parte toată distrugerea pe care o provoacă.
63. Și citește înaintea mea, numărând câți distrug și câți lasă spre nimicire, ca să am aceasta ca mărturie împotriva lor și să cunosc fiecare faptă a păstorilor, ca să înțeleg și să văd ce fac ei, dacă respectă sau nu porunca mea pe care le-am dat-o.
64. Dar ei nu vor ști aceasta și tu nu le vei spune, nici nu-i vei mustra, ci vei înregistra împotriva fiecărui individ toate distrugerile pe care păstorii le fac fiecare la vremea lui și le vei pune pe toate înaintea mea.”
65. Și am văzut până când păstorii aceia au păscut la vremea lor și au început să junghie și să distrugă mai multe decât li s-a poruncit și au dat acele oi în mâinile leilor.
66. Leii și tigrii au mâncat și au devorat cea mai mare parte a acelor oi, iar mistreții au mâncat împreună cu ele; și au ars turnul acela și au dărâmat casa acela.
67. Și m-am întristat foarte tare din cauza acelui turn, pentru că acea casă a oilor fusese demolată și după aceea nu am mai putut vedea dacă acele oi intrau în casa aceea.

68-71. Prima perioadă a conducătorilor angelici - de la distrugerea Ierusalimului până la întoarcerea din captivitate.

68. Și păstorii și tovarășii lor au dat acele oi tuturor fiarelor sălbatice, ca să le mănânce, și fiecare dintre ei a primit la vremea lui un număr hotărât: celălalt a scris într-o carte câte a nimicit fiecare dintre ei.
69. Și fiecare a ucis și a distrus mult mai multe decât era prescris; și am început să plâng și să mă tânguiesc din cauza acelor oi.
70. Și astfel, în viziune, l-am văzut pe cel care a scris, cum a scris zi de zi pe fiecare dintre cei distruși de acei păstori, și i-a dus sus și i-a pus jos și i-a arătat de fapt întreaga carte Domnului oilor - chiar tot ce făcuseră și tot ce uciseseră fiecare dintre ei și tot ce dăduseră spre distrugere.
71. Și cartea a fost citită înaintea Domnului oilor, iar El a luat cartea din mâna lui și a citit-o, a pecetluit-o și a pus-o jos.

72-77. A doua perioadă - de la timpul lui Cirus până la cel al lui Alexandru cel Mare.

72. Și am văzut imediat cum păstorii au păscut timp de douăsprezece ore, și iată că trei dintre acele oi s-au întors și au venit și au intrat și au început să reconstruiască tot ce căzuse din casa aceea; dar mistreții au încercat să-i împiedice, dar nu au putut.
73. Și au început din nou să construiască ca mai înainte și au ridicat turnul acela, și a fost numit turnul înalt; și au început din nou să pună o masă înaintea turnului, dar toată pâinea de pe el era pângărită și necurată.
74. Și în legătură cu toate acestea, ochii acelor oi s-au orbit, așa că nu au mai văzut, și ochii păstorilor lor la fel; și le-au dat în număr mare păstorilor lor spre distrugere, iar ei au călcat în picioare oile și le-au mâncat.
75. Și Domnul oilor a rămas neclintit până când toate oile s-au împrăștiat pe câmp și s-au amestecat cu ele și nu le-au salvat din mâna fiarelor.
76. Și Cel ce a scris cartea a dus-o sus, a arătat-o și a citit-o înaintea Domnului oilor și L-a implorat pentru ei și L-a rugat pentru ei, în timp ce I-a arătat toate faptele păstorilor și a depus mărturie înaintea Lui împotriva tuturor păstorilor.
77. Și a luat cartea, a pus-o lângă El și a plecat.

CAPITOLUL 90

1-5. A treia perioadă - de la Alexandru cel Mare până la dominația greco-siriană.

1. Și am văzut până când, în acest fel, treizeci și cinci de păstori au început să pășune oile și și-au încheiat fiecare perioadele, așa cum au făcut primii; iar alții le-au primit în mâinile lor, pentru a le păși pentru perioada lor, fiecare păstor în perioada sa.
2. Și după aceea am văzut în viziunea mea toate păsările cerului venind, vulturii, vulturii, zburătorii, corbii; dar vulturii au condus toate păsările; și au început să devoreze acele oi, să le scoată ochii și să le devoreze carnea.
3. Și oile au țipat pentru că păsările le mâncau carnea, iar eu m-am uitat și am tânguit în somn după păstorul acela care păștea oile.

4. Și am privit până când acele oi au fost mâncate de câini, vulturi și zmeie și nu au lăsat nici carne, nici piele, nici tendoane pe ele, până când doar oasele lor au rămas acolo; și oasele lor au căzut și ele la pământ, iar oile s-au împuținat.
5. Și am văzut până când douăzeci și trei au început pășunatul și l-au terminat în perioadele lor de cincizeci și opt de ori.

6-12. A patra perioadă - de la dominația greco-siriană la revolta macabeană.

6. Dar iată că acele oi albe au născut miei și au început să-și deschidă ochii și să vadă și să strige către oi.
7. Da, au strigat către ei, dar ei n-au ascultat ce le-au spus, ci au fost foarte surzi și ochii lor erau foarte orbiți.
8. Și am văzut în viziune cum corbii au zburat asupra mieilor aceia și au luat unul dintre ei, au zdrobit oile și le-au devorat.
9. Și am văzut până când mieilor le-au crescut coarne și corbii și-au doborât coarnele; și am văzut până când a ieșit un corn mare la una dintre acele oi și ochii lor s-au deschis.
10. Și s-a uitat la ele și ochii lor s-au deschis și a strigat către oi, iar berbecii l-au văzut și toți au alergat spre el.
11. Și în ciuda tuturor acestora, acei vulturi, corbi și zburli continuau să sfâșie oile, să se năpustească asupra lor și să le devoreze: oile au rămas tăcute, dar berbecii se jeleau și țipau.
12. Și corbii s-au luptat și s-au luptat cu el și au căutat să-i doboare cornul, dar nu au avut nicio putere asupra lui.

13-19. Ultimul asalt al neamurilor asupra evreilor (unde 13-15 și 16-18 sunt dublete).

13. Și am văzut până când au venit păstorii, vulturii, vulturii și zmeele și au strigat corbilor să frângă cornul berbecului acela. Și s-au luptat cu el, iar berbecul s-a luptat cu ei și a strigat să-i vină ajutorul.
14. Și am privit până când omul acela, care a scris numele păstorilor și i-a dus în prezența Domnului oilor, a venit și a ajutat-o și i-a arătat totul: el coborâse în ajutorul berbecului acela.
15. Și am văzut până când Domnul oilor a venit la ele în mânie și toți cei care L-au văzut au fugit și au căzut cu toții în umbra Lui, dinaintea feței Sale.
16. Toți vulturii, vulturii, corbii și gaiele s-au adunat la un loc și au venit cu ei toate oile câmpului; da, toate s-au adunat și s-au ajutat reciproc să frângă cornul berbecului.
17. Și l-am văzut pe omul acela care a scris cartea după porunca Domnului, până când a deschis cartea aceea cu privire la distrugerea pe care o făcuseră acei doisprezece păstori din urmă și a arătat că ei distruseseră mult mai mult decât predecesorii lor, înaintea Domnului oilor.
18. Și am văzut până când Domnul oilor a venit la ele și a luat în mâna Sa toiagul mâniei Sale și a lovit pământul, iar pământul s-a despicat și toate fiarele și toate păsările cerului au căzut dintre acele oi și au fost înghițite de pământ și le-a acoperit.
19. Și am privit până când o sabie mare a fost dată oilor, și oile s-au năpustit asupra tuturor fiarelor câmpului ca să le ucidă; și toate fiarele și păsările cerului au fugit dinaintea feței lor.

20-27. Judecata îngerilor căzuți, a păstorilor și a apostaților.

20. Și am privit până când un tron a fost ridicat în țara plăcută, și Domnul oilor S-a așezat pe el, iar celălalt a luat cărțile pecetluite și le-a deschis înaintea Domnului oilor.
21. Și Domnul i-a chemat pe acei oameni pe cei șapte primi albi și a poruncit să aducă înaintea Lui, începând cu prima stea care conducea calea, toate stelele ale căror membre private erau ca cele ale cailor și le-au adus pe toate înaintea Lui.
22. Și i-a zis El omului care scria înaintea Lui, unul dintre cei șapte albi, și i-a zis: „Ia pe acei șaptezeci de păstori cărora le-am dat oile și care, luându-le de bunăvoie, au ucis mai multe decât le-am poruncit.”
23. Și iată că toți erau legați, i-am văzut și toți stăteau înaintea Lui.
24. Și judecata a fost ținută mai întâi asupra stelelor, și ele au fost judecate și găsite vinovate și s-au dus la locul condamnării și au fost aruncate într-un abis, plin de foc și flăcări și plin de stâlpi de foc.
25. Și acei șaptezeci de păstori au fost judecați și găsiți vinovați și au fost aruncați în abisul acela de foc.
26. Și am văzut atunci cum s-a deschis în mijlocul pământului un abis asemănător, plin de foc, și au adus acele oi orbite, și toate au fost judecate și găsite vinovate și aruncate în acest abis de foc, și au ars; acum acest abis era la dreapta acelei case.
27. Și am văzut acele oi arzând și oasele lor arzând.

28-38. Noul Ierusalim, convertirea neamurilor supraviețuitoare, învierea celor drepți, Mesia.

28. Și m-am ridicat să văd până când au dărâmat casa aceea veche; și au luat toți stâlpii, și toate grinzile și ornamentele casei au fost în același timp împăturite odată cu ea, și au luat-o și au așezat-o într-un loc în partea de sud a țării.
29. Și am văzut până când Domnul oilor a adus o casă nouă, mai mare și mai înaltă decât cea dintâi și a zidit-o în locul celei dintâi, care fusese distrusă; toți stâlpii ei erau noi și podoabele ei erau noi și mai mari decât cele ale celei dintâi, celei vechi pe care o luase, și toate oile erau înăuntru.
30. Și am văzut toate oile care rămăseseră și toate fiarele de pe pământ și toate păsările cerului cum se aruncau la pământ și se închinau acelor oi, le rugau și le ascultau în toate.
31. Și după aceea, cei trei care erau îmbrăcați în alb și m-au apucat de mână, cei care mă ridicaseră mai înainte, și mâna berbecului m-a apucat și ea, m-au ridicat și m-au așezat în mijlocul acelor oi înainte de judecata de apoi.
32. Și acele oi erau toate albe, iar lâna lor era abundentă și curată.
33. Și toate cele ce fuseseră distruse și împrăștiate, toate fiarele câmpului și toate păsările cerului s-au adunat în casa aceea, iar Domnul oilor s-a bucurat de mare bucurie, pentru că toate erau bune și se întorseseră în casa Lui.
34. Și am văzut până când au lăsat jos sabia aceea, care fusese dată oilor, și au adus-o înapoi în casă, și a fost

pecetluită înaintea prezenței Domnului, și toate oile au fost invitate în acea casă, dar ea nu le-a ținut.
35. Și li s-au deschis ochii tuturor și au văzut binele; și n-a fost niciunul dintre ei care să nu vadă.
36. Și am văzut că acea casă era mare și largă și foarte plină.
37. Și am văzut că s-a născut un taur alb, cu coarne mari, și toate fiarele câmpului și toate păsările cerului se temeau de el și îi făceau rugăciuni tot timpul.
38. Și am văzut până când toate generațiile lor s-au transformat și toți s-au transformat în tauri albi; și primul dintre ei s-a transformat într-un miel, iar mielul acela s-a transformat într-un animal mare și avea coarne mari și negre pe cap; și Domnul oilor s-a bucurat de el și de toți boii. 39. Și am dormit în mijlocul lor: și m-am trezit și am văzut totul.
40. Aceasta este vedenia pe care am avut-o când dormeam; apoi, trezindu-mă, am binecuvântat pe Domnul dreptății și I-am dat slavă.
41. Atunci am plâns cu un plâns adânc și lacrimile mele nu s-au oprit până când nu le-am mai putut suporta: când am văzut, au curs din cauza a ceea ce văzusem; căci totul va veni și se va împlini, și toate faptele oamenilor în ordinea lor mi-au fost arătate.
42. În noaptea aceea mi-am amintit de primul vis și din cauza lui am plâns și m-am tulburat – pentru că avusesem acea vedenie."

CAPITOLUL 91

1. „Și acum, fiul meu, Metusala, cheamă la mine pe toți frații tăi și adună la mine pe toți fiii mamei tale, căci Cuvântul mă cheamă și Duhul este turnat peste mine, ca să-ți arăt tot ce ți se va întâmpla pentru totdeauna."
2. Și acolo, Metusala s-a dus și a chemat la el pe toți frații săi și i-a adunat pe rudele sale.
3. Și a vorbit tuturor copiilor dreptății și a zis: „Ascultați, fii ai lui Enoh, toate cuvintele tatălui vostru și dați ascultare glasului gurii mele; căci vă îndemn și vă spun, iubiților mei: Iubiți dreptatea și umblați în ea."
4. Nu vă apropiați de dreptate cu o inimă împotrivă și nu vă asociați cu cei cu o inimă împotrivă, ci umblați în dreptate, fiii mei, și ea vă va călăuzi pe cărări bune și dreptatea vă va fi tovarășă.
5. Căci știu că silnicia se va înmulți pe pământ și că o mare pedeapsă va fi executată pe pământ și că orice nedreptate va avea sfârșit; va fi smulsă din rădăcini și toată structura lui va fi distrusă.
6. Și nedreptatea se va sfârși din nou pe pământ, și toate faptele de nedreptate și de violență, și fărădelegile vor domni într-o dublă măsură.
7. Și când păcatul, nedreptatea și blasfemia și violența în tot felul de fapte se vor înmulți, și apostazia, fărădelegile și necurăția se vor înmulți, o mare pedeapsă va veni din cer peste toți aceștia și Domnul cel sfânt va ieși cu mânie și pedeapsă ca să execute judecata pe pământ.
8. În zilele acelea, violența va fi smulsă din rădăcinile ei și rădăcinile nedreptății împreună cu viclenia vor fi nimicite de sub ceruri.
9. Și toți idolii neamurilor vor fi părăsiți, iar templele vor fi arse cu foc, și îi vor îndepărta de pe tot pământul, și vor fi aruncați în judecata focului și vor pieri în mânie și în judecată grea pentru totdeauna.
10. Și cei drepți se vor trezi din somnul lor și înțelepciunea se va ridica și li se va da.
11. Și după aceea, rădăcinile nedreptății vor fi smulse și păcătoșii vor fi nimiciți de sabie... vor fi stârpiți dintre blasfemii din tot locul, iar cei ce plănuiesc violență și cei ce comit blasfemie vor pieri de sabie.
12. Și după aceea va fi o altă săptămână, a opta, cea a dreptății. I se va da o sabie, ca să se execute o judecată dreaptă împotriva asupritorilor, iar păcătoșii vor fi dați în mâinile celor drepți.
13. Și la sfârșitul lui, ei vor dobândi case prin dreptatea lor și o casă va fi zidită pentru Marele Rege în slavă pentru totdeauna,
14. Și toată omenirea va privi pe calea dreptății. Și după aceea, în a noua săptămână, judecata dreaptă va fi revelată întregii lumi și toate faptele celor nelegiuiți vor dispărea de pe tot pământul și lumea va fi scrisă spre distrugere.
15. Și după aceasta, în a zecea săptămână, în partea a șaptea, Va fi marea judecată veșnică, În care El va executa răzbunarea printre îngeri.
16. Și cerul dintâi se va duce și va trece și se va arăta un cer nou și toate puterile cerurilor vor da lumină în șapte ori.
17. Și după aceea vor fi multe săptămâni fără număr pentru totdeauna, Și toți vor fi în bunătate și dreptate, Și păcatul nu va mai fi pomenit niciodată.
18. Și acum vă spun vouă, fiii mei, și vă arăt căile dreptății și căile violenței. Da, vi le voi arăta din nou, ca să știți ce se va întâmpla.
19. Și acum, ascultați-mă, fiii mei, și umblați pe cărările dreptății și nu umblați pe cărările silniciei, căci toți cei ce umblă pe cărările nedreptății vor pieri pe vecie.

CAPITOLUL 92

1. Cartea scrisă de Enoh -- Enoh a scris într-adevăr această doctrină completă a înțelepciunii, care este lăudată de toți oamenii și judecător al întregului pământ pentru toți copiii mei care vor locui pe pământ. Și pentru generațiile viitoare care vor respecta dreptatea și pacea.
2. Să nu vi se tulbure duhul din cauza vremurilor, căci Cel Sfânt și Marele a rânduit zile pentru toate lucrurile.
3. Și cel drept se va trezi din somn, Se va scula și va umbla pe cărările dreptății, Și toată calea și viața lui vor fi în bunătate și har veșnic.
4. El va fi îndurător cu cel drept și îi va da dreptate veșnică și îi va da putere, ca să fie înzestrat cu bunătate și dreptate. Și va umbla în lumina veșnică.
5. Și păcatul va pieri în întuneric pentru totdeauna și nu va mai fi văzut din ziua aceea, în veac.

CAPITOLUL 93

1. Și după aceea, Enoh a dat și a început să povestească din cărți. Și Enoh a spus: „Despre copiii dreptății și despre aleșii lumii și despre planta dreptății, voi spune aceste lucruri. Da, eu, Enoh, vi le voi vesti vouă, fiii mei:
2. Conform cu ceea ce mi s-a arătat în viziunea cerească și pe care l-am cunoscut prin cuvântul sfinților îngeri și l-am învățat din tablele cerești.

3. Și Enoh a început să povestească din cărți și a spus: „M-am născut în a șaptea zi din prima săptămână, Pe când judecata și dreptatea încă dăinuiau.”
4. Și după mine se va ivi în a doua săptămână o mare răutate și înșelăciunea va răsări; și în ea va fi primul sfârșit. Și în ea omul va fi mântuit; și după ce se va sfârși nedreptatea va crește și se va da o lege pentru păcătoși.
5. Și după aceea, în a treia săptămână, la sfârșitul ei, Un om va fi ales ca planta dreptății, Iar urmașii lui vor deveni planta dreptății pentru totdeauna.
6. Și după aceea, în a patra săptămână, la sfârșitul ei, se vor vedea viziuni ale sfinților și drepților și o lege pentru toate generațiile și o împrejmuire va fi făcută pentru ele.
7. Și după aceea, în a cincea săptămână, la sfârșitul ei, Casa gloriei și a stăpânirii va fi zidită pentru totdeauna.
8. Și după aceea, în a șasea săptămână, toți cei care locuiesc în ea vor fi orbiți și inimile tuturor vor părăsi înțelepciunea fără de Dumnezeu. Și în ea un om se va înălța; și la sfârșitul ei, casa stăpânirii va fi arsă cu foc și întreaga rasă a rădăcinii alese va fi risipită.
9. Și după aceea, în a șaptea săptămână, se va ridica o generație apostată și multe vor fi faptele ei și toate faptele ei vor fi apostate.
10. Și la sfârșitul ei vor fi aleși, drepții aleși din veșnica plantei dreptății, Ca să primească șapte învățături cu privire la toată creația Sa.
11. Căci cine dintre toți fiii oamenilor este în stare să audă glasul Celui Sfânt fără să fie tulburat? Și cine poate gândi gândurile Lui? Și cine este în stare să privească toate lucrările cerurilor?
12. Și cum ar putea exista cineva care să poată privi cerul și cine ar putea înțelege lucrurile cerului și să vadă un suflet sau un spirit și să le poată spune, sau să se înalțe și să vadă toate scopurile lor și să le gândească sau să facă la fel ca ele?
13. Și cine dintre toți oamenii ar putea ști care este lățimea și lungimea pământului și cui i s-a arătat măsura tuturor acestora?
14. Sau există cineva care să poată deosebi lungimea cerului, cât de mare este înălțimea lui, pe ce este întemeiat, cât de mare este numărul stelelor și unde se odihnesc toate luminile?

CAPITOLUL 94

1. Și acum vă spun vouă, fiii mei, iubiți dreptatea și umblați pe ea; căci cărările dreptății sunt vrednice de acceptare, dar cărările nedreptății vor fi deodată distruse și vor pieri.
2. Oamenilor dintr-o generație li se vor descoperi căile silniciei și ale morții; se vor ține departe de ele și nu le vor urma.
3. Și acum vă spun vouă, celor drepți: Nu umblați pe cărările răutății, nici pe cărările morții și nu vă apropiați de ele, ca să nu fiți nimiciți.
4. Căutați însă și alegeți dreptatea și o viață aleasă și umblați pe cărările păcii, și veți trăi și veți prospera.
5. Țineți cu tărie cuvintele Mele în gândurile inimilor voastre și nu îngăduiți să se șteargă din inimile voastre; căci știu că păcătoșii îi vor ispiti pe oameni să caute înțelepciunea cu răutate, astfel încât să nu i se găsească loc și nicio ispită să nu se potolească.
6. Vai de cei ce zidesc nedreptate și asuprire și pun înșelăciune drept temelie, căci vor fi dărâmați pe neașteptate și nu vor avea pace.
7. Vai de cei ce-și zidesc casele cu păcat! Căci vor fi dărâmați din toate temeliile lor și vor cădea de sabie. Și cei ce dobândesc aur și argint prin judecată vor pieri pe neașteptate.
8. Vai de voi, bogaților, căci v-ați încrezut în bogățiile voastre și vă veți îndepărta de bogățiile voastre, pentru că nu v-ați adus aminte de Cel Preaînalt în zilele bogăției voastre.
9. Ați săvârșit hulă și nelegiuire și v-ați pregătit pentru ziua măcelului, pentru ziua întunericului și pentru ziua judecății celei mari.
10. Așa vă spun și vă declar: Cel care v-a creat vă va răsturna și nu va fi milă de căderea voastră, iar Creatorul vostru se va bucura de nimicirea voastră.
11. Și drepții tăi vor fi în zilele acelea o ocară pentru păcătoși și cei fără de Dumnezeu.

CAPITOLUL 95

1. O, de-aș vrea ca ochii mei să fie un nor de ape, ca să plâng pentru tine și să-mi vărs lacrimile ca un nor de ape, ca să mă odihnesc de necazul inimii mele!
2. Cine v-a îngăduit să faceți ocări și răutate? Și astfel judecata vă va ajunge pe voi, păcătoșilor.
3. Nu vă temeți de păcătoși, drepților, căci Domnul îi va da iarăși în mâinile voastre, ca să-i judecați după voia voastră.
4. Vai vouă, care rostiți anateme fără întoarcere: vindecarea va fi, așadar, departe de voi din cauza păcatelor voastre.
5. Vai vouă, care pedepsiți aproapele vostru cu rău, căci vi se va da răsplata după faptele voastre.
6. Vai vouă, martorilor mincinoși și celor ce cântăresc nedreptatea, căci deodată veți pieri.
7. Vai vouă, păcătoșilor, căci îi prigoniți pe cei drepți! Căci veți fi dați în mâna celor prigoniți și prigoniți din cauza nedreptății și jugul lor va fi greu asupra voastră.

CAPITOLUL 96

1. Fiți nădăjduiți, drepților, căci deodată vor pieri păcătoșii dinaintea voastră și veți stăpâni peste ei după poftele voastre.
2. Și în ziua necazului păcătoșilor, copiii tăi se vor înălța și se vor înălța ca vulturii și cuibul tău va fi mai sus decât vulturii. Și vă veți înălța și veți intra în crăpăturile pământului și în crăpăturile stâncii pentru totdeauna ca iepurii în fața celor nedrepți, iar sirenele vor suspina din cauza voastră și vor plânge.
3. De aceea, nu vă temeți, voi, cei care ați suferit; Căci vindecarea va fi partea voastră, Și o lumină strălucitoare vă va lumina, Și glasul odihnei veți auzi din ceruri.
4. Vai vouă, păcătoșilor, căci bogățiile voastre vă fac să arătați ca niște drepți, dar inimile voastre vă dovedesc că sunteți păcătoși, iar acest fapt va fi o mărturie împotriva voastră ca o aducere aminte a faptelor voastre rele.

5. Vai de tine, care mănânci cele mai bune roade de grâu, bei vin în cupe mari și îi călci în picioare pe cei smeriți cu toată puterea ta!
6. Vai de voi, care beți apă din orice izvor, căci deodată veți fi mistuiți și vă veți veșteji, pentru că ați părăsit izvorul vieții.
7. Vai de voi, cei ce lucrați cu nedreptate, cu înșelăciune și cu hule! Aceasta va fi o aducere aminte împotriva voastră pentru rău.
8. Vai de voi, cei puternici, care asupriți pe cei drepți cu toată puterea lor! Căci vine ziua pieirii voastre. În zilele acelea, vor fi zile multe și bune pentru cei drepți, în ziua judecății voastre.

CAPITOLUL 97

1. Credeți, drepților, că păcătoșii vor fi de rușine și vor pieri în ziua nedreptății.
2. Să știți voi, păcătoșilor, că Cel Preaînalt își amintește de pieirea voastră și îngerii cerurilor se bucură de pieirea voastră.
3. Ce veți face, păcătoșilor, și unde veți fugi în ziua judecății, când veți auzi glasul rugăciunii celor drepți?
4. Da, veți fi ca cei împotriva cărora acest cuvânt va fi o mărturie: „Ați fost tovarăși cu păcătoșii”.
5. Și în zilele acelea, rugăciunea celor drepți va ajunge la Domnul și vor veni pentru voi zilele judecății voastre.
6. Și toate cuvintele nedreptății voastre vor fi citite înaintea Marelui Sfânt, iar fețele voastre vor fi acoperite de rușine, iar El va respinge orice lucrare care se bazează pe nedreptate.
7. Vai vouă, păcătoșilor, care locuiți în mijlocul oceanului și pe uscat, a căror amintire este rea împotriva voastră.
8. Vai de voi, care dobândiți argint și aur în nedreptate și ziceți: „Ne-am îmbogățit cu bogății și ne-am așezat în averi și am dobândit tot ce am poftit!”
9. Și acum să facem ce ne-am propus! Am strâns argint și mulți sunt lucrători în casele noastre. Și grânarele noastre sunt pline ca de apă,
10. Da, minciunile voastre se vor scurge ca apa; căci bogățiile voastre nu vor dăinui, ci se vor ridica repede de la voi; căci ați dobândit totul în nedreptate și veți fi dați pradă unui mare blestem.

CAPITOLUL 98

1. Și acum vă jur vouă, înțelepților și nebunilor, că veți avea multe experiențe pe pământ.
2. Căci voi, bărbații, vă veți îmbrăca cu mai multe podoabe decât o femeie și cu haine colorate mai mult decât o fecioară: în regalitate, în grandoare și în putere, în argint, în aur și în purpură și în splendoare și în mâncare se vor vărsa ca apa.
3. De aceea, le va lipsi învățătura și înțelepciunea și vor pieri împreună cu bunurile lor; și cu toată slava și splendoarea lor, și în rușine, în măcel și în mare sărăcie, duhurile lor vor fi aruncate în cuptorul aprins.
4. V-am jurat vouă, păcătoșilor, că, așa cum un munte nu a devenit rob și un deal nu devine roaba unei femei, tot așa păcatul nu a fost trimis pe pământ, ci omul l-a creat singur și sub un mare blestem vor cădea cei ce-l săvârșesc.
5. Femeii nu i s-a dat sterilitatea, ci, din cauza faptelor mâinilor ei, moare fără copii.
6. V-am jurat vouă, păcătoșilor, pe Cel Sfânt și Mare, că toate faptele voastre rele sunt descoperite în ceruri și că niciuna dintre faptele voastre de asuprire nu este acoperită și ascunsă.
7. Și nu gândi în duhul tău și nu spune în inima ta că nu știi și că nu vezi că fiecare păcat este înregistrat în fiecare zi în ceruri în prezența Celui Preaînalt.
8. De acum înainte știți că toată asuprirea cu care vă asupriți este scrisă în fiecare zi până în ziua judecății voastre.
9. Vai vouă, nebunilor, căci prin nebunia voastră veți pieri; vă călcați împotriva celor înțelepți și astfel fericirea nu va fi partea voastră.
10. Și acum, să știți că sunteți pregătiți pentru ziua nimicirii: de aceea, nu nădăjduiți să trăiți, păcătoșilor, ci veți pleca și veți muri; căci nu cunoașteți nicio răscumpărare; căci sunteți pregătiți pentru ziua judecății celei mari, pentru ziua necazului și a marii rușini pentru duhurile voastre.
11. Vai de voi, cei cu inima încăpățânată, care săvârșiți răutatea și mâncați sânge! De unde aveți bunătăți de mâncat, de băut și de săturat? Din toate bunătățile pe care Domnul Cel Preaînalt le-a pus din belșug pe pământ, de aceea nu veți avea pace.
12. Vai vouă, cei ce iubiți faptele nedrepte! De ce nădăjduiți voi înșivă în fericire? Să știți că veți fi dați în mâinile celor drepți; ei vă vor tăia gâturile și vă vor ucide și nu vor avea milă de voi.
13. Vai de tine, care te bucuri de necazul celor drepți, căci nu ți se va săpa mormânt.
14. Vai de voi, care disprețuiți cuvintele celor drepți, căci nu veți avea nicio nădejde de viață.
15. Vai vouă, care scrieți vorbe mincinoase și nelegiuite! Căci vă scrieți minciunile pentru ca oamenii să le audă și să se poarte cu nelegiuire față de aproapele lor.
16. De aceea nu vor avea pace, ci vor muri de o moarte năprasnică.

CAPITOLUL 99

1. Vai vouă, cei care săvârșiți nelegiuire și vă slăviți cu minciuni și le preamăriți! Veți pieri și nu veți avea o viață fericită.
2. Vai de cei ce strâmbează cuvintele dreptății și călcă legea veșnică și se prefac în ceea ce nu erau, în păcătoși! Vor fi călcați în picioare pe pământ.
3. În zilele acelea, pregătiți-vă, drepților, să vă înălțați rugăciunile ca o aducere aminte și să le puneți ca mărturie înaintea îngerilor, pentru ca ei să pună păcatul păcătoșilor ca o aducere aminte înaintea Celui Preaînalt.
4. În zilele acelea, neamurile se vor stârni și familiile neamurilor se vor ridica în ziua nimicirii.
5. În zilele acelea, cei lipsiți vor ieși și le vor lua copiii și îi vor părăsi, astfel încât copiii lor vor pieri din cauza lor. Da, își vor părăsi copiii care încă sug și nu se vor mai întoarce la ei și nu vor avea milă de cei iubiți ai lor.
6. Și din nou vă jur vouă, păcătoșilor, că păcatul este pregătit pentru o zi de vărsare de sânge neîncetată.
7. Cei care se închină la pietre și la chipuri de aur, argint, lemn, piatră și lut, și cei care se închină la duhuri necurate

și la demoni și la tot felul de idoli care nu sunt conform cunoștinței, nu vor primi niciun ajutor de la ele.
8. Și vor deveni necredincioși din cauza nebuniei inimilor lor și ochii lor vor fi orbiți de frica inimilor lor și de vedeniile din visele lor.
9. Din cauza acestora vor deveni neamesti și înfricoșători, căci își vor face toată lucrarea în minciună și se vor închina pietrei; de aceea, într-o clipă vor pieri.
10. Dar în zilele acelea, fericiți vor fi toți cei ce primesc cuvintele înțelepciunii și le înțeleg, și păzesc cărările Celui Preaînalt și umblă pe calea dreptății Lui și nu se fac nelegiuiți împreună cu cei nelegiuiți, căci aceia vor fi mântuiți.
11. Vai de tine, care răspândești răul aproapelui tău, căci vei fi ucis în Locuința Morților.
12. Vai de voi, care folosiți metode înșelătoare și neadevărate și de cei ce semănați amărăciune pe pământ, căci prin aceasta vor fi nimiciți cu desăvârșire.
13. Vai vouă, care vă zidiți casele prin truda grea a altora și toate materialele voastre de construcție sunt cărămizi și pietre ale păcatului! Vă spun că nu veți avea pace.
14. Vai de cei ce leapădă măsura și moștenirea veșnică a părinților lor și ale căror suflete urmează idolii, căci nu vor avea odihnă.
15. Vai de cei ce săvârșesc nedreptatea și ajută la asuprire și își ucid aproapele până în ziua judecății celei mari.
16. Căci El vă va doborî slava, vă va aduce necaz în inimile voastre, va stârni mânia Lui aprigă și vă va nimici pe toți cu sabia; și toți sfinții și drepții își vor aduce aminte de păcatele voastre.

CAPITOLUL 100

1. Și în acele zile, într-un singur loc, tații împreună cu fiii lor vor fi loviți, Și frații vor cădea unul lângă altul în moarte, Până când râurile vor curge cu sângele lor.
2. Căci omul nu-și va opri mâna de la a-și ucide fiii și fiii fiilor săi, și păcătosul nu-și va opri mâna de la fratele său cel cinstit: din zori până la apusul soarelui se vor ucide unii pe alții.
3. Și calul va merge până la pieptul în sângele păcătoșilor, iar carul va fi scufundat până la înălțimea lui.
4. În zilele acelea, îngerii vor coborî în locurile ascunse și vor aduna într-un singur loc pe toți cei care au adus păcatul. Iar Cel Preaînalt se va ridica în ziua judecății, ca să execute o mare judecată printre păcătoși.
5. Și peste toți cei drepți și sfinți El va numi păzitori dintre sfinții îngeri, Să-i păzească ca lumina ochilor, Până când va pune capăt oricărei nelegiuiri și oricărui păcat. Și chiar dacă cei drepți dorm un somn lung, nu au de ce să se teamă.
6. Și atunci fiii pământului îi vor vedea în siguranță pe cei înțelepți și vor înțelege toate cuvintele acestei cărți și vor recunoaște că bogățiile lor nu vor putea să-i mântuiască, prin nimicirea păcatelor lor.
7. Vai vouă, păcătoșilor, în ziua celei mari strângeri de mântuială, voi care îi asupriți pe cei drepți și îi ardeți cu foc! Veți fi răsplătiți după faptele voastre.
8. Vai de voi, cei cu inima încăpățânată, care vegheați ca să urziți răutate! De aceea vă va apuca frica și nu va fi nimeni care să vă ajute.
9. Vai vouă, păcătoșilor, din pricina cuvintelor gurii voastre și din pricina faptelor mâinilor voastre, pe care le-ați săvârșit cu necredință, în flăcări aprinse, mai aprige decât focul veți arde.
10. Și acum, să știți că El va întreba de la îngeri despre faptele voastre în cer, de la soare, de la lună și de la stele, cu privire la păcatele voastre, pentru că pe pământ voi judecați pe cei drepți.
11. El va chema să mărturisească împotriva voastră orice nor, ceață, rouă și ploaie, căci toate acestea vor fi împiedicate din cauza voastră să se coboare asupra voastră și își vor aminti de păcatele voastre.
12. Și acum dați daruri ploii, ca să nu fie împiedicată să cadă peste voi, nici roua, când a primit aur și argint de la voi, ca să poată coborî.
13. Când va veni peste voi bruma și zăpada cu frigul lor și toate furtunile de zăpadă cu toate urgiile lor, în zilele acelea nu veți putea sta împotrivă înaintea lor.

CAPITOLUL 101

1. Priviți cerul, fii ai cerurilor, și toate lucrările Celui Preaînalt, temeți-vă de El și nu faceți rău înaintea prezenței Lui.
2. Dacă El închide zăvorurile cerurilor și oprește ploaia și roua de la a coborî pe pământ din pricina voastră, ce veți face atunci?
3. Și dacă El Își trimite mânia asupra voastră din cauza faptelor voastre, nu L-ați putea implora, căci ați rostit cuvinte trufașe și obraznice împotriva dreptății Lui; de aceea nu veți avea pace.
4. Și nu vedeți voi cum marinarii corăbiilor lor sunt clătinate de valuri, cum sunt clătinate de vânturi și se întristează rău?
5. Și de aceea se tem, pentru că toate bunurile lor se duc cu ei pe mare și au presimțiri rele în inimă că marea îi va înghiți și vor pieri în ea.
6. Nu sunt oare marea întreagă, toate apele ei și toate mișcările ei lucrarea Celui Preaînalt? Nu i-a pus El hotar lucrărilor și nu a îngrămădit-o cu nisip?
7. Și la mustrarea Lui se înspăimântă și se usucă, și toți peștii lui mor și tot ce este în el; dar voi, păcătoșii care sunteți pe pământ, nu vă temeți de El.
8. N-a făcut El cerurile și pământul și tot ce este în ele? El a dat pricepere și înțelepciune tuturor lucrurilor care se mișcă pe pământ și în mare?
9. Nu se tem oare marinarii corăbiilor de mare? Totuși, păcătoșii nu se tem de Cel Preaînalt.

CAPITOLUL 102

1. În zilele acelea, când El va aduce un foc cumplit asupra voastră, unde veți fugi și unde veți găsi scăpare? Și când El va lansa Cuvântul Său împotriva voastră, nu veți fi înspăimântați și vă veți teme?
2. Și toate stele vor fi cuprinse de frică mare și tot pământul va fi înspăimântat, va tremura și va fi îngrozit.
3. Și toți îngerii își vor executa poruncile și vor căuta să se ascundă de prezența Marii Glorii, iar copiii pământului vor tremura și se vor cutremura; iar voi, păcătoșii, veți fi blestemați pe vecie și nu veți avea pace.

4. Nu vă temeți, suflete ale celor drepți, și aveți nădejde, voi, cei care ați murit în dreptate.
5. Și nu te întrista dacă sufletul tău a coborât în durere în Șeol și dacă în viața ta trupul tău nu a avut parte de bunătatea ta, ci așteaptă ziua judecății păcătoșilor și ziua blestemului și a pedepsei.
6. Și totuși, când muriți, păcătoșii vorbesc despre voi: „Așa cum murim noi, așa mor cei drepți, Și ce folos culeg ei pentru faptele lor?"
7. Iată, precum noi, așa mor și ei în durere și întuneric, Și ce au ei mai mult decât noi? De acum înainte suntem egali.
8. Și ce vor primi ei și ce vor vedea ei pentru totdeauna? Iată, și ei au murit și de acum înainte, pentru totdeauna, nu vor mai vedea lumină."
9. Vă spun vouă, păcătoșilor, că vă mulțumiți să mâncați și să beți, să furați, să păcătuiți, să dezbrăcați, să vă îmbogățiți și să vedeți zile bune.
10. Ați văzut voi cum se apropie sfârșitul celor drepți? Nu se găsește nicio silnicie în ei până la moartea lor?
11. „Totuși, au pierit și au devenit ca și cum n-ar fi existat niciodată, iar duhurile lor s-au coborât în Șeol în necaz."

CAPITOLUL 103

1. Acum, de aceea, vă jur vouă, drepților, pe slava Celui Mare, Onorabil și Puternic în stăpânire și pe măreția Lui vă jur:
2. Cunosc o taină și am citit tablele cerești și am văzut cărțile sfinte și am găsit scris în ele și înscris despre ele:
3. Că toată bunătatea, bucuria și gloria sunt pregătite pentru ei și scrise pentru spiritele celor care au murit în dreptate și că multe binecuvântări vă vor fi date ca răsplată pentru munca voastră și că soarta voastră este cu mult mai mare decât soarta celor vii.
4. Și spiritele voastre, care au murit în dreptate, vor trăi și se vor bucura, și spiritele lor nu vor pieri, nici pomenirea lor dinaintea feței Celui Mare, până în toate generațiile lumii: de aceea, nu vă mai temeți de ocara lor.
5. Vai vouă, păcătoșilor, când veți muri, dacă veți muri în bogăția păcatelor voastre, iar cei ca voi vor zice despre voi: „Fericiți sunt păcătoșii: ei și-au văzut toate zilele!"
6. Și cum au murit în prosperitate și bogăție și n-au văzut necazuri sau crime în viața lor; și au murit în cinste și nu li s-a dat judecată în timpul vieții lor."
7. Să știți că sufletele lor vor fi făcute să coboare în Șeol și vor fi nenorociți în marea lor strâmtoare.
8. Și în întuneric și lanțuri și o flacără arzătoare vor intra duhurile voastre, unde va fi o judecată grea; Și marea judecată va fi pentru toate generațiile lumii. Vai de voi, căci nu veți avea pace.
9. Nu spune despre cei drepți și buni care sunt în viață: „În zilele noastre tulburi am trudit cu osteneală și am trecut prin tot felul de necazuri și am dat peste mult rău și am fost mistuiți și am devenit puțini și duhul nostru este zgârcit."
10. Și am fost nimiciți și n-am găsit pe nimeni să ne ajute nici măcar cu un cuvânt: am fost chinuiți și nimiciți și nu am nădăjduit să vedem viața zi de zi.
11. Am nădăjduit să fim capul și am ajuns coada; am trudit cu osteneală și nu am găsit nicio satisfacție în truda noastră; și am ajuns hrana păcătoșilor și a celor nedrepți și ei și-au pus jugul greu peste noi.
12. Cei ce ne urăsc au stăpânit peste noi și ne-au lovit; ne-am plecat gâturile înaintea celor ce ne urăsc, dar n-au avut milă de noi.
13. Am vrut să scăpăm de ei ca să putem scăpa și să ne odihnim, dar n-am găsit unde să fugim și să fim în siguranță de ei.
14. Ne-am plâns conducătorilor în necazul nostru și am strigat împotriva celor ce ne devorau. Dar ei n-au luat aminte la strigătele noastre și n-au ascultat glasul nostru.
15. Și i-au ajutat pe cei ce ne-au jefuit și ne-au devorat și pe cei ce ne-au împuținat; și și-au ascuns asuprirea și nu au îndepărtat de pe noi jugul celor ce ne-au devorat, ne-au risipit și ne-au ucis și și-au ascuns uciderea și nu și-au amintit că și-au ridicat mâinile împotriva noastră.

CAPITOLUL 104

1. Vă jur că în ceruri îngerii vă vor pomeni spre bine, înaintea gloriei Celui Mare: și numele voastre sunt scrise înaintea gloriei Celui Mare.
2. Fiți nădăjduiți; căci odinioară ați fost rușinați prin necazuri și necazuri; dar acum veți străluci ca luminile cerului, veți străluci și veți fi văzuți și porțile cerului vi se vor deschide.
3. Strigă după judecată, și ea ți se va arăta; căci toate necazurile tale se vor întoarce peste conducători și peste toți cei ce te-au ajutat pe cei ce te-au jefuit.
4. Fiți plini de speranță și nu vă lepădați speranțele, căci veți avea o bucurie mare, ca îngerii din ceruri.
5. Ce veți fi obligați să faceți? Nu va trebui să vă ascundeți în ziua marii judecăți și nu veți fi găsiți păcătoși, iar judecata veșnică va fi departe de voi pentru toate generațiile lumii.
6. Și acum nu vă temeți, drepților, când îi vedeți pe păcătoși cum se întăresc și prosperă în căile lor; nu vă însoțiți cu ei, ci stați departe de violența lor, căci veți deveni însoțitori ai oștirilor cerurilor.
7. Și, deși voi, păcătoșii, ziceți: „Nu vor fi cercetate și scrise toate păcatele noastre", totuși, ei vă vor scrie toate păcatele în fiecare zi.
8. Și acum vă arăt că lumina și întunericul, ziua și noaptea, văd toate păcatele voastre.
9. Nu fiți fără de Dumnezeu în inimile voastre și nu mințiți și nu schimbați cuvintele dreptății, nu acuzați de minciună cuvintele Sfântului Celui Mare și nu țineți cont de idolii voștri, căci toată minciunea voastră și toată fărădelegea voastră nu duc la dreptate, ci la un mare păcat.
10. Și acum știu această taină, că păcătoșii vor altera și vor perverti cuvintele dreptății în multe feluri și vor rosti cuvinte rele, vor minți și vor practica mari înșelăciuni și vor scrie cărți despre cuvintele lor.
11. Dar când vor scrie cu adevărat toate cuvintele Mele în limbile lor și nu vor schimba sau micșora nimic din cuvintele Mele, ci le vor scrie pe toate cu adevărat - tot ce am mărturisit eu mai întâi despre ei.
12. Apoi, știu o altă taină, aceea că cărțile vor fi date celor drepți și înțelepți ca să devină o pricină de bucurie, dreptate și multă înțelepciune.
13. Și lor li se vor da cărțile și vor crede în ele și se vor bucura de ele, iar atunci toți cei drepți care au învățat din ele toate căile dreptății vor fi răsplătiți.

CAPITOLUL 105

1. În acele zile, Domnul le-a poruncit să cheme și să depună mărturie copiilor pământului despre înțelepciunea lor: Arată-le-o; căci voi sunteți călăuzitorii lor și o răsplată pe întregul pământ.
2. Căci eu și fiul meu vom fi uniți cu ei pe vecie pe cărările dreptății în viața lor; și voi veți avea pace: bucurați-vă, copii ai dreptății. Amin.

CAPITOLUL 106

1. Și după câteva zile, fiul meu, Metusala, a luat o soție pentru fiul său Lameh; ea a rămas însărcinată cu el și a născut un fiu.
2. Trupul lui era alb ca zăpada și roșu ca înflorirea unui trandafir, părul capului lui și șuvițele lui lungi erau albe ca lâna, iar ochii lui erau frumoși. Și când și-a deschis ochii, a luminat toată casa ca soarele și toată casa era foarte luminoasă.
3. Și atunci s-a ridicat în mâinile moașei, și-a deschis gura și a vorbit cu Domnul dreptății.
4. Și tatăl său, Lameh, s-a temut de el și a fugit și s-a întors la tatăl său, Metusala.
5. Și i-a zis: „Am născut un fiu străin, diferit și neasemănător omului și asemănător fiilor Dumnezeului cerurilor; și firea lui este diferită și nu este ca noi, și ochii lui sunt ca razele soarelui și fața lui este glorioasă."
6. Și mi se pare că el nu este născut din mine, ci din îngeri, și mă tem că în zilele lui se va face o minune pe pământ.
7. Și acum, tatăl meu, sunt aici să te rog și să te implor să mergi la Enoh, tatăl nostru, și să înveți de la el adevărul, căci locuința lui este printre îngeri.
8. Și când Metusala a auzit cuvintele fiului său, a venit la mine până la marginile pământului; căci auzise că eram acolo și a strigat tare, iar eu i-am auzit glasul și am venit la el. Și i-am spus: „Iată-mă, fiule, de ce ai venit la mine?"
9. Și el a răspuns și a zis: „Am venit la tine din cauza unei mari îngrijorări și din cauza unei vedenii tulburătoare m-am apropiat."
10. Și acum, tată, ascultă-mă: lui Lameh, fiul meu, i s-a născut un fiu, căruia nu i seamănă nimeni, și firea lui nu este ca firea omului, și culoarea trupului său este mai albă decât zăpada și mai roșie decât floarea unui trandafir, iar părul capului său este mai alb decât lâna albă, iar ochii lui sunt ca razele soarelui. Și-a deschis ochii și atunci a luminat toată casa.
11. Și s-a ridicat în mâinile moașei, și-a deschis gura și a binecuvântat pe Domnul cerurilor.
12. Și tatăl său, Lameh, s-a înfricoșat și a fugit la mine și nu a crezut că era născut din el, ci că era asemenea îngerilor din ceruri; și iată, am venit la tine ca să-mi faci cunoscut adevărul.
13. Și eu, Enoh, i-am răspuns și i-am zis: „Domnul va face un lucru nou pe pământ și acesta l-am văzut deja într-o viziune și îți voi face cunoscut că în generația tatălui meu, Iared, unii dintre îngerii cerului au încălcat cuvântul Domnului".
14. Și iată că ei păcătuiesc și încalcă legea și s-au unit cu femei și păcătuiesc cu ele și s-au căsătorit cu unele dintre ele și au născut copii cu ele.
15. Și vor produce pe pământ uriași nu după duh, ci după trup, și va fi o mare pedeapsă pe pământ, iar pământul va fi curățit de orice necurăție.
16. Da, va veni o mare prăpădeală peste tot pământul și va fi un potop și o mare prăpădeală timp de un an.
17. Și acest fiu care ți s-a născut va rămâne pe pământ, și cei trei copii ai lui vor fi mântuiți împreună cu el; când toată omenirea de pe pământ va muri, el și fiii lui vor fi mântuiți.
18. Și acum, fă cunoscut fiului tău, Lameh, că cel care s-a născut este cu adevărat fiul lui și numește-i Noe, căci el va fi lăsat ție, iar el și fiii lui vor fi salvați de la distrugerea care va veni asupra pământului din cauza tuturor păcatelor și a tuturor nedreptăților care se vor săvârși pe pământ în zilele lui.
19. Și după aceea va fi și mai multă nedreptate decât cea care s-a săvârșit prima dată pe pământ; căci eu cunosc tainele sfinților; căci El, Domnul, mi-a arătat și m-a informat și le-am citit în tablele cerești.

CAPITOLUL 107

1. Și am văzut scris pe ele că din generație în generație se va călca legea, până când se va scăpa o generație a dreptății, iar fărădelegea va fi nimicită și păcatul va dispărea de pe pământ și tot felul de bine va veni peste el.
2. „Și acum, fiule, du-te și spune-i fiului tău, Lameh, că acest fiu, care s-a născut, este într-adevăr fiul lui și că aceasta nu este o minciună."
3. Și când Metusala a auzit cuvintele tatălui său Enoh - căci îi arătase totul în taină - s-a întors și i le-a arătat și a pus fiului aceluia numele Noe; căci el va mângâia pământul după toată nimicirea.

CAPITOLUL 108

1. O altă carte pe care Enoh a scris-o pentru fiul său, Metusala, și pentru cei care vor veni după el și vor respecta legea în zilele din urmă.
2. Voi, cei ce ați făcut binele, veți aștepta zilele acelea, până când se va pune capăt celor ce săvârșesc răul și se va pune capăt puterii celor fărădelegii.
3. Și așteptați până când păcatul va trece, căci numele lor vor fi șterse din cartea vieții și din cărțile sfinte, iar sămânța lor va fi distrusă pentru totdeauna, iar spiritele lor vor fi ucise și vor striga și se vor tângui într-un loc care este un pustiu haotic și vor arde în foc; căci acolo nu este pământ.
4. Și am văzut acolo ceva ca un nor invizibil; căci din cauza adâncimii lui nu puteam privi încolo, și am văzut o flacără de foc arzând puternic și lucruri ca niște munți strălucitori care înconjurau și se înălțau încoace și încolo.
5. Și l-am întrebat pe unul dintre sfinții îngeri care era cu mine și i-am zis: „Ce este acest lucru strălucitor? Căci nu este un cer, ci doar flacăra unui foc arzător și glasul plânsului și al strigătului și al tânguirii și al durerii puternice."
6. Și mi-a zis: „În acest loc pe care îl vezi, aici sunt aruncate duhurile păcătoșilor și ale blasfemiatorilor, ale celor ce săvârșesc răutate și ale celor ce pervertesc tot ce a

spus Domnul prin gura profeților, chiar și lucrurile care vor fi.”
7. Căci unele dintre ele sunt scrise și înscrise sus, în cer, pentru ca îngerii să le citească și să știe ce se va întâmpla păcătoșilor și duhurilor celor smeriți și celor care și-au chinuit trupurile și au fost răsplătiți de Dumnezeu; și celor care au fost rușinați de oamenii răi.
8. Care L-au iubit pe Dumnezeu și n-au iubit nici aurul, nici argintul, nici vreuna dintre bunătățile lumii, ci și-au dat trupurile chinurilor.
9. Care, de când au venit în ființă, n-au poftit după hrană pământească, ci au considerat totul ca o suflare trecătoare și au trăit conform lui, iar Domnul i-a încercat mult și duhurile lor au fost găsite curate, ca să binecuvânteze Numele Lui.
10. Și toate binecuvântările destinate lor le-am relatat în cărți. Și El le-a dat răsplata lor, pentru că s-a constatat că sunt dintre cei care au iubit raiul mai mult decât viața lor în lume și, deși au fost călcați în picioare de oamenii răi și au suferit ocări și ocări din partea lor și au fost rușinați, totuși M-au binecuvântat.
11. Și acum voi chema spiritele binelui care aparțin generației luminii și îi voi transforma pe cei care s-au născut în întuneric, care în trup nu au fost răsplătiți cu cinstea pe care o merita credincioșia lor.
12. Și îi voi aduce în lumină pe cei ce au iubit Numele Meu cel sfânt și îi voi așeza pe fiecare pe tronul onoarei lui.
13. Și vor străluci nenumărat, căci dreptatea este judecata lui Dumnezeu, căci celor credincioși El le va da credincioșie în locuința cărărilor drepte.
14. Și îi vor vedea pe cei născuți în întuneric duși în întuneric, în timp ce cei drepți vor străluci.
15. Și păcătoșii vor striga cu voce tare și îi vor vedea strălucind, și ei vor merge într-adevăr acolo unde zilele și anotimpurile le sunt rânduite.”